

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Πτυχιακή εργασία

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ HACKING: Η
ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ HACKER

Δέσποινα – Ραφαέλλα Ιωσηφάκη

Λεμεσός 2013

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΩΝ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

Πτυχιακή εργασία

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ HACKING: Η
ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ HACKER

Δέσποινα – Ραφαέλλα Ιωσηφάκη

Σύμβουλος καθηγήτρια
Δρ. Κορίννα Πατέλη

Λεμεσός 2013

Πνευματικά δικαιώματα

Copyright © Δέσποινα – Ραφαέλλα Ιωσηφάκη, 2013

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved.

Η έγκριση της πτυχιακής εργασίας από το Τμήμα Επικοινωνίας και Μέσων Ενημέρωσης του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου δεν υποδηλώνει απαραίτητως και αποδοχή των απόψεων του συγγραφέα εκ μέρους του Τμήματος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η παρούσα εργασία δε θα μπορούσε να ολοκληρωθεί χωρίς την υποστήριξη και τη βοήθεια της επιβλέπουσας καθηγήτριάς μου, Δρ. Κορίννας Πατέλη. Θα ήθελα να την ευχαριστήσω ιδιαίτερα για την καλή συνεργασία, αλλά και για την καθοδήγησή της για την ολοκλήρωση της πτυχιακής μου. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Μάριο, ο οποίος δέχτηκε να συμμετέχει στην έρευνά μου και με βοήθησε σε ότι τον χρειάστηκα. Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω την οικογένειά μου για την στήριξη και κατανόηση καθ' όλη τη διάρκεια διεκπεραίωσης της παρούσας πτυχιακής διατριβής.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Τα τελευταία χρόνια φαίνεται ότι οι hackers βρίσκονται στο επίκεντρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, οι οποίοι χαρακτηρίζονται ως εγκληματίες. Σύμφωνα με τον Sterling (1992), hacker είναι αυτός που επιδιώκει και αξιοποιεί τις αδυναμίες σε ένα σύστημα υπολογιστή ή δίκτυο υπολογιστών, δηλαδή προσπαθεί να ανακαλύψει τα κενά στα συστήματα υπολογιστών και τους λόγους που υπάρχουν αυτά. Στόχος της παρούσας έρευνας είναι η εις βάθος κατανόηση και ερμηνεία του hacking. Επίσης, διερευνώνται οι λόγοι που τους ωθούν να γίνουν hackers και πως οι ίδιοι κατανοούν και πως καθορίζουν την υποκουλτούρα τους. Για τη διεκπεραίωση της έρευνας χρησιμοποιήθηκε εθνογραφική μελέτη, όπου διερευνήθηκαν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά διάσπαρτων ομάδων Κύπριων hackers. Από αυτούς επιλέχθηκε και ένας πάνω στον οποίο εστίασε για κάποιο χρονικό διάστημα η συμμετοχική παρατήρηση. Κατά τη διάρκεια της έρευνας γινόταν λήψη εθνογραφικού λογαριασμού, δηλαδή ενός ημερολογίου, στο οποίο σημειώνονταν όλες οι συναντήσεις. Η μελέτη κατέδειξε ότι η αγάπη των ατόμων για την τεχνολογία τους οδηγεί να συμμετέχουν σε εκδηλώσεις που έχουν σχέση με αυτή. Επιπλέον, παρατηρήθηκε ότι οι hackers είναι ηθικοί και μέσα από τις εκδηλώσεις προσπαθούν να προωθήσουν τα Ελεύθερα Λογισμικά. Τέλος, όπως διαφάνηκε, οι hackers δεν αναφέρονται καθόλου για την ενασχόλησή τους με το hacking.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ.....	v
ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	vi
ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.....	vii
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ.....	viii
ΑΠΟΔΟΣΗ ΟΡΩΝ	ix
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	x
Εισαγωγή.....	x
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	1
Περιγραφή Προβλήματος – Αναγκαιότητα Μελέτης.....	1
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	2
Βιβλιογραφική Επισκόπηση - Βασικές Έννοιες	2
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	7
Μεθοδολογία.....	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	12
Ερευνητικά Ερωτήματα.....	12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6	13
Αποτελέσματα.....	13
Ο λόγος περί hacking στα Κυπριακά Μέσα.....	13
Υπάρχουν hackers στην Κύπρο;.....	15
Περιθωριοποίηση του hacking.....	23
Μοιράζουν γνώση	25
Η φυσιολογική ζωή του Κύπριου φοιτητή hacker.....	26
Τι είδους hacking κάνουν;	28
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7	30
Συμπεράσματα	30
Μελλοντικά θέματα προς διερεύνηση.....	31
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	33
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	- 1 -

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΤΕΠΑΚ.:	Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου
ΜΜΕ:	Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης
ΜΙΤ	Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης
Βλ.:	Βλέπε
Σελ.:	Σελίδα
Οπ. αναφ.	Όπως αναφέρεται

ΑΠΟΔΟΣΗ ΟΡΩΝ

Realist Ethnography	Ρεαλιστική Εθνογραφία
Critical Ethnography	Κριτική Εθνογραφία
Complete Participant	Πλήρη συμμετέχοντα
Participant Observer	Συμμετέχοντα παρατηρητή
Ethnographic account	Εθνογραφικός λογαριασμός
Cultural Politics of digital media	Πολιτιστική πολιτική των ψηφιακών μέσων
Vernacular Cultures of digital media	Λαϊκή κουλτούρα των ψηφιακών μέσων
Prosaics of digital media	Μονοτονία των ψηφιακών μέσων
Social Networking Sites	Ιστοσελίδες Κοινωνικής δικτύωσης
Internet memes	Μιμίδιο = η ιδέα, η συμπεριφορά ή το στυλ που μεταδίδεται από άτομο σε άτομο μέσα σε μια κουλτούρα
Off line	Εκτός σύνδεσης
Status quo	Υφιστάμενη κατάσταση
Social Networking sites	Ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Εισαγωγή

Τα τελευταία χρόνια φαίνεται ότι οι hackers βρίσκονται στο επίκεντρο των ΜΜΕ, αφού όλο και περισσότερες ειδήσεις αφορούν τους hackers, οι οποίοι χαρακτηρίζονται ως εγκληματίες. Ωστόσο, hacker δεν ήταν πάντα ένας όρος συνώνυμος με την αποκλίνουσα συμπεριφορά. Σύμφωνα με τον Levy (1984, οπ. αναφ. στο *Hacking Hackers: Ethnographic Insights into the Hacker Subculture - Definition, Ideology and Argot*, 2003), ο όρος επινοήθηκε για πρώτη φορά στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης (MIT), στις δεκαετίες του 1950 και του 1960. Ο όρος υποδήλωνε την υψηλή εξειδίκευση, αλλά σε μεγάλο βαθμό την δραστηριότητα των ακαδημαϊκών προγραμματιστών υπολογιστών που έψαχναν την πιο περιεκτική λύση προγραμματισμού σε οποιοδήποτε πρόβλημα.

Παραδοσιακά η έννοια του hacking αναφέρεται στη μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση σε ξένο υπολογιστή ή σύστημα υπολογιστών, η οποία προσφέρει την ικανοποίηση της επιτυχημένης παράκαμψης των συστημάτων ασφαλείας των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και όχι για την υποκλοπή, την καταστροφή ή την κατασκοπεία. Ωστόσο, σοβαρές περιπτώσεις παραβίασης ηλεκτρονικών συστημάτων, που άρχισαν από τα μέσα της δεκαετίας του 1980, έδειξαν ότι το hacking μπορεί να μην είναι και τόσο αθώο (Αργυρόπουλος, 2001).

Πριν ακόμα παρουσιαστούν οι hackers, υπήρχαν οι phone phreaks. Τα άτομα αυτά εκμεταλλευόμενοι κλεμμένους τηλεφωνικούς κωδικούς και κάνοντας τροποποιήσεις σε τηλεφωνικά κέντρα, χρησιμοποιούσαν το τηλεφωνικό σύστημα για επικοινωνία σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου με πιο φθηνό, γρήγορο και μη αντιληπτό τρόπο (Sterling, 1992). Όπως επισημαίνει ο Sterling (1992), ήταν παιδιά που «έπαιζαν» με το τηλεφωνικό δίκτυο, «σπάζοντας» τα πρώιμα υπολογιστικά συστήματα και ανταλλάσσοντας απόψεις για αυτές τους τις δραστηριότητες.

Όπως αναφέρεται και πιο πάνω η ιστορία των hackers ξεκινάει από τις δεκαετίες του 1950 και 1960, από σπουδαστές του πανεπιστημίου Massachusetts Institute of Technology (MIT). Τα άτομα αυτά δημιούργησαν τα πρώτα hacks, τα οποία ήταν προγράμματα που βοηθούσαν στη γρηγορότερη εκτέλεση υπολογισμών και αρκετές φορές αυτά τα προγράμματα ήταν καλύτερα από τα αρχικά (Λάζος, 2001).

Η δεύτερη γενιά των hackers ήταν υπεύθυνη για τη δημιουργία των πρώτων προσωπικών υπολογιστών. Στόχος τους ήταν η μελέτη για τη βελτίωση της αλληλεπίδρασης ανθρώπου με υπολογιστή (Λάζος, 2001). Οι ιδρυτές και σχεδιαστές του προσωπικού υπολογιστή της Apple, Stephen Jobs και Stephen Wozniak, ανήκουν στη δεύτερη γενιά των hackers (Chandler, 1996; Clough & Mungo, 1992; Huss, 1998;

Rheingold, 1991, όπ. αναφ. στο *Hacking Hackers: Ethnographic Insights into the Hacker Subculture - Definition, Ideology and Argot*, 2003).

Κληρονομώντας τις τεχνολογίες πληροφορικής της προηγούμενης γενιάς, η τρίτη γενιά των hackers καθορίζεται από εκείνους που έδωσαν το έναυσμα για την ανάπτυξη της αρχιτεκτονικής (video games) βιντεοπαιχνιδιών (Chandler, 1996; Clough & Mungo, 1992; Levy, 1984; Taylor, 2001, όπ. αναφ. στο *Hacking Hackers: Ethnographic Insights into the Hacker Subculture - Definition, Ideology and Argot*, 2003). Σύμφωνα με τον Chandler (1996, όπ. αναφ. στο *Hacking Hackers: Ethnographic Insights into the Hacker Subculture - Definition, Ideology and Argot*, 2003), κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής, τα άτομα άρχισαν να επωφελούνται από τις γνώσεις τους για τον προγραμματισμό του υπολογιστή. Έτσι, ο όρος hacker μπορεί να θεωρηθεί και η χρήση των γνώσεών του για να σπάσει την προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων και η παράνομη ανταλλαγή του ιδιόκτητου λογισμικού.

Η τέταρτη γενιά, αποτελείται από τους hackers, όπου είναι μια νέα μορφή hacking που κυρίως χαρακτηρίζεται από εγκληματική συμπεριφορά. Είναι άτομα που θεωρούνται ότι εμπλέκονται όχι μόνο στην πειρατεία του λογισμικού των ηλεκτρονικών υπολογιστών, αλλά και στην κατασκευή και εξάπλωση των ιών των υπολογιστών (Chandler, 1996; Clough & Mungo, 1992, όπ. αναφ. στο *Hacking Hackers: Ethnographic Insights into the Hacker Subculture - Definition, Ideology and Argot*, 2003).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Περιγραφή Προβλήματος – Αναγκαιότητα Μελέτης

Η παρούσα έρευνα ασχολείται με το φαινόμενο των hackers στην Κύπρο. Με τη διεξαγωγή της συμμετοχικής παρατήρησης, ο στόχος αυτής της πτυχιακής διατριβής είναι να προσφέρει μια εθνογραφική μελέτη των χαρακτηριστικών των hackers. Στόχος είναι η εις βάθος κατανόηση και ερμηνεία του hacking. Επίσης, διερευνώνται οι λόγοι που τους ωθούν να γίνουν hackers και πως οι ίδιοι κατανοούν και πως καθορίζουν την υποκουλτούρα τους.

Η συνεισφορά της παρούσας έρευνας στην Κύπρο είναι σημαντική, για το λόγο του ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα μια τέτοια έρευνα. Επιπλέον, δεδομένου ότι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αναπαριστούν τους hackers ως εγκληματίες, είναι καλό μέσα από την παρατήρηση να διαπιστωθεί αν τελικά ισχύουν αυτοί οι χαρακτηρισμοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Βιβλιογραφική Επισκόπηση - Βασικές Έννοιες

Στο παρόν κεφάλαιο θα γίνει παρουσίαση των βασικών εννοιών της συγκεκριμένης μελέτης για το φαινόμενο του hacking. Επίσης, θα παρουσιαστεί το θεωρητικό πλαίσιο, ούτως ώστε να σχηματιστεί η σφαιρική γνώση γύρω από τους hackers.

Hackers

Σύμφωνα με τον Αργυρόπουλο (2001) ο «κλασικός» hacker είναι αυτός που αντιμετωπίζει ως παιχνίδι και ως εμπειρία την είσοδο του στο ξένο υπολογιστή και το «σπάσιμο» ενός κωδικού. Επίσης, σέβεται την «ηθική των hackers», δηλαδή δε θέλει να καταστρέφει τα αρχεία ενός υπολογιστή. Κατά τον Sterling (1992), hacker είναι αυτός που επιδιώκει και αξιοποιεί τις αδυναμίες σε ένα σύστημα υπολογιστή ή δίκτυο υπολογιστών, δηλαδή προσπαθεί να ανακαλύψει τα κενά στα συστήματα υπολογιστών και τους λόγους που υπάρχουν αυτά. Επιπλέον, η δράση του έχει σκοπό την πρόσθετη γνώση, την οποία μοιράζεται ελεύθερα. Σκοπός του δεν είναι η σκόπιμη καταστροφή (Sterling, 1992). Η γνώση των λειτουργικών συστημάτων και γλωσσών προγραμματισμού είναι εκτενής (Sterling, 1992), κάτι που έρχεται σε αντίθεση με τα λεγόμενα του Αργυρόπουλου (2001), ο οποίος επισημαίνει ότι ο hacker δεν χρειάζεται να έχει ιδιαίτερες γνώσεις προγραμματισμού και πληροφορικής.

Όπως τονίζει η Denning (1990, σ.47, όπ. αναφ. στο Διαδικτυακό Έγκλημα, 2005), οι hackers είναι κάποια άτομα που δοκιμάζουν τις δυνατότητες ενός υπολογιστή και ταυτόχρονα προβαίνουν σε παραβιάσεις, οι οποίες είτε μπορεί να είναι κακοήθεις είτε και αδιάκριτες. Η δράση τους όμως δεν είναι πάντοτε καταστροφική, αφού κάποια άτομα παραβιάζουν τους υπολογιστές, γιατί έχουν την ανάγκη να επιδείξουν τις τεχνικές τους ικανότητες. Είναι «πρόκληση» για αυτά τα άτομα να «σπάσουν» κωδικούς, όταν ένα ηλεκτρονικό σύστημα ασφαλείας είναι πιο δύσκολο να παραβιαστεί (Hollinger and Lanza-Caduce, 1989, σ.113-4; Levy, 1984, σ.28- 36, όπ. αναφ. στο Διαδικτυακό Έγκλημα, 2005).

Ο Goodman (1997), υποστηρίζει ότι οι hackers είναι κακοήθεις και άπληστοι. Οι ταλαντούχοι και ικανοί αυτοί άνθρωποι τις περισσότερες φορές βρίσκουν δουλειά στη Μαφία και γενικά στο οργανωμένο έγκλημα. Τα κίνητρά τους χαρακτηρίζονται από πνευματική κατωτερότητα, με βάση την Denning (1990), αφού η καταστροφή των συστημάτων γίνεται λόγω του πάθους τους για το χρήμα και τη δύναμη, ακόμα και για την απλή αυτοπροβολή και την αίσθηση της εξουσίας. Η ηθική αυτή ανεπάρκεια που τους χαρακτηρίζει, οφείλεται στο νεαρό της ηλικίας τους που δεν τους επιτρέπει μια ανεπτυγμένη αίσθηση ηθικής και έτσι δεν έχουν την αντίληψη ότι οι δραστηριότητές τους αυτές δημιουργούν προβλήματα στους συνανθρώπους τους (Harvey όπ. αναφ. στο Concerning hackers who break into computer systems, 1990).

Crashers

Οι crashers είναι αυτοί που έχουν στόχο να καταστρέψουν προγράμματα και αρχεία, ούτως ώστε να προκαλέσουν μεγάλες οικονομικές ζημιές στους χρήστες (Αργυρόπουλος, 2001).

Crackers

Η ομάδα των crackers, όπως επισημαίνει ο Αργυρόπουλος (2001), είναι ίσως ο σοβαρότερος κίνδυνος για την ασφάλεια της διακίνησης των πληροφοριών. Πρόκειται για δράστες που έχουν ειδικές γνώσεις σχετικά με τον προγραμματισμό και γενικά τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Με τις γνώσεις αυτές «σπάνε» ή αλλάζουν τους κωδικούς πρόσβασης, αλλά και αφαιρούν την προστασία των προγραμμάτων.

Τα κίνητρα των crackers, όπως υποστηρίζει η Denning (1990), είναι ευτελή, αφού με την καταστροφή των συστημάτων προσπαθούν να αυτοπροβληθούν και να έχουν μια αίσθηση εξουσίας. Είναι άτομα που οι ηθικοί τους φραγμοί είναι χαλαροί και η μόρφωσή τους ως προς τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές είναι ελλιπής, δηλαδή είναι τεχνολογικά αναλφάβητοι.

White Hat Hacker

Οι white hat hacker (λευκοί hacker) σπάνε την ασφάλεια για λόγους που δεν είναι κακόβουλοι, είτε για να δοκιμάσουν το δικό τους σύστημα ασφαλείας, είτε επειδή εργάζονται σε μια εταιρεία ασφαλείας που κάνει το λογισμικό ασφαλείας. Σύμφωνα με τον Sterling (1992), οι λευκοί hackers αποτέλεσαν τις τρεις πρώτες γενιές και είναι απόγονοι των επιστημονικών – ηθικών στοιχείων. Επίσης, το hacking το έχουν ως παιχνίδι, αλλά και ως μια ευκαιρία επικοινωνίας και επανάστασης στις κατεστημένες εμπορικές και πολιτικές δυνάμεις του χώρου. Οι ρίζες αυτής της κίνησης προέρχονται από το αναρχικό κίνημα hippie γνωστό ως «Yippies». Μεταξύ άλλων, ο κυριότερος σκοπός τους, ήταν η αντίδραση ενάντια στις πολιτικές δυνάμεις της εποχής.

Black Hat Hacker

Οι black hat hacker (μαύροι hacker) είναι αυτοί που «παραβιάζουν την ασφάλεια του υπολογιστή είτε για προσωπικό κέρδος είτε για λόγους πέρα από την κακία» (Moore, 2005). Επίσης, αποτελεί τις παράνομες ομάδες πειρατείας που συχνά απεικονίζονται από τη λαϊκή κουλτούρα (Moore, 2006). Οι black hackers σπάζουν τα ασφαλή δίκτυα, ούτως ώστε να καταστρέψουν δεδομένα ή να αχρηστεύσουν το δίκτυο για εκείνους που έχουν την άδεια να το χρησιμοποιούν.

Grey Hat Hacker

Αυτή η ομάδα είναι ένας συνδυασμός των Black Hat και των White Hat Hacker. Σερφάρουν στο διαδίκτυο και χακάρουν ένα σύστημα υπολογιστή, με σκοπό

την ενημέρωση του διαχειριστή του συστήματος που έχει χακαριστεί. Στη συνέχεια κάνουν προσφορά για ένα μικρό ποσό, ούτως ώστε να κάνουν επισκευή του συστήματος (Moore, 2006).

Elite Hacker

Η έννοια αυτή είναι μια κοινωνική θέση μεταξύ των hackers και χρησιμοποιείται για την περιγραφή των πιο εξειδικευμένων ατόμων. Οι ομάδες αυτές παρέχουν στα μέλη τους ένα είδος αξιοπιστίας (Douglas, 2002).

Hacktivist

Ένας χακτιβιστής (hacktivist), είναι ένας hacker που χρησιμοποιεί την τεχνολογία για να ανακοινώσει ένα μήνυμα, το οποίο μπορεί να είναι κοινωνικό, ιδεολογικό, θρησκευτικό ή και πολιτικό (Marketou, 2001). Όπως αναφέρεται στο «Hacking vs Hacktivism» (2001), προκαλούν το ενδιαφέρον των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, ούτως ώστε να περάσουν το μήνυμα που θέλουν.

Διαδικτυακό έγκλημα

Το διαδικτυακό έγκλημα, όπως τονίζεται στο βιβλίο της Ζάννη (2005), διαπράττεται στο διαδίκτυο είτε ως μια παραλλαγή των ήδη υπαρχόντων εγκλημάτων, είτε ταυτίζεται με κάθε εγκληματική πράξη που εμπλέκει και το διαδίκτυο.

Τα ηλεκτρονικά εγκλήματα μπορούν να διακριθούν σε εγκλήματα που διαπράττονται τόσο στο διαδίκτυο, όσο και σε «κοινό» περιβάλλον. Άλλα εγκλήματα μπορεί να διαπράττονται χωρίς τη σύνδεση των υπολογιστών με το διαδίκτυο. Μια τρίτη κατηγορία, που ονομάζεται «γνήσια εγκλήματα κυβερνοχώρου» (Cyber Crimes), είναι αυτή που διαπράττεται μόνο στο περιβάλλον του κυβερνοχώρου.

Διαδικτυακός βανδαλισμός

Ο διαδικτυακός βανδαλισμός είναι μια μορφή διαδικτυακού εγκλήματος. Ο όρος βανδαλισμός, όπως τονίζεται από τους Grabosky και Smith (1998, όπ. αναφ. στο Διαδικτυακό έγκλημα, 2005), είναι η παράνομη διείσδυση σε ένα σύστημα υπολογιστή με σκοπό την παρεμπόδιση της λειτουργίας του ή την πρόκληση ζημιάς στο σύστημα ή στα περιεχόμενά του. Με βάση τους Denning και Lin (1994, όπ. αναφ. στο Διαδικτυακό Έγκλημα, 2005), ο βανδαλισμός διακρίνεται στη χωρίς εξουσιοδοτημένη πρόσβαση, δηλαδή στο hacking και στους ιούς.

Υποκουλτούρα - Αντικουλτούρα

Τα μέλη της ομάδας των hackers, με βάση τις πράξεις τους, μπορούν να χαρακτηριστούν ως μια υποκουλτούρα. Οι hackers, δηλαδή, συμμετέχουν στην κυρίαρχη κουλτούρα της κοινωνίας, παράλληλα όμως μοιράζονται μεταξύ τους μια

σειρά από μοναδικές αξίες, πρότυπα, παραδόσεις και τρόπους ζωής. Κάποιες φορές όμως, όπως και με τις δράσεις των hackers, οι τρόποι ζωής και οι αξίες της υποκουλτούρας έρχονται σε σύγκρουση με αυτά της ευρύτερης κοινωνίας. Οι κανόνες που ισχύουν στην κυρίαρχη κουλτούρα έρχονται σε αντίθεση με την αντικουλτούρα, αφού απορρίπτει πολλά από τα πρότυπα της συμπεριφοράς και τους κανόνες που ισχύουν στην κυρίαρχη κουλτούρα (Hughes & Koehler, 2007). Στην αντικουλτούρα μπορούν να ενταχθούν οι hackers, οι οποίοι χρησιμοποιούν τις γνώσεις τους για να προκαλέσουν στα άλλα άτομα μεγάλες καταστροφές.

Υπάρχουν πολλοί ορισμοί για τους hackers και γενικά για το hacking. Όπως αναφέρει ο Γρ. Λάζος το νόημα του hacking εκτείνεται σε τέτοιο βαθμό, ώστε να περιλαμβάνει ριζικά αντίθετες αντιλήψεις (Λάζος, 2001). Όπως αναφέρουν οι Coleman και Golub (2008) η βιβλιογραφία σχετικά με τους hackers τείνει να καταρρεύσει το hacking σε μια δυαδική ηθική, στην οποία οι hackers είτε επαινούνται είτε καταγγέλλονται. Αυτή η τάση απειλεί να επισκιάσει περισσότερο την πολιτιστική σημασία του hacking.

Παραδοσιακά, πολλοί δημοσιογράφοι έχουν την τάση να αναπαριστούν τους hackers με την απεικόνιση ως κακόβουλα έφηβα αγόρια, που κατοικούν στο υπόγειο των γονιών τους και αυξάνουν την «κόλαση» στο διαδίκτυο, δεδομένου ότι διοχετεύουν το θυμό που απορρέουν από την ψυχολογική απομόνωση (Coleman, 2011). Επίσης, στο παρελθόν η λογοτεχνία έτεινε προς διχοτομικές παραστάσεις των hacker, είτε ως ανθυγεινοί νέοι άντρες που ασχολούνται με έντονα τουρνουά του απειλητικού hacking, είτε ως οραματιστές των οποίων ο ουτοπικός τεχνολογικός τρόπος ζωής έχει τη δυνατότητα να διακόψει τις παθολογίες του καπιταλισμού και της νεωτερικότητας (Coleman & Golub, 2008).

Όπως φαίνεται οι δηλώσεις από τον δημοφιλή τύπο, για τους hackers, είναι συχνά αρνητικές και αφορούν την παράνομη εισβολή των συστημάτων των ηλεκτρονικών υπολογιστών (Coleman, 2012a). Στις ΗΠΑ σήμερα οι χάκερς απεικονίζονται ως νέοι άνδρες των οποίων η παθολογική εξάρτηση από το διαδίκτυο οδηγεί σε περίτεχνες απάτες, βασανιστικές αναζητήσεις για γνώση και τολμηρά τουρνουά για διαρρήξεις του υπολογιστή (Coleman & Golub, 2008). Η λαϊκή κουλτούρα όπως φαίνεται συχνά περιθωριοποιεί και παρεξηγεί το hacking και θεωρεί ότι οι hackers έχουν εμμονή ή ακόμα είναι εθισμένοι με τους υπολογιστές και δεν έχουν καμιά κοινωνική αλληλεπίδραση με τον έξω κόσμο.

Σε αντίθεση με την λαϊκή κουλτούρα και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, υπάρχουν και αυτοί που υποστηρίζουν τους hackers και δεν τους θεωρούν εγκληματίες. Όπως επισημαίνει ο Levy (2001) ένας hacker είναι ένας τεχνολόγος με μια τάση για την πληροφορική και ένα hack είναι μια έξυπνη τεχνική λύση στην οποία κατέληξε με μη – προφανή μέσα. Ο όρος, ανάμεσα στους hackers, συχνά χρησιμοποιείται σαν ένδειξη τιμής.

Συνδυάζοντας τους πολλούς ορισμούς που υπάρχουν για τους hackers, φαίνεται ότι είναι ευφυή άτομα, που ενδιαφέρονται και έχουν ένα ενθουσιασμό για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Απολαμβάνουν την εκμάθηση γλωσσών προγραμματισμού και συστημάτων των ηλεκτρονικών υπολογιστών και συχνά θεωρούνται ειδικοί επί του θέματος. Ακόμα κυριαρχούν στην τέχνη και στην επιστήμη κάνοντας τους υπολογιστές και το λογισμικό να κάνει πολύ περισσότερα από ό,τι θα έκαναν τα πρωτότυπα που προορίζονται από τους σχεδιαστές (Sukhai, 2004).

Για την εκμάθηση των υπολογιστών, την κωδικοποίηση μικρών κομματιών λογισμικού αφιέρωσαν μεγάλο μέρος του χρόνου τους. Αυτό το έκαναν κυρίως για διασκέδαση, ενθουσιασμό, μάθηση ή απλά για ατομική χρήση (Coleman, 2012b). Οι περισσότεροι άρχισαν να ασχολούνται με την τεχνολογία σε αρκετά νεαρή ηλικία, συνήθως περίπου επτά ή οχτώ χρονών, αν και μερικές φορές από την ηλικία των τεσσάρων ή πέντε (Coleman, 2012b).

Πέρα από αυτά διαπιστώνεται πως δεν πιστεύουν στη γραφειοκρατία και στα κλειστά συστήματα και έτσι προσπαθούν να βρουν τρόπο για να ξεκλειδώσουν κάθε πόρτα και κάθε ασφάλεια (Levy, 2001). Έτσι, έχουν την τάση να διατηρούν ένα σύμπλεγμα αξιών, που είναι η ελευθερία, η ιδιωτική ζωή και η πρόσβαση (Coleman, 2012a). Η τάση αυτή αποκαλύπτει ότι πολλοί hacker υιοθετούν αναμφισβήτητα τα φιλελεύθερα οράματα και τις ευαισθησίες. «Πιστεύουμε στην ελευθερία του λόγου, το δικαίωμα να εξερευνούμε και να μαθαίνουμε με αυτό τον τρόπο», και εξηγεί ένας hacker «την τεράστια δύναμη του ατόμου» (Coleman, 2011).

Όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω οι hackers είναι «εκ του φυσικού» τους αντιεξουσιαστές. Αναπτύσσουν μια ενστικτώδη αντιπάθεια για τη λογοκρατία, τη μυστικότητα, την κατάχρηση εξουσίας και την εξαπάτηση (Raymond, 2003). Γι' αυτό το λόγο μερικές φορές εισέρχονται στην πολιτική αρένα για να εξασφαλίσουν τη δική τους παραγωγική αυτονομία. Σε πολλές περιπτώσεις συμμετέχουν σε διαμαρτυρίες ή στην πολιτική για την υποστήριξη αρχών, όπως η ελευθερία του λόγου. Σε πολλές άλλες περιπτώσεις οι hackers δεν έχουν καμιά διάθεση να δράσουν πολιτικά, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να αποκηρύξουν την πολιτική, αλλά η τεχνολογία που κάνουν και ρυθμίζουν ενσαρκώνει τις αξίες και ως εκ τούτου ενεργούν πολιτικά (Coleman, 2011).

Γενικότερα, τα άτομα αυτά έχουν ένα ενθουσιασμό στο να λύνουν προβλήματα, να χτίζουν πράγματα και έτσι να εξασκούν τις ικανότητες και την ευφυΐα τους. Επιπλέον, έχουν ηθικό καθήκον να μοιράζονται τις πληροφορίες και όταν λύνουν προβλήματα να μοιράζονται τις λύσεις, ώστε οι άλλοι hackers να μπορούν να λύνουν καινούργια προβλήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Μεθοδολογία

Η ποιοτική έρευνα εφαρμόζεται περισσότερο για τη διεξαγωγή εις βάθος διερεύνησης ενός αντικειμένου (ομάδας ανθρώπων) με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Η εθνογραφία είναι ένας ποιοτικός σχεδιασμός έρευνας, που στόχο έχει την εξερεύνηση πολιτιστικών φαινομένων. Ο Spradley (1979, σελ.3, όπ. αναφ. στο *Qualitative Research Methods for the social sciences*, 2007) εξηγεί ότι «η εθνογραφία είναι το έργο που περιγράφει έναν πολιτισμό. Ο βασικός πυρήνας αυτής της δραστηριότητας είναι η κατανόηση κάποιου άλλου τρόπου ζωής μέσα από τη φυσική άποψη». Όπως αναφέρει ο Smith (χ.χ.) είναι μια μέθοδος που χρησιμοποιείται κυρίως στην πολιτιστική ανθρωπολογία και έχει τη δυνατότητα να μελετήσει τρόπους των ανθρώπων από τη ζωή και συνιστάται στην παρατήρηση μιας συμπεριφοράς (ή ενός φαινομένου) εντός του περιβάλλοντος στο οποίο εκδηλώνεται.

Σύμφωνα με τον Harris (1968, όπ. αναφ. στο *Qualitative Inquiry & Research Design: Choosing Among Five Approaches*, 2013) η εθνογραφία είναι ένας ποιοτικός σχεδιασμός, όπου ο ερευνητής περιγράφει και ερμηνεύει τις συμπεριφορές, τις πεποιθήσεις και τη γλώσσα ενός πολιτισμού. Τόσο ως διαδικασία και αποτέλεσμα της έρευνας, η εθνογραφία είναι ένας τρόπος για τη μελέτη μιας κουλτούρας (Agar, 1980, όπ. αναφ. στο *Qualitative Inquiry & Research Design: Choosing Among Five Approaches*, 2013).

Υπάρχουν πολλές μορφές της εθνογραφίας, όπου δύο από αυτές είναι η ρεαλιστική εθνογραφία (Realist Ethnography) και η κριτική εθνογραφία (Critical Ethnography). Η ρεαλιστική εθνογραφία είναι μια αντικειμενική περιγραφή μιας κατάστασης, όπου παρέχει λεπτομέρειες από την καθημερινή ζωή των ανθρώπων που μελετήθηκαν. Ο εθνογράφος σε αυτή την περίπτωση παραμένει στο παρασκήνιο και καταγράφει όλα τα «γεγονότα» με αντικειμενικότητα, χωρίς προσωπικές προκαταλήψεις (Creswell, 2013). Αντιθέτως, η κριτική εθνογραφία είναι ένα είδος έρευνας όπου οι συγγραφείς υποστηρίζουν την απαλλαγή των περιθωριοποιημένων ομάδων στην κοινωνία (Thomas, 1993, όπ. αναφ. στο *Qualitative Inquiry & Research Design: Choosing Among Five Approaches*, 2013). Αυτό το είδος της εθνογραφίας ενδυναμώνει τους ανθρώπους δίνοντάς τους περισσότερη εξουσία, αμφισβητώντας το status quo (υφιστάμενη κατάσταση) (Creswell, 2013).

Η εθνογραφία ως μια διαδικασία περιλαμβάνει εκτεταμένες παρατηρήσεις της ομάδας. Τις περισσότερες φορές αυτό γίνεται με τη συμμετοχική παρατήρηση, αφού είναι η πιο διαδεδομένη μέθοδος άντλησης ποιοτικού υλικού όταν ερευνώνται τα πράγματα από τη σκοπιά των υποκειμένων (Κυριαζή, 2011). Επίσης, η παρατήρηση γίνεται στο πραγματικό, «φυσικό» κοινωνικό περιβάλλον που συμβαίνουν και διαδραματίζονται οι διαδικασίες (Ιωσηφίδης, 2008). Όπως επισημαίνει και ο Ernest Burgess (1929) «τα αντικείμενα της κοινωνικής έρευνας, δηλαδή οι άνθρωποι, οι

κοινωνικές ομάδες και οι κοινωνικοί θεσμοί, θα πρέπει να μελετώνται στο εργαστήριο της κοινωνικής ζωής» (Burgess, 1929, όπ. αναφ. στο Η κοινωνιολογική έρευνα, 2011).

Βασικό ρόλο στη συμμετοχική παρατήρηση παίζει ο βαθμός συμμετοχής του ερευνητή. Αυτός ο βαθμός σύμφωνα με τον Bernard (2006) ταξινομείται σε δυο κατηγορίες: πλήρη συμμετέχοντα (complete participant) και συμμετέχοντα παρατηρητή (participant observer). Στην πλήρη συμμετοχή του ερευνητή, προϋποθέτει την εξαπάτηση, δηλαδή την απόκρυψη της ιδιότητάς του. Στην δεύτερη περίπτωση ο ερευνητής γνωστοποιεί την ταυτότητά του στην υπό έρευνα ομάδα και εκτός από τα δεδομένα που συλλέγει μέσω της παρατήρησης, συλλέγει και δεδομένα μέσα από τις δραστηριότητές του στην ομάδα (Bernard, 2006). Σε αυτή την περίπτωση, τα άτομα που συμμετέχουν πρέπει να νιώθουν άνετα με την παρουσία του ερευνητή, έτσι ώστε να γίνεται πιο εύκολη η παρατήρηση και η καταγραφή πληροφοριών σχετικά με τη ζωή τους (Bernard, 2006).

Η αρχική δραστηριότητα των εθνογράφων, συχνά περιλαμβάνει τον καθορισμό των βασικών στόχων, δηλαδή τι ακριβώς θέλουν να μάθουν από την έρευνα. Όταν γίνει μια πρώτη προσαρμογή στο περιβάλλον, στη συνέχεια οι ερευνητές αρχίζουν να παρακολουθούν την καθημερινή ρουτίνα και τις δραστηριότητες των ανθρώπων, αλλά και πως αλληλεπιδρούν με τους άλλους. Κατά τη διάρκεια της παρατήρησης υπάρχει η πιθανότητα οι ερευνητές να μην καταλαβαίνουν κάποια από τα όσα λένε οι συμμετέχοντες. Σε αυτή την περίπτωση θα πρέπει να τεθούν κάποιες ερωτήσεις οι οποίες θα βοηθήσουν στην καλύτερη κατανόηση του τι ειπώθηκε (Berg, 2007). Ακόμα μέσα από τη συμμετοχική παρατήρηση γίνεται καλύτερη κατανόηση του πως δρουν τα υποκείμενα, λόγω του ότι μοιράζονται τις ίδιες εμπειρίες με τα υποκείμενα (Denscombe, 1998:69 όπ. αναφ. στο Πώς να συντάξετε μια επιστημονική εργασία, 2007).

Το κυριότερο στοιχείο της εθνογραφικής έρευνας είναι η λήψη εθνογραφικού λογαριασμού (ethnographic account), ούτως ώστε να γίνεται συλλογή των όσων διαδραματίζονται κατά τη διάρκεια της έρευνας. Υπάρχουν διάφορες παραλλαγές για το πώς οι ερευνητές κρατούν τις σημειώσεις πεδίου. Μερικοί ερευνητές γράφουν πλήρη αρχεία μετά το τέλος κάθε συνάντησης (Bogdan, 1972 όπ. αναφ. στο Qualitative research methods for the social sciences, 2007). Άλλοι καταγράφουν πρόχειρες σημειώσεις και στη συνέχεια τις μετατρέπουν σε πλήρεις σημειώσεις πεδίου (Berg, 2007).

Η Gabriella Coleman (2010) μέσα από την κριτική των ερευνών, διαιρεί την εθνογραφία των ψηφιακών μέσων σε τρεις μεγάλες κατηγορίες: the cultural politics of digital media (η πολιτιστική πολιτική των ψηφιακών μέσων), the vernacular cultures of digital media (η λαϊκή κουλτούρα των ψηφιακών μέσων) και the prosaics of digital media (η μονοτονία των ψηφιακών μέσων). Με τη συμμετοχή αυτών των

τριών κατηγοριών για τα ψηφιακά μέσα, εξετάζει το πως οι εθνογράφοι διερευνούν τις σύνθετες σχέσεις μεταξύ των τοπικών πρακτικών και των παγκόσμιων επιπτώσεων των ψηφιακών μέσων, τη σημαντικότητά τους και την πολιτική, καθώς και την έντονη παρουσία στην πολιτιστική ζωή και τους τρόπους της επικοινωνίας. Επίσης, εξετάζει τον τρόπο που αυτά τα μέσα ενημέρωσης έχουν γίνει η κεντρική σύνδεση των προσφιλών πεποιθήσεων, των τελετουργικών πρακτικών και των τρόπων που υπάρχουν στον κόσμο.

Πιο συγκεκριμένα η πρώτη κατηγορία διερευνά τη σχέση μεταξύ των ψηφιακών μέσων και τι θα μπορούσε να ονομαστεί η πολιτιστική πολιτική των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Η εργασία εξετάζει πως οι πολιτιστικές ταυτότητες, οι αναπαραστάσεις, όπως αρθρώνονται στη νεολαία, η διασπορά, το έθνος, ανακατασκευάζονται, ανατρέπονται, κοινοποιούνται και κυκλοφορούν μέσω της ατομικής και συλλογικής δέσμευσης με τις ψηφιακές τεχνολογίες.

Οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο χρησιμοποιούν τις εφαρμογές του διαδικτύου (email, social networking sites, video chat) και κινητά τηλέφωνα για να μένουν σε επαφή με την οικογένεια και τους φίλους που ζουν στο εξωτερικό. Έτσι οι ψηφιακές τεχνολογίες εν μέρει είναι στο επίκεντρο των ομάδων της διασποράς, επειδή όπως υποστηρίζει στο έργο της σχετικά με την Ερυθραία η Bernal (2005, *οπ. αναφ. στο Ethnographic approaches to digital media*, 2010), η διασπορά και οι τεχνολογίες των πληροφοριών στέκονται σε μια «ομόλογη» σχέση μεταξύ τους, επειδή «τόσο ο κυβερνοχώρος και οι χώροι διασποράς... είναι μια διαφορούμενη τοποθεσία και για να γίνουν κοινωνικό νόημα, πρέπει να κατασκευάζονται ενεργά» (σελ. 661).

Ένας τρόπος για την αναδιοργάνωση της επιστημονικής σκέψης για τη σχέση μεταξύ του πολιτισμού και της πρόσβασης είναι με την εξέταση της εθνικής κληρονομιάς και τον πολιτιστικό επαναπατρισμό, των οποίων η πολιτική πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ιδιότητες των υλικών των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, την αποικιακή ιστορία, και την πολλαπλότητα των πρωτοκόλλων για την οργάνωση της γνώσης (Geismar, 2008; Geismar & Mohns, 2010, *οπ. αναφ. στο Ethnographic approaches to digital media*, 2010).

Η δεύτερη κατηγορία διερευνά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των πολιτισμών των ψηφιακών μέσων, που προκύπτουν από αντιφατικά φαινόμενα, ψηφιακά είδη και ομάδες – hackers, blogging, internet memes – όπου η λογική είναι οργανωμένη γύρω από σημαντικά επιλεγμένες ιδιότητες των ψηφιακών μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Οι μελετητές εφαρμόζουν όλο και περισσότερο ένα εθνογραφικό φακό για τις πρακτικές, τα θέματα, τους τρόπους επικοινωνίας, καθώς και τις ομάδες που εξαρτώνται εξ ολοκλήρου για την ύπαρξή τους, από τις ψηφιακές τεχνολογίες (Baron, 2008; Biao, 2007; Boellstorff, 2008; English-Leuck, 2002; Juris, 2008; Malaby, 2009; Senft, 2008; Taylor, 2006, *οπ. αναφ. στο Ethnographic approaches to digital media*, 2010). Ωστόσο, το μεγαλύτερο μέρος αυτής της εργασίας, συνεχίζει να συγχύζει τα

όρια μεταξύ των εκτός σύνδεσης (off-line) και τα περιβάλλοντα σε απευθείας σύνδεση και μεταξύ του παρελθόντος και του παρόντος (Kelty, 2008; Sreberny & Khiabany, 2010, όπ. αναφ. στο Ethnographic approaches to digital media, 2010). Άλλοι μελετητές εξετάζουν τον τρόπο που τα ψηφιακά μέσα μαζικής ενημέρωσης έχουν γίνει κεντρικά και εμπλέκονται στις αιώνιες συζητήσεις, όπως αυτά γύρω από τα φιλελεύθερα δικαιώματα, την προσωπικότητα και τη θεσμική διακυβέρνηση.

Η τελευταία κατηγορία εξετάζει πως τα ψηφιακά μέσα τροφοδοτούν, αντανakλούν και διαμορφώνουν άλλα είδη κοινωνικών πρακτικών, όπως η οικονομική ανταλλαγή, οι χρηματοπιστωτικές αγορές και οι θρησκευτικές λατρείες. Αρκετοί εθνογραφικοί λογαριασμοί επεκτείνουν την κατανόηση των πολιτισμών της χρηματοδότησης και του καπιταλισμού (Knorr-Cetina & Bruegger, 2002a,b; Schull, 2008, 2010; Zaloom, 2006, όπ. αναφ. στο Ethnographic approaches to digital media, 2010), συμπληρώνοντας την υφιστάμενη κοινωνιολογική υποτροφία για το πώς οι ψηφιακές τεχνολογίες μεγεθύνουν την ταχύτητα, την εκμετάλλευση και την επίτευξη του σύγχρονου παγκόσμιου και του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού (Castells, 2009; Harvey, 1990; Sassen, 2002, όπ. αναφ. στο Ethnographic approaches to digital media, 2010).

Η Coleman (2010), θέλει να επιστήσει ότι οι τρεις αυτές κατηγορίες δεν είναι τακτοποιημένες και καθαρές. Τις δυο τελευταίες δεκαετίες η ανθρωπολογική εργασία, συχνά αμφισβήτησε αυτά τα όρια. Για να κατανοήσουν πληρέστερα την ευρύτερη σημασία των ψηφιακών μέσων, η μελέτη πρέπει να περιλαμβάνει διάφορα πλαίσια της ανάλυσης, προσοχή στην ιστορία, τα τοπικά πλαίσια και να ζήσει την εμπειρία των ψηφιακών μέσων – μια εργασία κατάλληλη για την εθνογραφική επιχείρηση.

Σε ορισμένες περιπτώσεις τα ψηφιακά μέσα έχουν επεκτείνει την πρόσβασή τους στο κέντρο της καθημερινής ζωής, πιο εμφανής τρόπος με τα κινητά τηλέφωνα που πλέον είναι ζωτικής σημασίας για τη διεξαγωγή των επιχειρηματικών υποθέσεων σε απομακρυσμένες περιοχές του κόσμου, καθώς και στις πολυσύχναστες παγκόσμιες πόλεις. Η ποικιλομορφία και η διεισδυτικότητα των ψηφιακών μέσων μπορεί να είναι δύσκολο να μελετηθεί, αλλά επίσης μπορεί να γίνουν αναγκαστικά αντικείμενα της εθνογραφικής μελέτης.

Όπως επισημαίνει η χρήση των ψηφιακών μέσων είναι, χωρίς αμφιβολία, πολιτισμικά και πολιτικά σημαντική. Αλλά ακόμα κι αν προς στιγμή αναιρεθούν τα σημαντικά ζητήματα της πρόσβασης και της ικανότητας, εξακολουθούν να υπάρχουν μαρτυρίες ότι τα ψηφιακά μέσα είναι ο μοναδικός ή ακόμα και ο πιο σημαντικός λόγος για την παραγωγή μιας κοινής υποκειμενικότητας, πόσο μάλλον ενός κόσμου ζωής που μπορεί να χαρακτηρίσει ένα τεράστιο πληθυσμό. Παρά τα όρια αυτά, θα ήταν λάθος να παραβλέψουν πως τα ψηφιακά μέσα έχουν καλλιεργήσει νέους τρόπους επικοινωνίας και ατομικότητας.

Πολλές εθνογραφικές μελέτες των ψηφιακών μέσων διευκρινίζουν το ρόλο που παίζουν τα ψηφιακά μέσα για την κατασκευή του κοινωνικοπολιτισμικού κόσμου, της ταυτότητας και αναπαράστασης της ομάδας, του πρωτοκόλλου των οικονομικών συναλλαγών, του επικοινωνιακού είδους και της φαινομενολογικής (η επιστημονική μελέτη και αιτιολογία των φαινομένων) εμπειρίας. Αυτή η ανθρωπολογική επιτακτική ανάγκη κρίνεται στις λεπτομέρειες. Οι λεπτομέρειες αυτές συχνά αποκαλύπτουν το μεγαλείο της κοινωνικο – πολιτιστικής ζωής.

Για την διερεύνηση των χαρακτηριστικών των hackers, χρησιμοποιήθηκε εθνογραφική μελέτη. Η όλη διαδικασία περιελάμβανε εκτεταμένες παρατηρήσεις διάσπαρτων ομάδων Κύπριων hackers και από αυτούς επιλέχθηκε και ένας πάνω στον οποίο εστίασε για κάποιο χρονικό διάστημα η συμμετοχική παρατήρηση. Οι παρατηρήσεις γίνονταν στο φυσικό περιβάλλον των hackers, δηλαδή στα διάφορα events που πραγματοποιήθηκαν. Κατά τη διάρκεια γινόταν λήψη εθνογραφικού λογαριασμού, όπου καταγράφονταν πρόχειρες σημειώσεις και στη συνέχεια μετατρέπονταν σε σημειώσεις πεδίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ερευνητικά Ερωτήματα

Βασικός σκοπός της έρευνας αυτής ήταν η εύρεση κάποιων ατόμων που θεωρούν τον εαυτό τους hacker ή είναι στην πραγματικότητα hacker. Τα πιο κάτω ερευνητικά ερωτήματα που παρουσιάζονται, βοήθησαν στην περαιτέρω κατανόηση του φαινομένου αυτού.

1. Ποιο είναι το προφίλ του Κύπριου hacker, από τη σκοπιά των ίδιων των hackers;
2. Ποιοι λόγοι τους οδηγούν να γίνουν hacker;
3. Πώς κατανοούν και πώς καθορίζουν την υποκουλτούρα τους;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Αποτελέσματα

Μέσα από την μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε, δηλαδή τη συμμετοχική παρατήρηση, στόχος ήταν να διερευνηθούν τα ερευνητικά ερωτήματα που τέθηκαν πιο πάνω, στο Κεφάλαιο 5. Κατά τη διάρκεια της έρευνας γινόταν λήψη εθνογραφικού λογαριασμού, δηλαδή ενός ημερολογίου, στο οποίο σημειώνονταν όλες οι συναντήσεις. Μέσα από το ημερολόγιο έγινε μια σύγκριση με τη βιβλιογραφία που υπάρχει σχετικά με τους hackers.

Οι ορισμοί ποικίλουν σχετικά με τους hackers, όπως αναφέρθηκε και στο Κεφάλαιο 3. Η βιβλιογραφία που υπάρχει τείνει να καταρρεύσει το hacking σε μια δυαδική ηθική, στην οποία οι hackers είτε επαινούνται είτε καταγγέλλονται (Coleman & Golub, 2008).

Ο λόγος περί hacking στα Κυπριακά Μέσα

Σύμφωνα με τη βιβλιογραφία οι hackers αναπαριστώνται στα μέσα με δύο αντίθετους ηγεμονικούς τρόπους.

1. Τους hackers ως κακόβουλα αγόρια, που κατοικούν στο υπόγειο των γονιών τους και διοχετεύουν το θυμό τους, που απορρέει από την ψυχολογική απομόνωση, στο διαδίκτυο (Coleman, 2011). Κάτι τέτοιο είναι εμφανές στον κυρίαρχο λόγο περί hacking στην Κύπρο, αφού τα περισσότερα δημοσιεύματα παρουσιάζουν τους hackers ως εγκληματίες. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι από την διαδικτυακή εφημερίδα «Η Καθημερινή». Το θέμα του άρθρου ήταν ότι τα «έξυπνα» τηλέφωνα είναι στο στόχαστρο των χάκερ. Το δημοσίευμα, αναφέρει ότι ήταν αναμενόμενο οι μικρές συσκευές να κεντρίσουν το ενδιαφέρον των κακοποιών. Επίσης, αναφέρει ότι βρίσκονται στο στόχαστρο των «σκοτεινών κύκλων». Με αυτούς τους χαρακτηρισμούς προσπαθούν να υποδείξουν ότι οι hackers, το μόνο που έχουν στο μυαλό τους είναι να υποκλέπουν στοιχεία από ανυποψίαστους χρήστες. Τους χαρακτηρίζει ως εγκληματίες που κάνουν επιθέσεις για να καταστρέψουν τα λειτουργικά συστήματα είτε των κινητών είτε των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Ακόμα, μέσα από το άρθρο χαρακτηρίζονται κακοποιοί και ότι είναι στη φύση τους να κάνουν «επιθέσεις», εκτός από τους υπολογιστές, ακόμα και στα κινητά τελευταίας τεχνολογίας. Μέσα από το συγκεκριμένο άρθρο, υποστηρίζεται, αλλά και αναπαράγεται το γεγονός ότι οι hackers είναι εγκληματίες που υποκλέπουν προσωπικά στοιχεία από άλλους χρήστες. Στην περίπτωση αυτή «μολύνουν» τα κινητά τηλέφωνα και έχουν ως συνέπεια τις υπερβολικές χρεώσεις για μηνύματα και κλήσεις που δεν έκαναν οι χρήστες (Τα «έξυπνα» τηλέφωνα, 2011).

Ένα ακόμα παράδειγμα που έρχεται να υποστηρίξει το γεγονός ότι οι hackers είναι κακοποιά στοιχεία, είναι από την διαδικτυακή εφημερίδα «Πολίτης – online». Οι hackers, όπως υποστηρίζει το δημοσίευμα, κτύπησαν χιλιάδες λογαριασμούς στο Twitter. Και πάλι χαρακτηρίζονται ως εγκληματίες οι hackers, αφού αναφέρει ότι οι χρήστες έχουν πέσει θύματα επιθέσεων. Επίσης, αναφέρει ότι υπέκλεψαν διάφορα δεδομένα από τους χρήστες του Twitter. Επιπλέον, στο άρθρο υπάρχει δήλωση από τον επικεφαλής στο Twitter, ο οποίος αναφέρει ότι αυξήθηκαν οι επιθέσεις στον κυβερνοχώρο. Χρησιμοποιούν κάποιες λέξεις, όπως το «κτύπησαν» ή ότι οι χρήστες έχουν «πέσει θύματα επιθέσεων», με αποτέλεσμα να δείχνουν στον κόσμο ότι οι hackers είναι άτομα που οι δραστηριότητές τους είναι μόνο αρνητικές. Ακόμα και μέσα από δηλώσεις, προσπαθούν να υποδείξουν ότι ο πρωταρχικός σκοπός τους είναι η υποκλοπή στοιχείων από χρήστες του διαδικτύου (Κτύπησαν χιλιάδες λογαριασμούς, 2013).

2. Τους hackers ως ευφυή άτομα που ενδιαφέρονται και έχουν ένα ενθουσιασμό για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Σε αυτή την περίπτωση οι ειδήσεις για ηθικούς hackers είναι περιορισμένες. Οι περισσότερες ειδήσεις αναφέρουν ότι αυτά τα άτομα το μόνο που κάνουν είναι να καταστρέφουν και να επιτίθενται σε λειτουργικά συστήματα. Το άρθρο από την εφημερίδα «Φιλελεύθερος» όμως, προσπαθεί να δείξει ότι υπάρχουν και αυτοί που δεν είναι εγκληματίες. Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά, «οι «καλοί» hackers είναι νέοι με όραμα για το μέλλον. Είναι hackers κομπιουτεράδες που αποφάσισαν να ενωθούν για να σπάσουν αυτή τη φορά όχι τους τοίχους ασφαλείας ξένων συστημάτων υπολογιστών, αλλά τους τοίχους απομόνωσης και αδράνειας της επιχειρηματικότητας». Το άρθρο αυτό αναφερόταν στην εκδήλωση HACKATHON, που πραγματοποιήθηκε στην Κύπρο το Σεπτέμβριο του 2012. Ο δημοσιογράφος αναφέρει πως μέσα από τη συγκεκριμένη εκδήλωση οι hackers με τις γνώσεις τους σχετικά με την τεχνολογία προσπαθούν, όχι να καταστρέψουν προγράμματα, αλλά να δημιουργήσουν νέα προγράμματα και εφαρμογές για υπολογιστές. Επιπλέον, τονίζεται ότι τα άτομα αυτά είναι σάβια της πληροφορικής, άρα ότι είναι ευφυή άτομα σε σχέση με τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Με αυτή την είδηση ο Θεοχαρίδης (2012) έρχεται να διαψεύσει με κάποιο τρόπο ότι όλοι οι hackers είναι εγκληματίες. Μέσα από την είδηση για την συγκεκριμένη εκδήλωση, φάνηκε ιδιαίτερα το γεγονός ότι hacker μπορεί να είναι και κάποιος ο οποίος με τις γνώσεις που έχει, μπορεί να δημιουργήσει προγράμματα και εφαρμογές που θα βοηθήσουν την Κύπρο να αναπτυχθεί τεχνολογικά (Θεοχαρίδης, 2012).

Ένα ακόμα παράδειγμα που έρχεται με κάποιο τρόπο να διαψεύσει τους χαρακτηρισμούς του εγκληματία hacker, είναι από την διαδικτυακή εφημερίδα «ΓΑ ΝΕΑ». Το συγκεκριμένο δημοσίευμα έχει να κάνει με έναν hacker, ο οποίος παλαιότερα προκαλούσε πανικό μέσα από τις πράξεις του σχετικά με το hacking, ενώ τώρα προστατεύει τις εκλογές στον Ισημερινό. Λόγω της ευφυΐας και των ικανοτήτων

του, προσλήφθηκε από μια εταιρεία έτσι ώστε να προστατεύει τα συστήματα πληροφορικής που χρησιμοποιούνται για τις προεδρικές εκλογές. Όπως αναφέρει το άρθρο, ο συγκεκριμένος hacker Κέβιν Μίτνικ, καταδικάστηκε σε πέντε χρόνια φυλάκιση. Τώρα όμως, εργάζεται ως σύμβουλος ασφαλείας ηλεκτρονικών συστημάτων για επιχειρήσεις και κυβερνήσεις. Αυτό το παράδειγμα δείχνει ότι ναι μεν παλαιότερα μπορεί να έκανε πράξεις εγκληματικές, αλλά τώρα με τις γνώσεις που απέκτησε τόσα χρόνια, τώρα εργάζεται σε εταιρείες με σκοπό να προστατεύσει τα συστήματά τους (Διάσημος χάκερ, 2013).

Μέσα από τα πιο πάνω παραδείγματα, διαπιστώνεται ότι τα περισσότερα άρθρα χαρακτηρίζουν τους hackers ως άτομα που έχουν κύριο στόχο την παράνομη εισβολή των συστημάτων των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Επίσης, τους απεικονίζουν ως νέους άνδρες, οι οποίοι έχουν παθολογική εξάρτηση με το διαδίκτυο. Με αυτό τον τρόπο, οι αναγνώστες των συγκεκριμένων άρθρων επηρεάζονται αρνητικά ως προς τους hackers, αφού δεν έχουν προσωπική εμπειρία για το ποιο είναι και τι κάνουν. Σε περιορισμένο βαθμό, υπάρχουν και δημοσιεύματα που κάνουν λόγο για «καλούς» και «ηθικούς» hackers. Τα τελευταία χρόνια άρχισαν οι δημοσιογράφοι να κάνουν λόγο για καλούς hackers, αφού πριν κυριαρχούσε το γεγονός ότι ένας hacker είναι απαραίτητα και εγκληματίας. Αν και τονίζουν ότι υπάρχουν και θετικά στοιχεία στους hackers, δεν παύουν να κάνουν αναφορά στο ότι οι περισσότεροι ασχολούνται με το απειλητικό hacking.

Υπάρχουν hackers στην Κύπρο;

Η αναζήτηση hackers, ακριβώς επειδή το hacking έχει κλειδωθεί σε δυαδική λογική, ήταν δύσκολη. Έναυσμα υπήρξε μια πρώτη ανίχνευση του εάν και πώς γίνεται μια συνάντηση με άτομα που έχουν σχέση με το hacking και εάν θα μπορεί να υπάρξει πληροφόρηση για αυτές τις συναντήσεις. Επίσης, εάν όπως ο λόγος περί «σκοτεινού εγκληματία» hacker έχει υπερισχύει, με αποτέλεσμα να ήταν αδύνατη η εύρεσή τους. Αφετηρία υπήρξαν οι εκδηλώσεις που έχουν σχέση με το hacking ή γενικά με την τεχνολογία και αν υπήρχε δυνατότητα παρακολούθησής τους.

Τα τελευταία 4 χρόνια άρχισαν στην Κύπρο να διοργανώνονται εκδηλώσεις, οι οποίες έχουν σχέση με το hacking και γενικότερα την τεχνολογία που εξελίσσεται ραγδαία. Από το 2011 μέχρι και σήμερα, έχουν διοργανωθεί πάνω από πέντε εκδηλώσεις και αναμένονται και άλλες μέσα στα επόμενα χρόνια. Πιο κάτω θα αναφερθούν παραδείγματα εκδηλώσεων που έγιναν στην Κύπρο ή που αναμένονται να γίνουν, αλλά και πιο είναι το θέμα αυτών.

Από τις πιο κάτω εκδηλώσεις έγινε μια πρώτη επαφή με άτομα που ίσως ασχολούνται με το hacking. Η έρευνα ασχολήθηκε με το Open Coffee Cyprus, με την προώθηση του ανοικτού λογισμικού Ubuntu και με το Space apps Challenge. Οι τρεις αυτές εκδηλώσεις επιλέχθηκαν, λόγω του ότι έγιναν στο χρονικό διάστημα της

συγκεκριμένης έρευνας και ασχολούνταν με θέματα που θα μπορούσαν να παρευρεθούν hackers.

Κατά την παρακολούθηση, παρατηρήθηκε ότι τα άτομα δεν συμμετείχαν και στις τρεις εκδηλώσεις. Δηλαδή, άλλα άτομα πήγαν στην πρώτη εκδήλωση, άλλα άτομα στη δεύτερη και άλλα στην τρίτη. Υπήρχαν μόνο κάποιες εξαιρέσεις, όπου συγκεκριμένα άτομα παρευρίσκονταν και στα τρία events. Σαν αποτέλεσμα δείχνει ότι δεν υπάρχει κάποια συγκεκριμένη κοινότητα που διοργανώνει τις εκδηλώσεις αυτές ή ακόμα ασχολείται με ό,τι αφορά την τεχνολογία.

Επιπλέον, τα θέματα μπορεί να είχαν σχέση με την τεχνολογία, αλλά η πτυχή του καθενός ήταν διαφορετική. Παραδείγματος χάριν, το πρώτο event είχε σχέση με άτομα που θέλουν να μάθουν και να φτιάξουν δικές τους επιχειρήσεις, οι οποίες βασίζονται στην τεχνολογία. Στο Space apps challenge όμως, θα έπρεπε τα άτομα μέσα σε ομάδες να συνεργαστούν για να αντιμετωπίσουν προκλήσεις σχετικές με την εξερεύνηση του διαστήματος, αλλά και κοινωνικά ζητήματα. Αυτό δείχνει ακόμα μια φορά ότι δεν υπάρχει μια συγκεκριμένη κοινότητα από άτομα στην Κύπρο, που ασχολούνται αποκλειστικά με την τεχνολογία και σε ορισμένες περιπτώσεις με το hacking.

Περιορισμός ως προς το ποιοι μπορούν να παρακολουθήσουν τις συγκεκριμένες εκδηλώσεις, δεν υπήρχε. Ήταν ανοικτές για όλο τον κόσμο που ενδιαφέρεται για την τεχνολογία. Επίσης, μέσα από την παρατήρηση, δεν φάνηκε να υπήρχε κάποια αρνητική αντιμετώπιση απέναντι στους παρευρισκόμενους. Όλοι ήταν ευπρόσδεκτοι. Οι διοργανωτές, έκαναν τον κόσμο να νιώθει οικεία και να νιώθει μέρος αυτού. Ακόμα, οι υπεύθυνοι για τις εκδηλώσεις δεν έδειχναν στον κόσμο ότι είναι ανώτεροι από τους άλλους και ότι γνωρίζουν περισσότερα πράγματα από αυτούς. Αυτό που προσπαθούσαν να κάνουν, ήταν να βοηθήσουν τον κόσμο να γνωρίσει περισσότερα πράγματα για την τεχνολογία και την εξέλιξή της.

Για παράδειγμα την 1^η Ιουνίου 2011, πραγματοποιήθηκε το πρώτο ετήσιο Open Cyprus Hack Day. Το Cyprus Computer Society (CCS), διοργάνωσε με επιτυχία την πρώτη αυτή εκδήλωση στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας. Όπως αναφέρεται στη σελίδα τους με τίτλο First Annual Open (2011), κύριος στόχος της εκδήλωσης ήταν η ευαισθητοποίηση για αυξημένη εκπαίδευση και για τη δεοντολογία των IT Security και ταυτόχρονα είχε ως στόχο να ενθαρρύνει τη συζήτηση και την ενεργό συμμετοχή. Η εκδήλωση αυτή προσέλκυσε περισσότερους από εκατό IT επαγγελματίες, φοιτητές και άτομα που ενδιαφέρονται για τέτοιου είδους εκδηλώσεις. Έγιναν κάποιες παρουσιάσεις, όπου ο Dr. Mike Chung έκανε την πρώτη παρουσίαση και επικεντρώθηκε στο cloud computing και στα στοιχεία ασφάλειας γύρω από αυτό. Το cloud computing είναι η τεχνολογία που καθιστά δυνατή τη διάθεση προϊόντων λογισμικού που χρησιμοποιείται από τους χρήστες χωρίς να το έχουν αγοράσει. Απλά πληρώνουν μόνο ό,τι χρησιμοποιούν (Τι είναι το Cloud Computing, 2011). Η δεύτερη

παρουσίαση έγινε από τον κ. Άγγελο Πρίντεζη και τον Ανδρέα Κωνσταντινίδη και εξελίχθηκε γύρω από το Remote Access Trojans (RAT) και τους κινδύνους που ενέχουν σε συστήματα και δίκτυα. Το Remote Access Trojans είναι ένα πρόγραμμα που περιλαμβάνει μια πίσω πόρτα για το διοικητικό έλεγχο πάνω στον υπολογιστή (Rouse, 2009). Τέλος, ο κ. Δημήτρης Παπαπέτρου παρουσίασε στους συμμετέχοντες ένα «White hacker» (Λευκό χάκερ) σε δράση. Έτσι, κατέδειξε στο κοινό πως σκέφτονται οι hackers, αλλά και τις μεθόδους και τις τεχνικές που χρησιμοποιούν για να σπάσουν απομακρυσμένα συστήματα και δίκτυα.

Μια ακόμα εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε το Σαββατοκύριακο, 1 – 2 Σεπτεμβρίου 2012, είχε τίτλο HACKATHON. Το Hack Cyprus ήταν μια πρωτοβουλία νέων Cypriot Enterprise Link που αποφάσισαν να διοργανώσουν μια πρωτοποριακή εκδήλωση. Στην εκδήλωση αυτή συμμετείχαν 80 άτομα που εργάζονταν σε ομάδες στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου (ΤΕΠΑΚ), στη Λεμεσό. Μέσα σε διάστημα 32 ωρών δημιούργησαν καινοτόμες και πρωτοποριακές εφαρμογές για υπολογιστές. Οι ομάδες ήταν συνολικά δεκαπέντε, όπου την επόμενη μέρα οι ομάδες παρουσίασαν τις ιδέες τους μπροστά από μια ομάδα εμπειρογνομόνων της τεχνολογίας. Οι καλύτερες από αυτές κέρδισαν βραβεία. Επίσης, οι παρουσιάσεις μεταδόθηκαν σε απευθείας σύνδεση και έτσι μπορούσαν όσοι ήθελαν να παρακολουθήσουν την εκδήλωση σε πραγματικό χρόνο (Το Hack Cyprus 2012 στο ΤΕΠΑΚ, 2012).

Ένα άλλο παράδειγμα το οποίο έχει σχέση με την κοινότητα του ανοιχτού λογισμικού και την επιχειρηματική ανάπτυξη των νέων μέσων ήταν το Open Coffee Cyprus. Το συγκεκριμένο event ήταν ένα από τα τρία, όπου ασχολήθηκε η εργασία. Στόχο είχε τη δημιουργία μιας πλατφόρμας επικοινωνίας για την τεχνολογία, την καινοτομία και την επιχειρηματικότητα. Η συνάντηση έγινε στις 22 Φεβρουαρίου 2013, στη Λεμεσό. Το πρώτο Open Coffee Cyprus @Limassol, επιχείρησε να δώσει έμπνευση και ιδέες, με αποτέλεσμα να φέρει σε επαφή ανθρώπους οι οποίοι θέλουν να μάθουν και να κάνουν περισσότερα πράγματα για τις τεχνολογικές εξελίξεις. Οι ομιλητές, μέσα από την εμπειρία τους προσπάθησαν να δείξουν στον κόσμο πως μπορούν να πραγματοποιήσουν κάποιες από τις ιδέες τους και ποιες μπορεί να είναι οι δυσκολίες που υπάρχουν κατά τη διάρκεια. Επίσης, έκαναν μια παρουσίαση των δικών τους επιχειρήσεων και πως κατάφεραν να υλοποιήσουν την ιδέα τους. Όπως αναφέρεται και στην σελίδα του Open Coffee Cyprus, οι παρευρισκόμενοι θα μπορούσαν να είναι άτομα που θέλουν να μάθουν και να κάνουν περισσότερα για τις τεχνολογικές εξελίξεις (Ζαννέττου, 2013).

Στη συνάντηση ενδιαφέρον είχε το γεγονός ότι το κλίμα ήταν πάρα πολύ φιλικό. Οι ομιλητές προσπαθούσαν να βοηθήσουν μέσα από τις εμπειρίες τους, αυτούς που ήθελαν να φτιάξουν δικές τους επιχειρήσεις μέσα από την τεχνολογία. Ήταν πρόθυμοι να λύσουν τις απορίες του κοινού, με ερωτήσεις στο τέλος των παρουσιάσεων. Επίσης, οι παρευρισκόμενοι ήταν άτομα από διαφορετικές ηλικιακές

ομάδες και με διαφορετικούς επαγγελματικούς τομείς. Κάποιοι από αυτούς δεν είχαν καμία σχέση με την τεχνολογία, αλλά δεν αντιμετωπίζονταν διαφορετικά. Επιπλέον, στη συνάντηση υπήρχαν άτομα που ήταν hackers. Αυτό όμως, δε μπορούσε να φανεί χωρίς να το ξέρει κάποιος, δεν ήταν κάτι προφανές. Δηλαδή, δεν φορούσαν κάτι που να έδειχνε την ιδιότητά τους, αλλά ούτε και μιλούσαν με τρόπο που να φαίνεται αυτό.

Πριν από την έναρξη του Open Coffee Cyprus, είχε προηγηθεί συνάντηση μελών της Κοινότητας Ubuntu. Σημαντικό είναι το γεγονός, ότι η Κοινότητα είναι μη κερδοσκοπική και μόνος στόχος αυτής της συνάντησης ήταν η προώθηση του ανοικτού λειτουργικού συστήματος Ubuntu. Οι παρευρισκόμενοι ήταν άτομα που ασχολούνται σε διάφορους τομείς, με μόνο κοινό στοιχείο τη θέληση για προώθηση του ανοικτού λειτουργικού συστήματος. Κατά τη διάρκεια αναφέρθηκαν τα πλεονεκτήματα που παρουσιάζουν τα Ελεύθερα Λογισμικά και πως η Κύπρος είναι μια χώρα που δεν ασχολείται με τέτοια θέματα. Μέσα από την συνάντηση, οι παρευρισκόμενοι ήταν σε θέση να προτείνουν λύσεις, ούτως ώστε να μπορέσουν να ενημερώσουν και να παρουσιάσουν σε κάποιους οργανισμούς τις δυνατότητες που παρέχουν τα Ελεύθερα Λογισμικά.

Κατά τη συνάντηση φάνηκε ιδιαίτερα το γεγονός ότι οι διοργανωτές ήταν φιλικοί με όλους. Με τον ερχομό νέων μελών στη συνάντηση, χάρηκαν ιδιαίτερα. Έδειξαν ότι ο ρόλος του καθενός ήταν σημαντικός, αφού η συμμετοχή τους θα βοηθούσε με οποιοδήποτε τρόπο στην προώθηση των Ελεύθερων Λογισμικών. Το κάθε άτομο μπορούσε να πει τη δική του εισήγηση για την καλύτερη προώθηση και λαμβάνονταν όλες υπόψη. Επιπρόσθετα, η Κοινότητα αυτή είναι μη κερδοσκοπική, το οποίο είναι κάτι πολύ σημαντικό. Αυτό γιατί, οι συναντήσεις γίνονται για να ενημερώσουν περισσότερα άτομα για τα πλεονεκτήματα που υπάρχουν με την χρησιμοποίηση των ανοικτών λογισμικών και όχι για να κερδίσουν χρήματα οι ίδιοι. Κατά τη διάρκεια, έγινε αντιληπτό το γεγονός ότι θα ήταν καλό οι εθελοντές να αυξάνονται όλο και περισσότερο, σε κάθε νέα συνάντηση που θα υπάρξει. Αυτό που παρατηρήθηκε έντονα, είναι ότι οι επαγγελματικοί τομείς του καθενός είναι διαφορετικοί, αλλά τους ενώνει ένα πολύ σημαντικό στοιχείο, το οποίο είναι η αγάπη τους για αυτό που κάνουν.

Το Space Apps Challenge Limassol, πραγματοποιήθηκε στις 20 – 21 Απριλίου 2013. Είναι μια εκδήλωση τεχνολογίας, όπου άτομα από όλο τον κόσμο συνεργάζονται, ούτως ώστε να αντιμετωπίσουν προκλήσεις σχετικές με καθημερινά κοινωνικά θέματα, αλλά και με την εξερεύνηση του διαστήματος. Η Λεμεσός επιλέχτηκε να είναι μια από τις 20 πόλεις στην Ευρώπη, όπου πραγματοποιήθηκε το International Space Apps Challenge. Η συγκεκριμένη εκδήλωση οργανώνεται σε συνεργασία με την Εθνική Υπηρεσία Αεροδυναμικής και Διαστήματος των ΗΠΑ και τη NASA. Όπως και στις προηγούμενες εκδηλώσεις, δικαίωμα συμμετοχής είχαν όλα τα άτομα που μπορεί να προέρχονται από διαφορετικούς επαγγελματικούς τομείς. Όπως επισημαίνει η διαδικτυακή εφημερίδα Η Καθημερινή (ΚΥΠΕ, 2013), οι δυο

καλύτερες λύσεις που θα προταθούν στη Λεμεσό, μετέπειτα θα σταλούν, έτσι ώστε να διαγωνιστούν με τις υπόλοιπες από όλο τον κόσμο.

Το συγκεκριμένο διήμερο ήταν πολύ ενδιαφέρον και για αυτούς που διαγωνίζονταν, αλλά και γι' αυτούς που παρακολουθούσαν. Παρευρέθηκαν πάνω από εκατό άτομα, τα οποία είτε ήταν φοιτητές, μαθητές ή ακόμα και άτομα μεγαλύτερης ηλικίας που εργάζονταν. Οι αποστολές ήταν γνωστές μέσα από την ιστοσελίδα και έτσι είχαν την ευκαιρία τα άτομα να συντονίσουν τις ομάδες τους από πριν. Σημαντικό είναι ότι αν κάποια άτομα δεν είχαν κάποια ομάδα από πριν, μπορούσαν να συνεργαστούν με όποια ομάδα ήθελαν. Μέσα από τις αποστολές αυτές, οι ομάδες είχαν στη διάθεσή τους ανοικτά διαθέσιμα δεδομένα, τα οποία παρέχονταν από τις αποστολές της NASA και της τεχνολογίας. Δηλαδή, ο στόχος των αποστολών ήταν να παράγουν open-source (ανοικτού κώδικα) λύσεις, οι οποίες θα αντιμετώπιζον παγκόσμιες ανάγκες, τόσο για τη ζωή στη γη, όσο και για τη ζωή στο διάστημα. Άρα, όπως και στη συνάντηση για την προώθηση του Ubuntu, αλλά και σε αυτή, θέλουν να χρησιμοποιούν τον ανοικτό κώδικα για τα λειτουργικά προγράμματα. Το κλίμα, όπως και στα τρία event, ήταν αρκετά φιλικό και δεν υπήρχε κάποιος ο οποίος έδειχνε ότι ήταν ανώτερος από τους άλλους. Αυτό που ενώνει τα άτομα και σε αυτή την εκδήλωση, είναι η αγάπη τους για την τεχνολογία, ή ακόμα και η θέλησή τους να μάθουν περισσότερα για αυτή.

Τον Ιούνιο του 2013 αναμένεται ακόμα μια διοργάνωση που έχει σχέση με το hacking και θα πραγματοποιηθεί στη Λευκωσία. Η εκδήλωση ονομάζεται Science Hack Day Hackathon. Όπως αναφέρεται στην ιστοσελίδα (Science Hack Days Cyprus, 2013), οι εκδηλώσεις αυτές έχουν ως αποστολή να φέρουν σε επαφή ανθρώπους από όλες τις κοινότητες και τομείς, για να δημιουργήσουν, να συνεργαστούν και να καινοτομήσουν. Κατά τη διάρκεια αυτής της εκδήλωσης τα άτομα θα συνεργαστούν, θα θέσουν τις ιδέες και τις δεξιότητές τους, έτσι ώστε να παράγουν αξιόλογα αποτελέσματα προς την επιστήμη και την τεχνολογία. Μέσα από την συνεργασία των ομάδων μπορούν να κατασκευαστούν και να παραχθούν αξιόλογα αποτελέσματα. Στη συνέχεια του άρθρου αυτού, παρουσιάζεται ένας ορισμός για το τι είναι το «hack». Όπως αναφέρει είναι μια γρήγορη λύση σε ένα πρόβλημα, που ίσως να μην είναι η πιο κομψή λύση, αλλά πολλές φορές είναι η πιο έξυπνη. Επίσης, τονίζει ότι hacks μπορεί να είναι είτε λογισμικό είτε hardware και έχουν ως στόχο να δημιουργήσουν μια ενδιαφέρουσα επιστήμη. Έτσι, το Science Hack Day είναι για αυτούς που ενδιαφέρονται να ασκήσουν την επιστήμη, την τεχνολογία και την δημιουργικότητά τους.

Όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω, άρχισαν να διοργανώνονται όλο και περισσότερες εκδηλώσεις που έχουν σχέση με το hacking και την τεχνολογία. Οι περισσότερες όμως, έχουν περισσότερη σχέση με την τεχνολογία. Μέσα από την περιγραφή των διαφόρων εκδηλώσεων, γινόταν αναφορά στην εξέλιξη της τεχνολογίας και της επιστήμης. Έτσι, βγαίνει εν μέρει ένα συμπέρασμα ότι η

κοινότητα των hackers στην Κύπρο δεν είναι και πολύ μεγάλη ή ακόμα και να μην υπάρχει. Γι' αυτό το λόγο και οι hackers παρευρίσκονται σε εκδηλώσεις που έχουν περισσότερη σχέση με την τεχνολογία.

Σημαντικό γεγονός είναι ότι δεν παρατηρήθηκαν τα ίδια άτομα και στις τρεις εκδηλώσεις, αλλά σε κάθε μια από αυτές βρίσκονταν άλλα άτομα. Αυτό είναι ένα ακόμα γεγονός που δείχνει ότι μπορεί και να μην υπάρχει τέτοια κοινότητα στην Κύπρο. Υπήρχαν και κάποιες εξαιρέσεις, όπου κάποια άτομα βρίσκονταν και στις τρεις εκδηλώσεις. Αλλά στη μια μπορεί να είχαν κάποιο συγκεκριμένο ρόλο, ενώ στην άλλη να ήθελαν μόνο να παρακολουθήσουν. Ακόμα ένα σημείο στο οποίο φαίνεται ότι η κοινότητα είναι μικρή, είναι από το γεγονός ότι οι παρευρισκόμενοι και οι ομάδες που συμμετείχαν και συμμετέχουν στις διάφορες εκδηλώσεις, δεν χρειάζονται να έχουν σχετικές γνώσεις με την τεχνολογία.

Για την διεκπεραίωση της έρευνας και την κατανόηση των χαρακτηριστικών των hackers, ήταν αναγκαία και η αναζήτηση κάποιων ατόμων που ασχολούνται με το hacking ή πιστεύουν πως είναι hackers. Αυτά τα άτομα θα έπρεπε να βρίσκονται στην Κύπρο, λόγω του ότι θα γινόταν παρατήρηση της καθημερινότητάς τους. Η αναζήτηση άρχισε να γίνεται μέσα από το διαδίκτυο, όπου και δρουν. Η αναζήτηση κράτησε για αρκετό διάστημα, αλλά η εύρεση αυτών των ατόμων δεν ήταν καθόλου εύκολη. Τα μόνα στοιχεία που ανακαλύπτονταν μέσα από την αναζήτηση, ήταν ειδήσεις που αφορούσαν τους hackers ή ακόμα πως να προστατευτεί ο χρήστης από τις επιθέσεις τους και πως να γίνει κάποιος hacker.

Μετά από αρκετό χρονικό διάστημα, μέσω κάποιων άλλων ατόμων, έγινε μια πρώτη επαφή με ένα hacker ο οποίος δέχτηκε να βοηθήσει στη διεκπεραίωση της έρευνας. Ακόμα και μέσα από την παρακολούθηση των πιο πάνω εκδηλώσεων έγινε μια προσπάθεια να ανευρεθούν και άλλα άτομα που θα βοηθούσαν στη μελέτη αυτή. Αυτό δεν ήταν εφικτό, λόγω του ότι κανένα από τα άτομα δεν έλεγε δημόσια ότι ασχολείται με το hacking. Στη συνάντηση για τα ανοιχτά λογισμικά, αναφέρθηκε το θέμα της πτυχιακής, ούτως ώστε κάποιος να ενδιαφερθεί να συμμετέχει στην παρατήρηση. Κανένα όμως από τα άτομα που βρισκόταν εκεί δεν είπε ότι είναι hacker και ότι θα ήθελε να συμμετέχει (βλ. Ημερολόγιο, σελ.5-6). Όπως φάνηκε και από τις συναντήσεις, δεν είναι μια ιδιότητα που κάποιος λέει δημόσια ότι ασχολείται. Αυτό κατά πάσα πιθανότητα γίνεται γιατί είναι περιθωριοποιημένο και όπως χαρακτηρίζεται από τα ΜΜΕ εγκληματικό. Άρα τα άτομα αυτά δύσκολα αναφέρονται στο ότι είναι hackers. Αν το κάνουν, το γνωρίζουν μόνο συγκεκριμένα άτομα που εμπιστεύονται.

Όπως φάνηκε στην πορεία, η εύρεση ήταν αρκετά δύσκολη. Αυτό οφείλεται κυρίως στην ενοχοποίηση του ίδιου του θέματος. Ακόμα και το άτομο που βοήθησε στη συγκεκριμένη έρευνα, στην αρχή ήταν δύσπιστος (βλ. Ημερολόγιο, σελ.1). Όπως φαίνεται και από τα παραδείγματα πιο πάνω, οι hackers χαρακτηρίζονται ως

εγκληματίες, όπου πρωταρχικός τους στόχος είναι η καταστροφή των λειτουργικών συστημάτων από ανυποψίαστους χρήστες του διαδικτύου. Επίσης, όταν ανακαλυφθούν κάποιοι hackers από την υπηρεσία ηλεκτρονικού εγκλήματος, συλλαμβάνονται. Γι' αυτό το λόγο ακόμα και τα ίδια τα άτομα, προσπαθούν να κρύψουν την ιδιότητά τους ως hackers, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να συλληφθούν. Επιπλέον, μέσα από την επιρροή των ΜΜΕ, ο κόσμος περιθωριοποιεί και παρεξηγεί το hacking. Πιστεύουν πως το μόνο που κάνουν αυτά τα άτομα είναι να καταστρέφουν προγράμματα και να κλέβουν προσωπικά δεδομένα. Επιπρόσθετα, το γεγονός της μικρής τους κοινότητας, κάνει ακόμα πιο δύσκολα τα πράγματα στην εύρεσή τους.

Αν και οι hackers ήταν δύσκολο να βρεθούν, μέσα από τη συμμετοχή στα διάφορα events, ο ερευνητής θα πρέπει να διερευνήσει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των πολιτισμών των ψηφιακών μέσων που προκύπτουν από αντιφατικά φαινόμενα, ψηφιακά είδη και ομάδες (Coleman, 2010). Στη συγκεκριμένη έρευνα διερευνήθηκαν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά διάσπαρτων ομάδων Κύπριων hackers. Από αυτούς επιλέχθηκε και ένας πάνω στον οποίο εστίασε για κάποιο χρονικό διάστημα η συμμετοχική παρατήρηση.

Η παρακολούθηση των events, έδειξε κάποια από τα χαρακτηριστικά των hackers στην Κύπρο. Κύριο χαρακτηριστικό είναι αυτό που ενώνει τα συγκεκριμένα άτομα. Σύμφωνα πάντα με την έρευνα, η αγάπη τους και το πάθος τους για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και γενικά για την τεχνολογία τους ενώνει. Επιπλέον, θέλουν να μάθουν περισσότερα για αυτή και να βοηθήσουν στην εξέλιξή της, με όποιο τρόπο μπορούν. Λόγω της ενοχοποίησης που υπάρχει για το hacking, διαπιστώνεται ότι είναι δύσκολο από τα άτομα να αναφερθεί ότι ασχολούνται με αυτό. Είναι προτιμότερο γι' αυτούς να μένει κρυφό το ότι είναι hackers, αλλά όταν ασχολούνται με τα ελεύθερα λογισμικά δεν έχουν κανένα λόγο να το κρατούν κρυφό (βλ. Ημερολόγιο, σελ.19). Αυτό φάνηκε ιδιαίτερα, αφού προωθούν τα λειτουργικά συστήματα που βασίζονται στους ανοικτούς κώδικες.

Αν και υπάρχει πάθος για την τεχνολογία, δε σημαίνει ότι έχουν και ιδιαίτερες γνώσεις προγραμματισμού και πληροφορικής (Αργυρόπουλος, 2001). Στις εκδηλώσεις παρευρέθηκαν ακόμα και άτομα που δεν είχαν εκτενείς γνώσεις προγραμματισμού. Επίσης, η δράση που παρατηρήθηκε είχε σκοπό την πρόσθετη γνώση, την οποία και μοιράζονταν ελεύθερα. Για παράδειγμα, μέσα από τις παρουσιάσεις που έγιναν στο Space apps Challenge, οι ομάδες δεν είχαν κανένα πρόβλημα να μοιραστούν τον τρόπο με τον οποίο εργάστηκαν. Για κάποιους μπορεί να θεωρηθεί ότι τα άτομα αυτά έχουν παθολογική εξάρτηση με την τεχνολογία και γενικά με το διαδίκτυο, λόγω του ότι ασχολούνται τόσο πολύ με αυτό. Αλλά, όπως διαπιστώθηκε έχουν κι άλλα ενδιαφέροντα, τα οποία μπορεί να σχετίζονται πολύ λίγο με την τεχνολογία. Για παράδειγμα, την πρώτη νύχτα του Space Apps Challenge, ένας από τους κριτές έφερε τηλεσκόπιο μαζί του για παρακολούθηση των άστρων.

Πολλοί από τους διαγωνιζόμενους άφησαν τη δουλειά που έκαναν, για να παρακολουθήσουν τα άστρα (βλ. Ημερολόγιο, σελ.22-23).

Κατά τη διάρκεια της αναζήτησης βιβλιογραφίας, παρατηρήθηκε το γεγονός ότι κάποιιοι ερευνητές παρουσιάζουν τους hackers ως κακοήθεις και άπληστους. Κατά τον Goodman (1997), αυτοί οι άνθρωποι βρίσκουν δουλειά στη Μαφία και γενικά στο οργανωμένο έγκλημα. Μέσα από την παρατήρηση όμως, φαίνεται να διαψεύδεται το γεγονός αυτό. Τα άτομα αυτά εργάζονται σε διάφορους επαγγελματικούς τομείς και μέσα στις ασχολίες τους περιλαμβάνονται και τρόποι εξέλιξης της τεχνολογίας. Για παράδειγμα, η Κοινότητα Ubuntu, είναι μη κερδοσκοπική και στόχος τους είναι να προωθήσουν το Ελεύθερο Λογισμικό σε άτομα που τυχόν δεν γνωρίζουν τα πλεονεκτήματά του (βλ. Ημερολόγιο, σελ.5-6). Επίσης, το Space apps Challenge έδειξε ότι κύριος στόχος του ήταν η παραγωγή λύσεων με ανοικτούς κώδικες.

Σε ότι αφορά την προώθηση των ανοικτών λειτουργικών συστημάτων, έρχεται να προστεθεί ο λόγος που το κάνουν. Δηλαδή, αν το κάνουν επειδή τους αρέσει ή μόνο για να κερδίσουν λεφτά. Όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω η Κοινότητα Ubuntu είναι μη κερδοσκοπική και κανείς δεν κερδίζει κάτι χρηματικό όταν συμμετέχει (βλ. Ημερολόγιο, σελ.6). Ακόμα και στις άλλες εκδηλώσεις, το κίνητρο των διοργανωτών δεν ήταν να κερδίσουν χρήματα, αλλά να βοηθήσουν τα άτομα που ενδιαφέρονται να συμμετέχουν. Όλα αυτά έρχονται σε αντίθεση με τα λεγόμενα της Denning (1990), όπου αναφέρει ότι τα κίνητρά τους χαρακτηρίζονται από πνευματική κατωτερότητα, αφού η καταστροφή των συστημάτων γίνεται λόγω του πάθους τους για το χρήμα και τη δύναμη.

Ακόμα ένα χαρακτηριστικό είναι ότι τα άτομα αυτά δεν ντύνονται με ένα ιδιαίτερο τρόπο, ο οποίος να αποδεικνύει ότι είναι hackers. Ούτε έχουν κάτι ιδιαίτερο στη γενική εμφάνισή τους που να δείχνει την ιδιότητά τους. Όπως αναφέρεται από τους Coleman και Golub (2008), στο παρελθόν η λογοτεχνία έτεινε να παριστάνει τους hackers ως ανθυγιεινούς νέους άντρες. Με αυτό εννοείται ότι τα άτομα είναι απεριποίητα και δεν προσέχουν καθόλου την εμφάνισή τους. Αυτό δε φάνηκε καθόλου μέσα από την έρευνα, αφού η εμφάνιση των ατόμων ήταν φυσιολογική και δεν διακρινόταν κάτι που να έδειχνε ότι κάτι δεν είναι σωστό σε αυτά τα άτομα.

Η αναπαράσταση των hackers είναι σχεδόν πάντα αρνητική. Πολλοί δημοσιογράφοι τους απεικονίζουν ως κακόβουλα έφηβα αγόρια, που κατοικούν στο υπόγειο των γονιών τους και αυξάνουν την «κόλαση» στο διαδίκτυο, δεδομένου ότι διοχετεύουν το θυμό που απορρέουν από την ψυχολογική απομόνωση (Coleman, 2011). Μέσα από την συμμετοχική παρατήρηση δε φάνηκε κάτι τέτοιο. Αντιθέτως, τα άτομα αυτά δεν είναι καθόλου απομονωμένα, αφού είτε εργάζονται είτε σπουδάζουν. Επίσης, είναι άτομα διαφορετικών ηλικιών και πλέον άρχισαν να ασχολούνται με την τεχνολογία ακόμα και γυναίκες αν και σε περιορισμένο ακόμα αριθμό. Η απομόνωση είναι κάτι που και στα τρία events δε φάνηκε καθόλου. Στη

μια περίπτωση τα άτομα ενώνονται για να δημιουργήσουν νέες τεχνολογικές λύσεις για τον κόσμο, ενώ στην άλλη περίπτωση ενώνονται για να μάθουν περισσότερα πράγματα για την τεχνολογία.

Με βάση τις δράσεις των ατόμων αυτών, δηλαδή την ενασχόλησή τους με την τεχνολογία, τα άτομα αυτά μπορούν να χαρακτηριστούν ως μια υποκουλτούρα. Ναι μεν συμμετέχουν στην κυρίαρχη κουλτούρα της κοινωνίας, παράλληλα όμως μοιράζονται μεταξύ τους μια σειρά από μοναδικές αξίες, πρότυπα, παραδόσεις και τρόπους ζωής (Hughes & Koehler, 2007). Χαρακτηρίζονται ως μια υποκουλτούρα, για το λόγο του ότι υπάρχουν άτομα που δεν ασχολούνται καθόλου με την τεχνολογία και έτσι δε μπορούν να καταλάβουν τι σημαίνει για αυτούς η περαιτέρω ενασχόλησή τους με αυτή.

Περιθωριοποίηση του hacking

Κατά την πρώτη συνάντηση και γνωριμία με τον hacker, ο ίδιος προσπάθησε να δείξει ότι δε θέλει να γνωρίζουν πολλά άτομα το γεγονός ότι ασχολείται με το hacking. Προτιμότερο γι' αυτόν ήταν να μιλήσει κάπου, όπου οι υπόλοιποι που βρίσκονταν στον ίδιο χώρο, να μην άκουγαν τη συζήτηση περί hacking (βλ. Ημερολόγιο, σελ.1). Επίσης, αυτό φάνηκε ακόμα μια φορά, όταν η παρατήρηση έγινε κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Δεν ήθελε οι συμφοιτητές του να γνωρίζουν τον πραγματικό λόγο που βρισκόταν κάποιο άτομο άγνωστο στο μάθημα (βλ. Ημερολόγιο, σελ.10). Επιπλέον, όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω, οι παρευρισκόμενοι στις εκδηλώσεις δεν έκαναν καμία αναφορά για την ενασχόλησή τους με το hacking. Η μόνη αναφορά που έκαναν, ήταν η αγάπη τους για την τεχνολογία.

Μέσα από αυτά τα γεγονότα φαίνεται ακόμη περισσότερο το γεγονός ότι η λαϊκή κουλτούρα περιθωριοποιεί και παρεξηγεί το hacking. Έτσι, και τα ίδια τα άτομα αποφεύγουν να δηλώνουν ότι είναι hackers. Επίσης, υπάρχουν κάποιες δράσεις, οι οποίες θέλουν να μένουν κρυφές από άτομα που δεν ασχολούνται με το hacking (βλ. Ημερολόγιο, σελ.19).

Η έρευνα έδειξε ότι τα άτομα αυτά στην πραγματικότητα δεν είναι αυτό που δείχνουν τα ΜΜΕ, δηλαδή ότι έχουν παθολογική εξάρτηση από το διαδίκτυο και πως δεν έχουν καμιά κοινωνική αλληλεπίδραση με τον κόσμο (Coleman & Golub, 2008). Το άτομο το οποίο συμμετείχε στην παρατήρηση, έδειξε κάτι εντελώς διαφορετικό. Αλλά και μέσα από την συμμετοχή σε διάφορα events, παρατηρήθηκαν και διάσπαρτες ομάδες hackers που έδειξαν κάποια κοινά χαρακτηριστικά.

Το γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με την Coleman (2012b) η οποία τονίζει ότι οι περισσότεροι άρχισαν να ασχολούνται με την τεχνολογία σε αρκετά νεαρή ηλικία, ο hacker δήλωσε ότι άρχισε να ασχολείται με το hacking περίπου τα τελευταία τέσσερα χρόνια (βλ. Ημερολόγιο, σελ.2). Αυτό φαίνεται να συμβαίνει και στα άλλα άτομα που παρευρέθηκαν στις διάφορες εκδηλώσεις. Αυτό μπορεί να

οφείλεται στο γεγονός του ψηφιακού χάσματος που υπάρχει στην Κύπρο. Όπως προκύπτει από την έρευνα «The Cyprus World Internet Project» (Δεμερτζής et al., 2010), η Κυπριακή Δημοκρατία εισήγαγε με καθυστέρηση στρατηγικές για την ανάπτυξη της Κοινωνίας της Πληροφορίας. Η έρευνα κατέδειξε ότι το 2000 μόλις το 14,7% των Ελληνοκύπριων χρησιμοποιούσε το διαδίκτυο. Η χρήση του διαδικτύου αυξήθηκε ραγδαία από το 2000 και μέσα από την έρευνα φαίνεται ότι πλέον αποτελεί κομμάτι της καθημερινότητας των Κυπρίων.

Με την ευκαιρία των διάφορων events που πραγματοποιούνταν κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης έρευνας στην Κύπρο, υπήρχε η ευκαιρία γνωριμίας με κάποια άτομα που ασχολούνται με το hacking. Η εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 22 Φεβρουαρίου 2013, αφορούσε τα ανοιχτά λογισμικά και πιο συγκεκριμένα την προώθηση του λειτουργικού συστήματος Ubuntu. Στο χώρο εκείνο βρίσκονταν άτομα τα οποία ασχολούνται με το hacking, τα οποία όμως δεν ανέφεραν ότι είναι hackers (βλ. Ημερολόγιο, σελ.5-6). Ήταν άτομα φιλικά προς όλους και φαινόταν ότι έχουν κοινωνική αλληλεπίδραση με τον έξω κόσμο κάτι που έρχεται σε αντίθεση με τον κυρίαρχο λόγο στα MME.

Επιπλέον, με τη διοργάνωση αυτής της εκδήλωσης, διαπιστώνεται ότι δεν πιστεύουν στα κλειστά συστήματα και προσπαθούν να βρουν τρόπους για να ξεκλειδώσουν κάθε πόρτα και ασφάλεια (Levy, 2001). Η Coleman (2012a), υποστηρίζει ότι αυτά τα άτομα έχουν την τάση να διατηρούν ένα σύμπλεγμα αξιών, οι οποίες είναι η ελευθερία, η ιδιωτική ζωή και η πρόσβαση. Η συγκεκριμένη κοινότητα (Cyprus Ubuntu Community), έχει διοργανώσει και στο παρελθόν εκδηλώσεις σε σχέση με τα Ελεύθερα Λογισμικά και έχει σκοπό να διοργανώσει μέσα στα επόμενα χρόνια πολύ περισσότερα (βλ. Ημερολόγιο, σελ.6-7). Σε κάθε συνάντηση, θέλουν να παρευρίσκονται όλο και περισσότερα μέλη, έτσι ώστε να βοηθούν στην καλύτερη και γρηγορότερη προώθηση (βλ. Ημερολόγιο, σελ.5). Αυτό δείχνει ότι η κοινότητα αυτή δεν πιστεύει καθόλου στα κλειστά συστήματα και ο στόχος μέσα από τις συναντήσεις, είναι να προωθήσουν τα ανοιχτά συστήματα.

Με την πραγματοποίηση εκδηλώσεων σχετικών με την τεχνολογία, σε μικρό χρονικό διάστημα, υπάρχει η πιθανότητα το hacking να μην θεωρείται πλέον τόσο περιθωριοποιημένο και εγκληματικό. Με την περαιτέρω γνωστοποίηση τέτοιων συναντήσεων από τα MME, ο κόσμος θα γνωρίσει και μια άλλη πλευρά του hacking. Αυτό λόγω του ότι τα άτομα αυτά μπορεί να είναι hackers, αλλά δεν είναι απαραίτητο ότι οι δράσεις τους έχουν κακό σκοπό. Έτσι, θα γίνει γνωστό στο ευρύ κοινό ότι μερικά άτομα ασχολούνται με αυτό, επειδή είναι κάτι που τους αρέσει. Επιπλέον, μέσα από τις γνώσεις τους κάνουν τους υπολογιστές και το λογισμικό να είναι πολύ καλύτερα από τα πρωτότυπα που προορίζονται από τους σχεδιαστές (Sukhai, 2004). Άρα με αυτό τον τρόπο, η τεχνολογία δεν παραμένει στάσιμη και εξελίσσεται πολύ πιο γρήγορα.

Η σχετική βιβλιογραφία, υποστηρίζει ότι αφιερώνουν μεγάλο μέρος του χρόνου τους για την εκμάθηση των υπολογιστών και την κωδικοποίηση μικρών κομματιών λογισμικού (Coleman, 2012b). Επίσης, η γνώση των λειτουργικών συστημάτων και γλωσσών προγραμματισμού είναι εκτενής (Sterling, 1992). Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τον Αργυρόπουλο (2001), ο οποίος επισημαίνει ότι ένας hacker δεν χρειάζεται να έχει ιδιαίτερες γνώσεις προγραμματισμού και πληροφορικής. Κατά τη διάρκεια της παρατήρησης, διαπιστώθηκε πως οι hackers, δεν ασχολούνται καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας με το hacking, αφού είτε δουλεύουν είτε είναι φοιτητές. Άρα δεν έχουν την πολυτέλεια του χρόνου να ασχολούνται συνεχώς με το hacking. Επίσης, οι γνώσεις για το αντικείμενο κάποιων από τα άτομα που συμμετείχαν στις εκδηλώσεις, είναι λίγες. Αυτό εν μέρει μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι οι σπουδές τους δεν είχαν σχέση με την τεχνολογία και το διαδίκτυο. Έτσι, οι γνώσεις τους προέρχονται από την δική τους ενασχόληση με τους υπολογιστές. Επιπλέον, οφείλεται και στο ψηφιακό χάσμα, όπου μετά το 2000 άρχισε να μπαίνει στη ζωή των Κύπριων το διαδίκτυο και πλέον να αποτελεί κομμάτι της καθημερινότητάς τους.

Μοιράζουν γνώση

Κατά τη διάρκεια των διάφορων εκδηλώσεων, φάνηκε έντονο το γεγονός ότι τα άτομα αυτά προσπαθούν να δώσουν την ευκαιρία και σε άλλα άτομα να γνωρίσουν την τεχνολογία. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι το HACKATHON, αλλά και το Science Hack Day Hackathon. Οι εκδηλώσεις αυτές γίνονται για την εξέλιξη της τεχνολογίας. Οι ομάδες που συμμετέχουν είναι άτομα ευφυή, που με τις γνώσεις που έχουν προσπαθούν να βρουν καινοτόμες λύσεις για την επιστήμη και την τεχνολογία. Ως αποτέλεσμα, προκύπτει το γεγονός ότι οι hackers είναι άτομα φυσιολογικά που εκτός από την ενασχόλησή τους με την τεχνολογία, ασχολούνται και με άλλου είδους πράγματα.

Η δράση τους έχει σκοπό την πρόσθετη γνώση, την οποία και μοιράζονται ελεύθερα (Sterling, 1992). Έχουν ηθικό καθήκον να μοιράζονται τις πληροφορίες και όταν λύνουν προβλήματα να μοιράζονται τις λύσεις, ώστε άλλοι hackers να μπορούν να λύνουν καινούργια προβλήματα. Ακόμα και μέσα από τα διάφορα events, οι παρευρισκόμενοι μαθαίνουν περισσότερα πράγματα για την τεχνολογία. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι υπάρχει αντιπάθεια για τη μυστικότητα (Raymond, 2003) και έτσι μοιράζονται ελεύθερα τις γνώσεις τους. Φυσικά, υπάρχουν δράσεις οι οποίες αφορούν το hacking και τις γνωρίζουν μόνο άτομα τα οποία ασχολούνται με αυτό (βλ. Ημερολόγιο, σελ.19).

Μέσα από τις εκδηλώσεις τα άτομα αυτά, προσπαθούν να δείξουν στον κόσμο ότι το hacking δεν είναι τόσο κακόβουλο και μπορεί μέσα από την ομαδικότητα να προκύψουν καινοτόμες λύσεις για την επιστήμη και την τεχνολογία. Επίσης, υπάρχουν κοινότητες που έχουν στόχο να προωθήσουν λογισμικά ελεύθερα στην

αγορά, ούτως ώστε να καταργηθεί το μονοπώλιο που υπάρχει από άλλες κυρίαρχες εταιρείες. Μέσα από τις εκδηλώσεις, σιγά σιγά μπορεί να γίνει ευρέως γνωστό ότι δεν υπάρχουν μόνο εγκληματίες hackers. Υπάρχουν και οι «ηθικοί» hackers που σκοπός τους είναι να αξιοποιούν τις αδυναμίες σε ένα σύστημα υπολογιστή. Με αυτό τον τρόπο η τεχνολογία εξελίσσεται περισσότερο.

Αν και σε μεμονωμένες περιπτώσεις, τα ΜΜΕ άρχισαν να κάνουν αναφορά στους «καλούς» και «ηθικούς» hackers. Για παράδειγμα, ο δημοσιογράφος Θεοχαρίδης (2012), μέσα από το δημοσίευμα του στην εφημερίδα Φιλελεύθερος, έκανε λόγο για τους καλούς hackers. Μέσα από το άρθρο φάνηκε το γεγονός ότι υπάρχουν και άτομα που μέσα από τις τεχνολογικές τους γνώσεις θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη της τεχνολογικής στασιμότητας που υπάρχει στην Κύπρο. Άρα, το συγκεκριμένο παράδειγμα έρχεται να δείξει ότι δεν υπάρχουν μόνο αυτά τα άτομα που το μόνο που έχουν στο μυαλό τους είναι να καταστρέφουν λειτουργικά συστήματα.

Σύμφωνα με τον Sterling (1992), hacker είναι αυτός που επιδιώκει και αξιοποιεί τις αδυναμίες σε ένα σύστημα υπολογιστή ή δίκτυο υπολογιστών. Με άλλα λόγια προσπαθεί να ανακαλύψει τα κενά που υπάρχουν στα συστήματα υπολογιστών και τους λόγους που υπάρχουν αυτά. Μπορεί να θεωρηθεί ότι με αυτό τον τρόπο, οι hackers μοιράζουν κάποια περαιτέρω γνώση σε αυτούς που κατασκευάζουν τα συγκεκριμένα συστήματα υπολογιστή που πιθανόν να υπάρχουν κενά. Έτσι, μέσα από την συμμετοχική παρατήρηση διαπιστώθηκε αυτό το γεγονός. Ο συγκεκριμένος hacker, όπως δήλωσε, ανακάλυψε κενά που υπήρχαν σε συστήματα κάποιων εταιρειών και τα επισήμανε στους ίδιους (βλ. Ημερολόγιο, σελ.2).

Η φυσιολογική ζωή του Κύπριου φοιτητή hacker

Η συμμετοχική παρατήρηση στηρίχτηκε στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενός ατόμου. Έτσι, στο χρονικό διάστημα που γινόταν η παρατήρηση, ερευνήθηκε αν η ζωή του Κύπριου φοιτητή hacker είναι φυσιολογική. Με το φυσιολογική, εννοείται ότι το άτομο αυτό κάνει ότι κάνουν και οι υπόλοιποι φοιτητές και συμμετέχει στην κυρίαρχη κουλτούρα της κοινωνίας.

Κατά τη διάρκεια της έρευνας φάνηκε ότι κάποιες από τις περιγραφές που δίνονται από τα βιβλία και από τα ΜΜΕ δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Δηλαδή, όπως διαπιστώθηκε δεν είναι δεδομένο ότι τα άτομα που είναι hackers, είναι και εγκληματίες ή ακόμα και απομονωμένοι από τον κόσμο. Τα events που πραγματοποιήθηκαν έδειξαν ότι hacker μπορεί να είναι και ένα άτομο που ασχολείται με τη διοργάνωση και προώθηση της εξέλιξης της τεχνολογίας.

Λόγω του ότι ο συγκεκριμένος φοιτητής ασχολείται με το hacking, είναι «λογικό» να γνωρίζει και άλλα άτομα που ασχολούνται με αυτό. Με βάση τα λεγόμενά του, οι hackers είναι φυσιολογικοί και ασχολούνται με δραστηριότητες οι

οποίες συνάδουν με αυτές των ατόμων που δεν έχουν καμία σχέση με το hacking. Το διαφορετικό σε αυτό είναι ότι ασχολούνται περισσότερο με τους υπολογιστές και γενικά με την τεχνολογία. Για τη δικαιολόγηση της πιο πάνω δήλωσης, διηγήθηκε μια μέρα από την καθημερινότητά του. Ανέφερε ότι ξυπνάει το μεσημέρι και έπειτα πηγαίνει μάθημα. Στη συνέχεια, όταν θα πάει σπίτι, μπορεί να καθίσει περίπου δύο με τρεις ώρες στον υπολογιστή κάνοντας διάφορα και μετά μπορεί να επισκεφτεί κάποιο φίλο του, για να φάνε και να παρακολουθήσουν ταινίες (βλ. Ημερολόγιο, σελ.2-3).

Εκτός από τις διηγήσεις του ίδιου, το χρονικό διάστημα στο οποίο γίνονταν οι συναντήσεις, φάνηκε ότι δεν υπάρχουν πολλές διαφορές από τη φυσιολογική ζωή ενός φοιτητή. Σε αυτή την περίπτωση, ο φοιτητής ασχολείται με πολλές δραστηριότητες που έχουν σχέση με την τεχνολογία και σε κάποιες είναι ακόμα και διοργανωτής. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι σπουδές του έχουν μεγάλη σχέση με τους υπολογιστές. Επίσης, το θέμα της πτυχιακής του έχει σχέση με τα ανοιχτά λογισμικά, άρα έχει σχέση με τα λειτουργικά συστήματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών (βλ. Ημερολόγιο, σελ.2). Έτσι, διαπιστώνεται το γεγονός ότι του αρέσει αυτό που σπουδάζει και θέλει να συμμετέχει σε εκδηλώσεις που έχουν σχέση με αυτό.

Σε μερικές περιπτώσεις οι δραστηριότητες με τις οποίες ασχολείται, για κάποιους άλλους φοιτητές μπορούν να θεωρηθούν μη φυσιολογικές. Αυτό γιατί μερικοί φοιτητές έχουν διαφορετικά είδη ενασχόλησης. Δηλαδή, μετά από την παρακολούθηση των μαθημάτων και την ολοκλήρωση κάποιων εργασιών, ασχολούνται με ό,τι άλλο, το οποίο δεν έχει σχέση με τις σπουδές τους. Στην περίπτωση αυτή όμως, ο φοιτητής προσπαθεί μέσα από τις διάφορες εκδηλώσεις να μάθει όσο το δυνατό περισσότερο για τους υπολογιστές.

Η φυσιολογική ζωή των ανθρώπων αυτών, φάνηκε και κατά το διάστημα των εκδηλώσεων. Οι διάσπαρτες ομάδες των Κύπριων hackers, έδειξαν ότι ασχολούνται πολύ περισσότερο με την τεχνολογία και με τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Μέσα από την πραγματοποίηση των εκδηλώσεων όμως, προσπαθούν να γνωρίσουν και να βοηθήσουν άτομα που θέλουν να ασχοληθούν με την τεχνολογία. Αυτό δείχνει ότι είναι κοινωνικά άτομα που τους ενδιαφέρει και τους ενθουσιάζει να ασχολούνται με ό,τι έχει σχέση με την τεχνολογία. Επίσης, τα άτομα αυτά εργάζονται σε διάφορους τομείς και με αυτό τον τρόπο συναναστρέφονται με τον έξω κόσμο, χωρίς να είναι απομονωμένοι.

Όπως κάποια άτομα έχουν ως χόμπι να ασχολούνται με άλλα πράγματα που δεν έχουν σχέση με το επάγγελμά τους, έτσι και αυτά τα άτομα στον ελεύθερό τους χρόνο ασχολούνται με αυτό που τους αρέσει. Στη συγκεκριμένη περίπτωση τους αρέσει η τεχνολογία και έχουν σκοπό μέσα από τις γνώσεις τους να μάθουν ακόμα περισσότερα. Εκτός από αυτό προσπαθούν με διάφορους καινοτόμους τρόπους, όπως οι διαγωνισμοί που έγιναν τα τελευταία χρόνια στην Κύπρο, να γνωριστούν μεταξύ

τους άτομα που ενδιαφέρονται για την δημιουργία λύσεων με σκοπό την εξέλιξη της τεχνολογίας.

Τι είδους hacking κάνουν;

Το είδος του hacking μπορεί να είναι είτε κακόβουλο, είτε ηθικό. Στην περίπτωση του κύριου φοιτητή, φαίνεται να είναι ηθικό. Αυτό γιατί, μέσα από συζητήσεις κατά τη διάρκεια της έρευνας, δήλωσε εναντίον των κακόβουλων hackers, δηλαδή των crackers. Γι' αυτόν δεν είναι σωστό να κάνουν crack σε διάφορα προγράμματα, ούτως ώστε να τα έχουν δωρεάν ή ακόμα και για κερδοσκοπικούς σκοπούς (βλ. Ημερολόγιο, σελ.2). Όπως επισημαίνει ο Αργυρόπουλος (2001), cracker είναι ίσως ο σοβαρότερος κίνδυνος για την ασφάλεια της διακίνησης των πληροφοριών. Αναφέρει ότι είναι δράστες που έχουν ειδικές γνώσεις σχετικά με τον προγραμματισμό και γενικά τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Με τις γνώσεις αυτές «σπάνε» ή αλλάζουν τους κωδικούς πρόσβασης, αλλά και αφαιρούν την προστασία των προγραμμάτων.

Μέσα από το hacking τα άτομα μπορούν να ανακαλύψουν και να αξιοποιήσουν τις αδυναμίες σε ένα σύστημα υπολογιστή ή δίκτυο υπολογιστών (Sterling, 1992). Έτσι, η δράση τους αυτή δεν έχει σκοπό την σκόπιμη καταστροφή, αλλά την πρόσθετη γνώση, την οποία μοιράζονται ελεύθερα (Sterling, 1992). Αυτό φαίνεται να συνέβηκε και στον ίδιο τον hacker, ο οποίος ναι μεν έχει μπει σε διάφορα προγράμματα, αλλά το έκανε μόνο για να ανακαλύψει κάποια κενά τα οποία υπήρχαν σε αυτά. Επίσης, τα κενά τα οποία ανακαλύφθηκαν κατά την είσοδό του στα προγράμματα, δεν είχε σκοπό να τα κρατήσει μυστικά. Αυτό που είχε σκοπό, το οποίο και πραγματοποίησε, ήταν να ενημερώσει τις εταιρείες έτσι ώστε να προβούν σε διορθώσεις των προγραμμάτων τους (βλ. Ημερολόγιο, σελ.2).

Το hacking για κάποια άτομα μπορεί να σημαίνει πολλά. Το κάνουν επειδή για αυτούς πλέον είναι τρόπος ζωής. Επίσης, για κάποια άτομα, αλλάζει ο τρόπος που το κάνουν. Δηλαδή, στην αρχή δεν γνωρίζουν αρκετά πράγματα για αυτό, ενώ με την εκτεταμένη ασχολία τους μαθαίνουν περισσότερα πράγματα. Σε κάποιες περιπτώσεις υπάρχει η πιθανότητα να τους αρέσει να δημιουργούν προβλήματα σε υπολογιστές άλλων χρηστών ή ακόμα και να κερδίζουν χρήματα μέσα από αυτό. Υπάρχει όμως και η πιθανότητα τα άτομα να ασχολούνται με το hacking και ο στόχος τους να μην είναι καταστροφικός, αλλά να έχει ένα κοινωνικό αντίκτυπο (βλ. Ημερολόγιο, σελ.19). Αυτοί οι hackers, προσπαθούν να φτιάξουν, να διορθώσουν και να κάνουν ένα πρόγραμμα καλό, ακόμα καλύτερο.

Σύμφωνα με τον Αργυρόπουλο (2001), είναι «κλασικοί» hackers οι οποίοι σέβονται την «ηθική των hackers», δηλαδή δε θέλουν να καταστρέφουν τα αρχεία ενός υπολογιστή. Οι hackers που σέβονται την ηθική αυτή, διατηρούν ένα σύμπλεγμα αξιών. Οι αξίες αυτές είναι η ελευθερία, η ιδιωτική ζωή καθώς και η πρόσβαση

(Coleman, 2012a). Με αυτό τον τρόπο δεσμεύονται για την ηθική φιλοσοφία του ελεύθερου λογισμικού, σε αντίθεση με άλλους hackers οι οποίοι αισθάνονται ότι έχουν προσωπικό δικαίωμα να αναπτύξουν την πνευματική ιδιοκτησία (Coleman & Golub, 2008).

Τα ευρήματα της εργασίας αυτής δε διαφέρουν πολύ από τα πιο πάνω. Τα μέλη που συμμετείχαν στις εκδηλώσεις, αλλά και ο φοιτητής hacker έχουν πρωταρχικό στόχο να βοηθήσουν στην εξέλιξη της τεχνολογίας. Όπως τονίζεται και πιο πάνω δεσμεύονται για την ηθική φιλοσοφία του ελεύθερου λογισμικού, και σε αυτή την περίπτωση έρχεται να το επιβεβαιώσει η συνάντηση της κοινότητας Ubuntu. Στόχος αυτής της ομάδας είναι η προώθηση του λειτουργικού συστήματος Ubuntu και γενικότερα η προώθηση των ελεύθερων λογισμικών. Επίσης, δεν το κάνουν με κακό σκοπό. Αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι η Κοινότητα αυτή είναι μη κερδοσκοπική και οι δραστηριότητες που διοργανώνονται δεν παρέχουν κανένα οικονομικό όφελος, είτε προς την Κοινότητα είτε σε συγκεκριμένα άτομα/εταιρείες (βλ. Ημερολόγιο, σελ.6).

Κάτι που επίσης συμφωνεί με τα πιο πάνω, είναι τα διάφορα events όπου οι διοργανωτές έχουν σκοπό τους να φέρουν σε επικοινωνία άτομα που ενδιαφέρονται για την τεχνολογία. Με αυτό τον τρόπο προσπαθούν με κάποιο τρόπο να δείξουν ότι το hacking δε σημαίνει απαραίτητα ότι είναι κακόβουλο. Επιπλέον, μέσα από αυτές τις δραστηριότητες δείχνουν στον κόσμο ότι δεν υπάρχει μυστικότητα μεταξύ τους και ο κόσμος μπορεί να μάθει όσο το δυνατό περισσότερο για την τεχνολογία. Κάποιες δραστηριότητες όμως, είναι απαραίτητο να μένουν μεταξύ μόνο αυτών που ασχολούνται με το hacking.

Το hacking, όπως τονίζεται στον κυρίαρχο λόγο των ΜΜΕ είναι κάτι εγκληματικό, το οποίο τιμωρείται. Δηλαδή, όταν άτομα παραβιάζουν ηλεκτρονικούς υπολογιστές άλλων ατόμων και παραβιάζουν τα προσωπικά τους δεδομένα, τότε η Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος συλλαμβάνει τους παραβάτες. Γι' αυτό το λόγο υπάρχει δίλημμα για το αν πρέπει το hacking να αποπoinικοποιηθεί, αφού δεν μπορεί κάποιος να κρίνει εύκολα για το τι είναι ηθικό και τι ανήθικο hacking (βλ. Ημερολόγιο, σελ19).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Συμπεράσματα

Οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις της εποχής αλλάζουν ριζικά. Μια από τις τεχνολογίες που αναπτύχθηκε με μεγάλη ταχύτητα και κατέλαβε μια σημαντική θέση στην καθημερινότητα των ανθρώπων, σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, είναι το διαδίκτυο. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να εξελίσσονται και οι ίδιοι οι hackers. Η ψηφιακή τεχνολογία αποτελεί μεγάλη πρόκληση για τους hackers, ούτως ώστε να αποκτήσουν νέες δεξιότητες που θα τους επιτρέψουν να συμμετάσχουν στον ψηφιακό κόσμο. Σκοπός της εργασίας αυτής ήταν να διερευνηθούν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των hackers και μέσα από την παρατήρηση να δημιουργηθεί ένα προφίλ του Κύπριου hacker. Η παρούσα μελέτη με την εκτενής βιβλιογραφική ανασκόπηση και την εθνογραφική μελέτη, επιβεβαιώνει αλλά και αναιρεί πολλές από τις κατηγορίες των hackers. Επίσης, η Κοινότητα των hackers στην Κύπρο φαίνεται να είναι πολύ μικρή ή ακόμα και να μην υπάρχει, εντούτοις ανέδειξε ότι όλο και περισσότερα άτομα ανταποκρίνονται και συμμετέχουν σε διάφορες εκδηλώσεις σχετικές με την εξέλιξη της τεχνολογίας.

Ο λόγος περί εγκληματίες hackers στα κυπριακά μέσα είναι ο κυρίαρχος, όπως διακρίνεται από άρθρα σε εφημερίδες. Οι ειδήσεις στα μέσα, χαρακτηρίζουν σχεδόν πάντα τους hackers ως εγκληματίες που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να καταστρέφουν τα συστήματα άλλων χρηστών. Τα τελευταία χρόνια, υπάρχουν και κάποιες εξαιρέσεις όσον αφορά το πως παρουσιάζονται οι hackers από τους δημοσιογράφους. Με την ευκαιρία κάποιων εκδηλώσεων που διοργανώνονται, οι hackers άρχισαν να χαρακτηρίζονται ηθικοί και ότι μέσα από τη δράση τους προσπαθούν να βοηθήσουν στην περαιτέρω εξέλιξη της τεχνολογίας. Φαίνεται όμως, πως οι αρνητικοί χαρακτηρισμοί επηρεάζουν με κάποιο τρόπο τους αναγνώστες και έτσι το hacking είναι περιθωριοποιημένο. Έτσι, ακόμα και οι ίδιοι οι hackers προσπαθούν να μην λένε δημόσια ότι ασχολούνται με το hacking. Αυτό έχει ως αντίκτυπο τη δύσκολη εύρεσή τους.

Μέσα από τη συμμετοχική παρατήρηση των εκδηλώσεων φάνηκε ιδιαίτερα η αγάπη των ατόμων για την τεχνολογία, αλλά και την εξέλιξη της τεχνολογίας. Οι ομάδες που διαγωνίζονταν προσπαθούσαν να βρουν καινοτόμες τεχνολογικές λύσεις. Επιπλέον, άμεσα ή έμμεσα θέλουν να προωθήσουν τα Ελεύθερα Λογισμικά. Δηλαδή, μέσα από την Κοινότητα Ubuntu προωθείται άμεσα, λόγω του ότι διοργανώνουν εκδηλώσεις για να μάθει όλο και περισσότερος κόσμος τα πλεονεκτήματα των λογισμικών αυτών. Μέσα από το Space Apps Challenge προωθείται έμμεσα, αφού τα άτομα που διαγωνίζονταν είχαν στη διάθεσή τους για την κατασκευή των λύσεων, προγράμματα ανοικτού κώδικα.

Αν και υπήρχαν hackers στις διάφορες εκδηλώσεις, κανένας δεν ανέφερε ότι ασχολείται με το hacking. Όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω, είναι περιθωριοποιημένο και έτσι αποφεύγουν να δηλώνουν ότι ασχολούνται με το hacking. Προσπαθούν να παραμένουν κρυφές κάποιες από τις δραστηριότητές τους ως hackers, αλλά αυτό που θεωρούν ότι δεν είναι κακό να γνωρίζουν οι υπόλοιποι είναι η ενασχόλησή τους με τα ανοικτά λογισμικά. Διαπιστώθηκε ότι νιώθουν περήφανοι που ασχολούνται με την τεχνολογία και την εξέλιξή της, ούτως ώστε να μην παραμένει στάσιμη.

Στη συγκεκριμένη εργασία, διαπιστώθηκε ότι το hacking δεν είναι εγκληματικό, αλλά ηθικό. Αυτό γιατί, τα άτομα που παρατηρήθηκαν, ασχολούνται με την προώθηση των ελεύθερων λογισμικών, χωρίς αυτό να τους προσφέρει κάποιο χρηματικό κέρδος. Επίσης, σκοπός τους φαίνεται να είναι η πρόσθετη γνώση και δεν έχουν κανένα πρόβλημα να μοιράζονται τις πληροφορίες και τις λύσεις που βρίσκουν για την ανάπτυξη της τεχνολογίας. Μέσα από τις τεχνολογικές τους γνώσεις, προσπαθούν να δημιουργήσουν διάφορα προγράμματα ελεύθερα στην αγορά. Για τη δημιουργία των προγραμμάτων αυτών, τα άτομα συνεργάζονται μεταξύ τους ακόμα και αν δεν γνωρίζονταν από πριν. Έτσι, σε καμιά περίπτωση η ενασχόλησή τους αυτή, δεν τους εμποδίζει να έχουν κοινωνική αλληλεπίδραση με τον έξω κόσμο. Αντίθετα, μέσα από τις διάφορες εκδηλώσεις, συναναστρέφονται με πολλά άτομα και είναι ιδιαίτερα κοινωνικοί.

Το hacking και η τεχνολογία γενικότερα, φαίνεται να είναι για κάποιους από αυτούς, τρόπος ζωής. Αυτό γιατί, ασχολούνται πολλές ώρες της ημέρας και μέσα από αυτό μπορούν να επιτύχουν πολλά περισσότερα πράγματα για την τεχνολογική ανάπτυξη. Για αυτούς έχει ένα κοινωνικό αντίκτυπο και θεωρούν ότι η ενασχόλησή τους με το hacking είναι κάτι σωστό. Αυτό σε καμιά περίπτωση δε σημαίνει ότι τα άτομα δεν είναι φυσιολογικά, απλά ασχολούνται περισσότερο με την τεχνολογία.

Τέλος, το κυριότερο το οποίο διαπιστώθηκε από τη συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία είναι το γεγονός ότι όλο και περισσότερες εκδηλώσεις γίνονται και αφορούν το hacking και την τεχνολογία. Στόχος τους είναι να φέρουν κοντά άτομα που αγαπούν και θέλουν να ασχοληθούν περισσότερο με την τεχνολογία. Άρα, μέσα από τα events προσπαθούν να δείξουν ότι το να ασχολείσαι με την τεχνολογία και με το hacking, δεν είναι κάτι εγκληματικό, αλλά μπορεί να γίνει κάτι δημιουργικό. Έτσι, μέσα από αυτές τις εκδηλώσεις ο κόσμος μπορεί να μάθει περισσότερα για τους hackers και να διαπιστώσει ότι δεν υπάρχουν μόνο εγκληματίες, αλλά και άτομα που ενδιαφέρονται πραγματικά για την εξέλιξη της τεχνολογίας.

Μελλοντικά θέματα προς διερεύνηση

Υπάρχουν θέματα προς μελλοντική διερεύνηση, τα οποία λόγω περιορισμένου χρόνου δεν έχουν υλοποιηθεί στην παρούσα πτυχιακή διατριβή. Το πρώτο θέμα

αφορά την αναλυτικότερη μελέτη περισσότερων ατόμων που ασχολούνται με το hacking. Δηλαδή, το ημερολόγιο να μην εστιάζεται μόνο σε ένα άτομο, αλλά σε περισσότερα και να μελετηθεί εκτενέστερα η καθημερινότητα αυτών των ατόμων. Επιπρόσθετα σε αυτό, θα ήταν ενδιαφέρον να μελετηθούν διάφορες ομάδες hackers. Το δεύτερο θέμα αφορά την παρακολούθηση περισσότερων εκδηλώσεων που έχουν σχέση με το hacking ή ακόμα και με την τεχνολογία. Έτσι, θα μπορεί να γίνει μια πιο ολοκληρωμένη κατανόηση της υποκουλτούρας των hackers.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αργυρόπουλος, Α. (2001). *Ηλεκτρονική Εγκληματικότητα*. Αθήνα: Αντ. Ν. Σάκκουλα.
- Bell, J. (2007). *Πώς να συντάξετε μια επιστημονική εργασία*. Αθήνα: Μεταίχμιο.
- Berg, B. L. (2007). *Qualitative research methods for the social sciences* (6th ed.). Boston: Pearson/Allyn & Bacon.
- Bernard, R. H. (2006) *Research methods in anthropology: Qualitative and quantitative approaches*. Oxford: Altamira press.
- Coleman, E. G., & Golub, A. (2008). Hacker practice Moral genres and the cultural articulation of liberalism. *Anthropological Theory*, 8(3), 255-277.
- Coleman, E. G. (2010). Ethnographic approaches to digital media. *Annual Review of Anthropology*, 39, 487-505.
- Coleman, G. (2011). Hacker Politics and Publics. *Public Culture*, 23(3 65), 511-516.
- Coleman, E. G. (2012a). *Coding Freedom: The Ethics and Aesthetics of Hacking*. Princeton University Press.
- Coleman, E. G. (2012b). *Hackers*. *The Johns Hopkins Encyclopedia of Digital Textuality*. Ανακτήθηκε 25 Φεβρουαρίου, 2012, από <http://gabriellacoleman.org/wp-content/uploads/2012/09/Coleman-Hacker-John-Hopkins-Draft.pdf>.
- Creswell, J. W. (2013). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches* (3rd ed.). Los Angeles: Sage.
- Διάσημος χάκερ προστατεύει το αδιάβλητο των εκλογών στον Ισημερινό. (2013, 17 Φεβρουαρίου). *TA NEA*. Ανακτήθηκε 11 Απριλίου, 2013, από <http://www.tanea.gr/news/world/article/5001703/diashmos-xaker-prostateyei-to-adiablhto-twn-eklogwn-ston-ishmerino/>.
- Δεμερτζής, Ν., Γιαλαμάς, Β., Δουδάκη, Β., Κύζα, Ε., Κυριακίδης, Χ., Λαμπρινός, Λ., et al. (2010). *Το διαδίκτυο στην Κύπρο 2010*, Τελική Έκθεση.
- Denning, D. E. (1990). Concerning Hackers Who Break into Computer Systems. Ανακτήθηκε 15 Νοεμβρίου, 2012, από <http://cyber.eserver.org/hackers.txt>.
- Douglas, T. (2002). *Hacker Culture*. University of Minnesota Press.

First Annual Open Cyprus Hack Day. (2011). Ανακτήθηκε 10 Απριλίου, 2013 από <https://ccs.org.cy/news/1st-annual-open-cyprus-hack-day--18>.

Goodman, M. D. (1997). Why the police don't care about computer crime. *Harvard Journal of Law and Technology*, Vol. 10, Σελ. 470.

Hughes, M., & Kroehler, C. J. (2007). *Κοινωνιολογία οι βασικές έννοιες*. Αθήνα: Εκδόσεις Κριτική.

Θεοχαρίδης, Π. (2012, 30 Αυγούστου). Κύπριοι χάκερ σε μαραθώνιο 32 ωρών. *Ο Φιλελεύθερος*. Ανακτήθηκε 10 Απριλίου, 2013, από http://aspects.no-ip.org/cyprus/Archive_2012/1208/Phileleftheros_PDF/20120830_Phileleftheros.pdf.

Ιωσηφίδης, Θ. (2008). *Ποιοτικές μέθοδοι έρευνας στις κοινωνικές επιστήμες*. Αθήνα: Κριτική.

Κτύπησαν χιλιάδες λογαριασμούς στο Twitter. (2013, 2 Φεβρουαρίου). *Πολίτης – Online*. Ανακτήθηκε 10 Απριλίου, 2013, από <http://www.politis-news.com/cgi-bin/hweb?-A=227892&-V=articles>.

ΚΥΠΕ. (2013, 10 Απριλίου). Η Λεμεσός συμμετέχει σε παγκόσμιο διαγωνισμό της NASA. *Η Καθημερινή*. Ανακτήθηκε 12 Απριλίου, 2013 από <http://www.kathimerini.com.cy/index.php?pageaction=kate&modid=1&artid=129588&show=Y>.

Κυριαζή, Ν. (2011). *Η κοινωνιολογική έρευνα: Κριτική Επισκόπηση των μεθόδων και των τεχνικών*. Αθήνα: Πεδίο.

Kleinknecht, S. W. (2003). *Hacking hackers: Ethnographic insights into the hacker subculture-definition, ideology and argot*. Ανακτήθηκε 1 Νοεμβρίου, 2012, από <http://digitalcommons.mcmaster.ca/cgi/viewcontent.cgi?article=6995&context=opendissertations>.

Λάζος, Γ. (2001). *Πληροφορική και Έγκλημα*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.

Levy, S. (2001). *Hackers: Heroes of the computer revolution* (Vol. 4). New York: Penguin Books.

Marketou, J. (2001). *Hacking vs. Hacktivism*. Ανακτήθηκε 18 Νοεμβρίου, 2012, από <http://www.jennymarketou.com/pdf/InterviewClaudiaGiannetti2001.pdf>.

Moore, R. (2005). *Cybercrime: Investigating High Technology Computer Crime*. Matthew Bender & Company.

Moore, R. (2006). *Cybercrime: Investigating High-Technology Computer Crime* (1st ed.). Cincinnati, Ohio: Anderson Publishing.

Raymond, E. S. (2003). How to become a hacker. *Database and Network Journal*, 33(2), 8-9.

Rouse, M. (2009, Οκτώβριος). What is a RAT (remote access Trojan)? *SearchSecurity*. Ανακτήθηκε 09 Απριλίου, 2013 από <http://searchsecurity.techtarget.com/definition/RAT-remote-access-Trojan>.

Science Hack Days Cyprus. (2013). Ανακτήθηκε 12 Απριλίου, 2013 από <http://universechallenge.org/science-hack-days/science-hack-days-cyprus/>.

Smith, J. (χ.χ.). *Difference between Ethnography & Ethnomethodology*. Ανακτήθηκε 25 Νοεμβρίου, 2012, από http://www.ehow.com/info_8578392_difference-between-ethnography-ethnomethodology.html.

Sterling, B. (1992). *The hacker crackdown: law and disorder on the electronic frontier* (Vol. 1). New York: Bantam Books. Ανακτήθηκε 1 Νοεμβρίου, 2012, από <http://www.mit.edu/hacker/hacker.html>.

Sukhai, N. B. (2004). Hacking and cybercrime. *In Proceedings of the 1st Annual conference on Information security curriculum development (pp. 128-132)*. ACM.

Τα «έξυπνα» τηλέφωνα στο στόχαστρο των χάκερ. (2011, 5 Μαρτίου). *Η Καθημερινή*. Ανακτήθηκε 10 Απριλίου, 2013, από http://news.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_economyagor_2_05/03/2011_434804.

Τι είναι το Cloud Computing; (2011, 11 Φεβρουαρίου). *In.gr*. Ανακτήθηκε 10 Απριλίου, 2013 από <http://tech.in.gr/short-news/?aid=1231078190>.

To Hack Cyprus 2012 στο ΤΕΠΙΑΚ. (2012). Ανακτήθηκε 09 Απριλίου, 2013 από <http://www.cut.ac.cy/ViewPage.action?siteNodeId=100101&languageId=1&contentId=113861>.

Ζαννέττου, Λ. (2013). *Open Coffee Cyprus*. Ανακτήθηκε 11 Απριλίου, 2013 από <http://opencoffeecyprus.org/2013/02/11/open-coffee-cyprus-limassol-sea-sun-and-startups/#more-184>.

Ζάννη, Α. (2005). *Το διαδικτυακό έγκλημα*. Αθήνα: Αντ. Ν. Σάκκουλα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

13 Φεβρουαρίου, 2013, «Ζάππειο» Πλατεία Ηρώων, Λεμεσός

Ώρα: 21:40 – 23:00

Στις 13 Φεβρουαρίου ημέρα Τετάρτη, ήμουν στη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου και δούλευα. Κατά τις 18:00 ήρθε ένας φοιτητής στον πάγκο εργασίας της βιβλιοθήκης και μου μίλησε, λέγοντάς μου ότι ήταν ο Μάριος. Μέχρι εκείνη τη στιγμή μιλούσαμε με μηνύματα, ούτως ώστε να καταφέρουμε κάποια στιγμή να συναντηθούμε για να του εξηγήσω τους λόγους για τους οποίους θα με βοηθήσει στη πτυχιακή μου. Λόγω του ότι δούλευα εκείνη την ώρα μου είπε όταν τελειώσω από τη δουλειά να του στείλω μήνυμα για να βρεθούμε να μιλήσουμε. Η ώρα 20:00 τέλειωσα από τη δουλειά και πήγα σπίτι. Μόλις έφτασα στο σπίτι, κατά τις 20:30 έστειλα του Μάριου μήνυμα για να βρεθούμε και κατά τις 21:10 μου απάντησε και με ρώτησε που σκέφτομαι να πάμε. Του είπα να πάμε στο Ζάππειο, το φοιτητικό μπαράκι του πανεπιστημίου.

Κατά τις 21:30 ξεκίνησα από το σπίτι μου να πάω στο Ζάππειο, η ώρα 21:40 μπήκα μέσα και ήταν σχεδόν γεμάτη η καφετέρια και έπαιζε δυνατά μουσική. Εγώ κοίταζα να δω αν ήταν εκεί ο Μάριος, αλλά δεν είχε έρθει ακόμα και πήγα και κάθισα σε ένα καναπέ. Μετά από 10 λεπτά αργοπορίας ο hacker ήρθε και κάθισε μαζί μου, αλλά λόγω του ότι δεν ήθελε να ακούγονται στους άλλους αυτά που θα λέγαμε μου είπε να πάμε να καθίσουμε έξω. Γενικά ήταν απλά ντυμένος, δηλαδή φορούσε γκριζες φόρμες και αθλητικά παπούτσια. Πριν, όμως βγούμε έξω και αρχίσουμε να συζητάμε με ρώτησε τι ποτό θέλω για να πάει να παραγγείλει.

Λόγω του ότι ήταν κρύο εκείνη τη νύχτα οι μόνοι που καθόμασταν έξω ήμασταν εμείς, οι υπόλοιποι κάθονταν μέσα. Έτσι βρήκα ένα τραπεζάκι και κάθισα περιμένοντας τον να έρθει. Όταν ήρθε κάθισε απέναντί μου. Μέχρι να έρθουν τα ποτά αρχίσαμε συζήτηση για το πως βρήκα το τηλέφωνό του, αν και ήξερε πως το βρήκα, και του ανέφερα ότι θα μπορούσε να με βοηθήσει για την πτυχιακή μου. Έτσι άρχισα να του λέω το θέμα της πτυχιακής μου και πως θα έπρεπε να βρω ένα άτομο που θα είχε σχέση με το hacking και έτσι θα μπορούσε να με βοηθήσει. Εκείνη τη στιγμή ήρθαν τα ποτά και σταματήσαμε για λίγο να μιλάμε, μέχρι να φύγει ο σερβιτόρος. Ο Μάριος παράγγειλε μια μπύρα και εγώ ένα φραπέ. Εκείνη τη στιγμή πήρε τηλέφωνο μια φίλη του για να έρθει και εκείνη μαζί μας, η οποία είναι συμφοιτήτριά μου και πολύ καλή φίλη με τον Μάριο. Δεν του απάντησε όμως.

Του ανέφερα ότι θα κάνω παρατήρηση και το χρονικό διάστημα θα είναι 2 εβδομάδες. Εκείνη τη στιγμή φάνηκε πως δεν ήθελε να με έχει μέσα στα πόδια του για 2 εβδομάδες και μου είπε ότι είναι πολλές μέρες, λόγω του ότι δεν ασχολείται και

πολύ. Μου ανέφερε ότι ασχολείται μόνο 2 ώρες την ημέρα και τις άλλες ώρες όπως είπε χαρακτηριστικά κάνει ότι κάνουν όλοι σαν φοιτητές. Επειδή οι 2 εβδομάδες του φάνηκαν πολλές αποφάσισα να του πω να το κάνουμε για 1 εβδομάδα. Φυσικά του έλεγα συνεχώς ότι αν δεν θέλει δεν υπάρχει πρόβλημα. Αλλά ευτυχώς στη 1 εβδομάδα που του ανέφερα δέχτηκε, αλλά μου έλεγε πάλι ότι δεν ξέρει πως θα με βοηθήσει.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης τον ρώτησα πόσα χρόνια ασχολείται με το hacking και μου είπε τα 4 τελευταία χρόνια από τον καιρό δηλαδή που άρχισε τις σπουδές. Λόγω του ότι μέσα από αυτά που διάβαζα στα βιβλία και στα άρθρα, ήξερα ότι για να είσαι hacker θα πρέπει να έχεις καλές γνώσεις προγραμματισμού, τον ρώτησα και μου είπε πως δεν είχε ιδιαίτερες γνώσεις και πως μόνος του έμαθε αυτά που ξέρει τώρα. Επίσης, μου ανέφερε ότι κάνει και αυτός πτυχιακή και το θέμα της έχει να κάνει με τα ανοιχτά λογισμικά, όπως είναι το Linux. Εκείνη τη στιγμή μου ανέφερε και κάποια events που θα γίνουν σχετικά με τα ανοιχτά λογισμικά και πως θα ήταν και αυτός ένας από τους ομιλητές. Μου ανέφερε για 2 events, όπου το πρώτο θα γινόταν στις 21 Φεβρουαρίου και το δεύτερο στις 23 Φεβρουαρίου. Εγώ δεν ήξερα αν θα μπορούσα να πάω, λόγω του ότι θα ήταν μόνο hackers, αλλά όταν τον ρώτησα αν είναι ανοιχτό στο κοινό μου είπε ναι και ότι θα ήταν καλό να πάω και εγώ γιατί θα μάθαινα πράγματα. Φυσικά δεν έχασα ευκαιρία και τον ρώτησα περισσότερες λεπτομέρειες, δηλαδή που θα γινόταν και τι ώρα, αλλά δεν ήξερε ακόμα και θα με ενημέρωνε τις προσεχείς μέρες.

Χωρίς να τον ρωτήσω αν είναι ηθικός hacker ή κακόβουλος, μου το ανέφερε από μόνος τους και μου είπε ότι είναι ηθικός. Δηλαδή, ότι δεν το κάνει με κακόβουλο σκοπό και ότι είναι εναντίον όλων αυτών που το κάνουν για κερδοσκοπικούς σκοπούς. Επίσης, είναι εναντίον αυτών που κάνουν crack σε διάφορα προγράμματα για να τα έχουν δωρεάν. Ακόμα, μου ανέφερε ότι μπήκε σε διάφορα προγράμματα και βρήκε κάποια κενά, τα οποία μετά τα ανέφερε στις εταιρείες αλλά δεν έκαναν τίποτα για να τα διορθώσουν. Κάποια στιγμή χτύπησε το τηλέφωνο του και ήταν η φίλη του, την οποία πήρε πριν τηλέφωνο και τη ρώτησε αν θέλει να έρθει και εκείνη εκεί. Μιλούσαν για λίγα λεπτά, της είπε ότι ήμουν και εγώ εκεί, αλλά δεν μπορούσε να έρθει.

Καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης, όπως ήταν φυσικό, υπήρχε μια αμηχανία και από μέρους του, αλλά και από μέρους μου. Όμως, το κλίμα ήταν φιλικό και προσπαθούσε με κάθε τρόπο να με βοηθήσει με την πτυχιακή μου, αναφέροντάς μου διάφορες σελίδες που θα μπορούσα να μπω, σχετικές με hackers και το hacking. Κάποια στιγμή για να ελαφρύνει λίγο το κλίμα, επειδή δεν ξέραμε τι άλλο να πούμε, με ρώτησε πόσους καφέδες πίνω την ημέρα και πως αυτός πίνει πολλές μύρες. Εκείνη τη στιγμή μου είπε πως μια εβδομάδα πριν βρισκόταν στο Βέλγιο με άλλους

hackers όπου ήπιε πάρα πολλές μπύρες. Μου ανέφερε και το γεγονός ότι τα άτομα αυτά είναι σαν όλους τους άλλους και πως η συζήτηση που έκαναν ήταν φιλική. Φυσικά, μου ανέφερε ότι υπάρχουν και άτομα που είναι hackers, οι οποίοι είναι «φρικιά», πως δεν είναι και πολύ στα καλά τους και είναι απομονωμένα άτομα. Αλλά προσπαθούσε συνεχώς να μου τονίσει ότι οι περιγραφές που γίνονται μέσα από τα βιβλία και από τα ΜΜΕ δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Μου έλεγε ότι τα άτομα που ασχολούνται με το hacking είναι φυσιολογικά άτομα και κάνουν ότι κάνουν όλοι, απλά ασχολούνται λίγο περισσότερο με τα computer. Για να δει ποια είναι η γνώμη μου για τους hackers με ρώτησε τι πιστεύω ότι κάνει ένας hacker και πως είναι και εγώ του απάντησα ότι είναι φυσιολογικά άτομα και ότι είναι καλό να υπάρχουν, γιατί βρίσκουν κενά που υπάρχουν στην τεχνολογία και έτσι αναπτύσσεται όλο και πιο πολύ η τεχνολογία.

Αν και δεν πιστεύει ότι είναι και πολύ μεγάλο κεφάλι μέσα στον κόσμο του hacking, προσπάθησε να μου αναφέρει ότι τα άτομα που ασχολούνται είναι φυσιολογικοί άνθρωποι. Και για να μου το δικαιολογήσει έφερε παράδειγμα πως περνά μια καθημερινή του μέρα. Μου εξήγησε ότι την προηγούμενη μέρα ξύπνησε κατά το μεσημέρι και πήγε πανεπιστήμιο. Μετά το μάθημα πήγε σπίτι, κάθησε για 2 ώρες στο computer κάνοντας διάφορα και μετά από αυτό πήγε σε ένα φίλο του και έφαγαν πίτσα, βλέποντας ταινία.

Η ώρα πέρασε, ήταν περίπου 22:40, και δεν υπήρχε κάτι άλλο για να συζητήσουμε και καθόμασταν χωρίς να μιλάμε. Εκείνος άρχισε να γράφει κάτι στο κινητό του ή να παίζει δεν ξέρω ακριβώς τι έκανε. Έτσι, για να ανοίξω πάλι συζήτηση του είπα ότι θα μιλήσω με την καθηγήτριά μου για να γίνει 1 εβδομάδα η παρακολούθηση και όχι 2 εβδομάδες. Επίσης, του είπα ότι μπορεί να φύγει αν θέλει και εκείνος μου είπε να τελειώσει τη μπύρα του και εγώ το φραπέ μου και να φύγουμε. Κατά τις 22:50 τελειώσαμε τα ποτά μας και είπαμε να φύγουμε. Πήγαμε και οι δυο μέσα στη καφετέρια για να πληρώσουμε και εκεί περιμέναμε 2 λεπτά μέχρι να έρθει κάποιος στο ταμείο. Πληρώσαμε ο κάθε ένας τα δικά του και βγήκαμε έξω. Του είπα ξανά ότι θα μιλήσω με την καθηγήτριά μου για τις μέρες που θα τον παρακολουθώ και ότι θα τον ενημερώσω την επόμενη μέρα. Τον καληνύχτισα και φύγαμε και οι δυο.

20 Φεβρουαρίου, 2013

Πριν τη συνάντηση για τις δυο εκδηλώσεις

Στις 13 Φεβρουαρίου, όταν συναντήθηκα με τον hacker μου είπε για 2 events που θα γίνονταν και ότι θα με ενημέρωνε σχετικά με αυτά. Μετά από 2 μέρες, δηλαδή στις 15 Φεβρουαρίου του έστειλα μήνυμα για να τον ρωτήσω πότε θα ήταν και μου είπε τελικά θα είναι τρία τα event, τις ημερομηνίες 21, 22 και 23 Φεβρουαρίου. Την Πέμπτη 21 Φεβρουαρίου το πρωί, του έστειλα ξανά μήνυμα για να με ενημερώσει για το που θα γίνει και τι ώρα. Μου απάντησε ότι το event της Πέμπτης και του Σαββάτου ακυρώθηκε και μόνο την Παρασκευή θα γίνει σε μια καφετέρια δίπλα στο κάστρο της Λεμεσού.

Την Πέμπτη συνάντησα τη συμφοιτήτριά μου, τη φίλη του Μάριου, και μου είπε πως θα πάει και αυτή στο event. Έτσι, της είπα να πάμε μαζί γιατί δεν ήξερα που ακριβώς ήταν η καφετέρια που θα γινόταν το event.

22 Φεβρουαρίου, 2013, "Il Castello" Πλατεία Κάστρου, Λεμεσός

Ωρα: 17:00 – 22:00

Κατά τις 16:30 ξεκίνησα από το σπίτι μου για να πάω στο Πανεπιστήμιο όπου θα βρισκόμουν με τη συμφοιτήριά μου για να πάμε στο event. Η συνάντηση αυτή αφορούσε τα ανοιχτά λογισμικά και το μόνο που γνώριζα ήταν ότι θα γινόταν κάποια συζήτηση για τα Linux. Κατά τα άλλα δεν γνώριζα τίποτα, αφού πριν να ασχοληθώ με τη συγκεκριμένη πτυχιακή δεν γνώριζα καν ότι γίνονταν κάποιες εκδηλώσεις για τέτοια θέματα. Επίσης, αν δεν με ενημέρωνε ο Μάριος για αυτά, δεν θα είχα ασχοληθεί και ούτε θα πήγαινα. Η ώρα 16:45 ξεκινήσαμε από το πανεπιστήμιο για να πάμε στο κάστρο, στην καφετέρια «Il Castello».

Περπατήσαμε περίπου 15 λεπτά και η ώρα 17:00 φτάσαμε στην Πλατεία Κάστρου. Η καφετέρια βρισκόταν στα δεξιά του κάστρου. Μπήκαμε μέσα για να δούμε αν ήταν μέσα ο Μάριος, αλλά δεν τον βρήκαμε. Ο χώρος γενικά δεν ήταν αρκετά μεγάλος και εκείνη την ώρα δεν βρίσκονταν αρκετά άτομα μέσα, ήταν περίπου 6 – 8 άτομα. Επίσης, υπήρχαν 2 σερβιτόροι που πηγαينوέρχονταν για να εξυπηρετήσουν τους πελάτες.

Αφού δεν βρήκαμε τον Μάριο, βγήκαμε ξανά έξω και η συμφοιτήριά μου τον κάλεσε στο τηλέφωνο, αλλά δεν της απάντησε. Μετά από 1 λεπτό ήρθε ένας φίλος μας, ο οποίος θα παρακολουθούσε το event και έτσι μπήκαμε ξανά στην καφετέρια μαζί του. Εκεί βρίσκονταν 2 άτομα τα οποία μιλούσαν και ήταν οι διοργανωτές αυτού του event. Έτσι, μέχρι να έρθει ο Μάριος καθίσαμε με τα δυο αυτά άτομα και συστηθήκαμε. Εγώ κάθισα δίπλα από την πόρτα εξόδου, δίπλα μου η συμφοιτήριά μου και απέναντι ο φίλος μας και τα δύο άτομα που βρίσκονταν εκεί. Ήταν άτομα μεγάλης ηλικίας, όπου ο ένας είναι ο εκπρόσωπος της Τοπικής Κοινότητας Χρηστών Ubuntu Linux Κύπρου (Άγγελος Αλεξίου) και ο άλλος εργάζεται ως λειτουργός Πανεπιστημίου (Θέματα Συστημάτων Πληροφορικής) στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου (Θεόδωτος Ανδρέου).

Μετά από 5 λεπτά ο hacker ήρθε μαζί με μια φίλη του, αρχιτέκτονας στο επάγγελμα, αλλά δεν μπήκαν μέσα. Μετά από ένα σύντομο τηλεφώνημα που είχε ο Μάριος, μπήκαν μέσα. Ο hacker, όπως και την πρώτη φορά που συναντηθήκαμε ήταν απλά ντυμένος και φορούσε μαύρες φόρμες, αθλητικά παπούτσια και ένα δερμάτινο μαύρο σακάκι. Λόγω του ότι ήταν μικρό το τραπέζάκι και δεν έφτανε για όλους μας βάλαμε ακόμα ένα δίπλα και έτσι κάθισαν κι αυτοί μαζί μας. Ο hacker κάθισε 2 θέσεις μακριά από μένα. Μετά από λίγο ήρθαν οι σερβιτόροι για να μας δώσουν καταλόγους για να παραγγείλουμε. Ο hackers παρήγγειλε τσάι και οι υπόλοιποι διαφορετικού είδους καφέδες.

Μέχρι να έρθουν τα ποτά, ο Αλέξης μας ενημέρωσε ότι η προηγούμενη συνάντηση που έγινε δεν ήταν τόσο επιτυχημένη, αφού μόνο ένα άτομο πήγε. Έτσι,

ήταν κάπως επιφυλακτικός στην αρχή και όταν ήμασταν πλέον 7 άτομα χάρηκε. Ανέφερε ότι θέλουν να παρευρίσκονται όλο και περισσότερα μέλη, έτσι ώστε να βοηθούν στην καλύτερη και γρηγορότερη προώθηση. Επίσης, μας έδωσε τα πρακτικά της συνάντησης τα οποία θα συζητούσαμε εκείνη την μέρα. Είχε δέκα αντίτυπα και στο δικό του έγραψε τα ονόματά μας και μας ρώτησε με τι ασχολείται ο κάθε ένας και τον τόπο διανομής. Τα μέλη ασχολούνται σε διάφορους τομείς, όπως Τηλεφωνικές Υπηρεσίες, Φοιτητές, Κατασκευαστικού κλάδου (construction) και υπήρχαν άτομα από τη Λεμεσό, Λάρνακα, Λευκωσία και Πάφο. Πριν αρχίσουμε να μιλάμε για το λόγο που βρισκόμασταν εκεί, αναφέρθηκε το θέμα της πτυχιακής μου, αλλά δεν έδειξε κάποιος ενδιαφέρον, ούτε να αναφέρει κάποιος ότι ασχολείται με το hacking.

Μέχρι να έρθουν τα ποτά αναφέρθηκε ο στόχος της συνάντησης, ο οποίος ήταν ο συντονισμός για την προώθηση του λειτουργικού συστήματος Ubuntu. Δηλαδή, μέσα από τη συζήτηση των μελών έγινε προσπάθεια για εύρεση τρόπων, ούτως ώστε να δείξουν στον κόσμο τα θετικά της εγκατάστασής του. Ακόμα, έγινε ξεκάθαρο το γεγονός ότι η Κοινότητα αυτή είναι μη κερδοσκοπική και ως εκ τούτου, οι δραστηριότητες που διοργανώνονται δεν παρέχουν κανένα οικονομικό όφελος είτε προς την Κοινότητα είτε σε συγκεκριμένα άτομα/εταιρείες. Όλοι οι παρευρισκόμενοι ανέφεραν τα πλεονεκτήματα που παρουσιάζουν τα Ελεύθερα Λογισμικά και την απουσία της Κύπρου σε τέτοια θέματα.

Μετά από 30 λεπτά που βρισκόμασταν εκεί ήρθαν ακόμα 3 άτομα και έτσι βάλαμε ακόμα ένα τραπεζάκι δίπλα στα άλλα για να είμαστε άνετα. Η συζήτηση καθ' όλη τη διάρκεια κυλούσε ομαλά και το κλίμα ήταν αρκετά φιλικό. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, ο hacker συνομιλούσε με τα άτομα που βρίσκονταν δίπλα του, αλλά δεν μπορούσα να ακούσω τι έλεγαν. Όμως, προσπαθούσε μέσα από δικές του εμπειρίες να δώσει και κάποιες ιδέες για το πως να προωθήσουν το σύστημα. Ανέφερε ότι οι συζητήσεις που γίνονται για τα Ελεύθερα Λογισμικά τονίζεται συνήθως στο οικονομικό όφελος τους παρά στις επιπλέον δυνατότητες που παρέχουν από τα άλλα λογισμικά. Επιπλέον, αναφέρθηκαν διάφορα παραδείγματα που ζούμε καθημερινά, τόσο στον Δημόσιο Τομέα όσο και στον Ιδιωτικό Τομέα. Το παράδειγμα που συζητήθηκε περισσότερο είναι η αγορά Η/Υ από μαθητές των σχολείων, όπου εκτός από το κόστος αγοράς των υπολογιστών, επιβαρύνονται και με το κόστος των λογισμικών που διδάσκονται στα σχολεία (προγράμματα καταπολέμησης ιών, λογισμικά διαχείρισης συμπιεσμένων αρχείων). Με αυτό το παράδειγμα έγινε ξεκάθαρο το γεγονός ότι τα μέλη της κοινότητας υποστηρίζουν τα Ελεύθερα Λογισμικά (Ε/Λ), όπως λειτουργικά συστήματα, προγράμματα γραφείου, λογισμικά προγραμματισμού.

Ενημερωθήκαμε ότι η Κοινότητα παλαιότερα παρουσίασε τις δυνατότητες των Ελεύθερων Λογισμικών στο Τμήμα Πληροφορικής του Υπουργείου Παιδείας. Επίσης, αναφέρθηκε και το γεγονός ότι οι διδάσκοντες λόγω έλλειψης γνώσης, δεν

αξιοποιούν επαρκώς τα Ε/Λ που είναι διαθέσιμα και έτσι δεν υπάρχει δυνατότητα ενημέρωσης των μαθητών. Εκτός από τα παραδείγματα που ακούστηκαν, συζητήθηκε και το θέμα σχεδιασμού της επιστολής για την παρουσίαση της Κοινότητας για αυτούς που ενδιαφέρονται. Πρωταρχικός στόχος είναι η επιστολή που ήδη υπάρχει, να τροποποιηθεί και να αναθεωρηθεί και έτσι να αποσταλεί και σε άλλες Κυβερνητικές Υπηρεσίες. Μετέπειτα θα γίνει ετοιμασία κάποιου Flyer/Poster, όπου ο σχεδιασμός θα συζητηθεί αργότερα. Επίσης, θα γίνει και μια ετοιμασία παρουσίασης για τη δημιουργία μιας κοινής πλατφόρμας συνεργασίας μεταξύ Δημόσιων Οργανισμών για ανταλλαγή τεχνογνωσίας και εμπειριών.

Τέλος, έγινε συζήτηση για την εκδήλωση που θα πραγματοποιηθεί περί τα τέλη Μαΐου ή αρχές Ιουνίου του τρέχοντος έτους με θέματα την ανοιχτή πρόσβαση, ιδιωτικό απόρρητο, ψηφιακά δικαιώματα. Όπως ανέφερε ο hacker, οι συζητήσεις βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο και θα υπάρχουν ενημερώσεις από μέρους του. Η συγκεκριμένη κοινότητα ενδέχεται να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σε αυτή την εκδήλωση. Λόγω του κλίματος που υπήρχε καθ' όλη τη διάρκεια της συνάντησης και λόγω της θετικής διάθεσης των μελών, σε σύντομο χρονικό διάστημα θα πραγματοποιηθεί κι άλλη συνάντηση. Η ημερομηνία που θα γίνει η επόμενη συνάντηση δεν έχει αποφασιστεί ακόμα. Όπως ανέφεραν όμως θα πραγματοποιηθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα, λόγω του ότι τα μέλη έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον.

Λίγο πριν τελειώσει η συνάντηση της κοινότητας, αποφασίσαμε με τη συμφοιτήριά μου να πάμε στην επόμενη εκδήλωση που ήταν προγραμματισμένη εκείνη την μέρα. Η εκδήλωση βρισκόταν εκεί κοντά, στο «Θέατρο Ένα». Τίτλος της συγκεκριμένης εκδήλωσης ήταν: «Open Coffee Cyprus @Limassol – Sea, Sun and Startups». Ο Μάριος θα ερχόταν λίγο πιο μετά στην εκδήλωση. Εγώ με τη συμφοιτήριά μου πληρώσαμε τα ποτά μας και πριν να αποχωρήσουμε ο Αλέξης ζήτησε τα email μας για να μας στείλει τα πρακτικά της συνάντησης, αλλά και για να μας ενημερώνει για ό,τι νέο υπάρχει για την κοινότητα.

Κατά τις 18:25 φτάσαμε έξω από το «Θέατρο Ένα». Έξω από το θέατρο έβαλαν τραπεζάκια, όπου ο κόσμος στεκόταν και έπινε το ποτό του. Υπήρχε αρκετός κόσμος και κατά τις 18:30 μπήκαμε μέσα στο θέατρο. Στα δεξιά βρίσκονταν ποτήρια, όπου μετά το τέλος της εκδήλωσης θα κερνούσαν τον κόσμο. Μέσα είχε κόσμο που καθόταν, αλλά το θέατρο δεν είχε γεμίσει ακόμα. Για λίγο σκεφτόμασταν που θα καθίσουμε και τελικά αποφασίσαμε να πάμε στα δεξιά της αίθουσας. Μέχρι τις 18:30 το θέατρο είχε γεμίσει από κόσμο και υπήρχαν άτομα που δεν είχαν θέση για να καθίσουν. Λόγω του ότι ήταν πολλά τα άτομα, ο Μάριος δεν ήρθε να καθίσει μαζί μας και για ώρα δεν ήξερα αν είχε έρθει. Μετά από αρκετή ώρα τον είδα να κάθεται με κάποια άλλα άτομα που ήταν και πριν στο event.

Η εκδήλωση άργησε 30 λεπτά να αρχίσει και κατά τις 19:00 ξεκίνησε. Στην αρχή προηγήθηκε ο λόγος για τον οποίο γινόταν η συγκεκριμένη εκδήλωση και τι θα

ακολουθήσει. Η συνάντηση ήταν ανεπίσημη και ανοιχτή για ανθρώπους που έχουν κάποιο ενδιαφέρον για την τεχνολογία, το internet και την επιχειρηματικότητα. Όπως μας ενημέρωσαν, η εκδήλωση γινόταν για πρώτη φορά στη Λεμεσό και είχε σαν στόχο να επιχειρήσει να δώσει έμπνευση και ιδέες και να φέρει σε επαφή ανθρώπους που πάνε ένα βήμα πιο μπροστά από το παραδοσιακό πρότυπο ανάπτυξης της πόλης.

Οι ομιλητές της εκδήλωσης ήταν άτομα που μέσα από την τεχνολογία κατάφεραν να κάνουν πραγματικότητα κάποιες από τις ιδέες που είχαν. Μέσα από την ομαδικότητα και τη θέλησή τους κατάφεραν πολλά και ήθελαν να δείξουν ότι ο κάθε ένας από εμάς αν έχει θέληση και προσπαθήσει μπορεί να καταφέρει να πραγματοποιήσει αυτό που θέλει. Πρώτος ομιλητής ήταν ο Δημήτρης Μελαχροινός, ο οποίος μέσα από την εμπειρία του και την ιστορία του για τη δημιουργία ενός κορυφαίου site αναζήτησης ακινήτου (spitogatos.gr), μας εξήγησε τι πρέπει και τι δεν πρέπει να κάνει κάποιος. Δεύτερος ομιλητής ήταν ο Αλέξανδρος Τρίμης, ο οποίος μίλησε για την ιδέα που είχαν και που τράβηξε την προσοχή διεθνών μέσων. Η ιδέα όλης της ομάδας ήταν να παρέχει υπηρεσία σε αυτούς που θέλουν να ενοικιάσουν σκάφος μέσα από την ιστοσελίδα τους. Επίσης, μας εξήγησε τις δυνατότητες που έχει μια τουριστική πόλη στον τομέα των start-ups. Μια ομάδα από την Κύπρο, ο Μιχάλης Οικονόμου και ο Αργύρης Αργυρού μας περιέγραψε τους τρόπους που μπορεί κάποιος να αναζητήσει επαγγελματία για οποιαδήποτε εργασία, είτε απλή είτε πολύπλοκη. Υπήρχε ακόμα ένας από την Κύπρο, ο Ανδρέας Βούρκος, ο οποίος μίλησε για την ιδέα που είχαν και πως έχουν κάνει το μεγάλο βήμα και στη διεθνή αγορά. Η ιδέα τους είναι μια πλατφόρμα έρευνας, η οποία παρέχει πρόσβαση σε εκατομμύρια ανθρώπους. Τέλος μας μίλησε ο Γιώργος Γάτος για την προσπάθεια που πρέπει να κάνει κάποιος όταν θέλει να φέρει κοντά την τεχνολογική κοινότητα, τον τρόπο που θα συνδέσει την ιδέα με την αγορά και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει κανείς.

Όταν τελείωσαν οι παρουσιάσεις, ο λόγος δόθηκε στους παρευρισκόμενους για να θέσουν τις δικές τους ερωτήσεις στους ομιλητές. Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης περνούσε από μπροστά μας ένα ipad, για να καταγράψουν όσοι θέλουν τα email τους. Οι ερωτήσεις διήρκεσαν περίπου 30 λεπτά. Μετά από το τέλος των ερωτήσεων, κατά τις 23:00 μας ενημέρωσαν ότι έξω υπάρχει ποτό για όλους και θα μπορούν όσοι θέλουν να συζητήσουν με τους ομιλητές για ότι τους απασχολεί. Κατά την έξοδο από το Θέατρο προσπαθούσα να βρω τον Μάριο, για να τον ρωτήσω κάποια πράγματα, αλλά επειδή υπήρχαν πολλά άτομα δεν τον βρήκα και έτσι αποφάσισα να φύγω.

23 Φεβρουαρίου, 2013

Επόμενη μέρα των δύο εκδηλώσεων

Λόγω του ότι ήθελα να μάθω περισσότερα πράγματα για αυτά τα δύο events που πήγα την προηγούμενη μέρα, αποφάσισα να το ψάξω περισσότερο στο διαδίκτυο. Αφού και οι δύο εκδηλώσεις είχαν σχέση με τεχνολογία, σίγουρα θα υπήρχαν στοιχεία στο διαδίκτυο. Έτσι, το Σάββατο η ώρα 16:00 το απόγευμα πήγα στο δωμάτιό μου και μπήκα στο διαδίκτυο ψάχνοντας για αυτά τα δύο events.

Αρχικά, έγραψα στην Google: Ubuntu Cyprus και πάτησα πάνω στο πρώτο link που μου έβγαλε η μηχανή αναζήτησης. Στην πρώτη σελίδα, υπάρχει ένα link, όπου όταν το πατήσεις κατεβάζεις δωρεάν στον υπολογιστή σου το Ubuntu. Πιο κάτω σε ενημερώνει ότι είναι μια ομάδα μη-κερδοσκοπικού χαρακτήρα και ως στόχο έχουν να αυξήσουν την κοινότητα Linux στην Κύπρο. Επίσης, ο οποιοσδήποτε μπορεί να εκφράσει τις απόψεις τους, να κάνει ερωτήσεις και να μάθει σχετικά με το Linux. Πιο κάτω φαίνονται και οι εκδηλώσεις που ετοιμάζονται να γίνουν ή που έγιναν πιο παλιά. Μέσα στις εκδηλώσεις αναφερόταν και η εκδήλωση που πήγα την προηγούμενη μέρα, που πραγματοποιήθηκε στην καφετέρια «Il Castello».

Σε κάποια άλλη σελίδα της συγκεκριμένης ιστοσελίδας (www.ubuntu.org) υπάρχουν κάποιοι ορισμοί. Κάποιοι από τους ορισμούς που υπάρχουν είναι το ubuntu, η fedora, το debian, το sidux και άλλους. Εμένα όμως με ενδιέφερε να μάθω περισσότερα πράγματα για το ubuntu, αφού ήταν και το κύριο θέμα της εκδήλωσης που έγινε. Ακόμα, υπήρχαν και φωτογραφίες από κάποια party που είχαν γίνει, αλλά δεν υπήρχαν πρόσφατες, ήταν από το 2008 και 2009. Περιηγήθηκα για λίγο, είδα μερικά σχόλια και διάβασα κάποια πράγματα.

Μετά από την αναζήτηση αυτή, έψαξα και για την άλλη εκδήλωση, δηλαδή το Open Coffee Cyprus. Πάλι το έψαξα στο Google και πάλι μπήκα στο πρώτο link (<http://opencoffeecyprus.org/2013/02/11/open-coffee-cyprus-limassol-sea-sun-and-startups/>). Το πρώτο πράγμα που είδα μπαίνοντας στην ιστοσελίδα, ήταν η φωτογραφία των ατόμων που ήταν οι ομιλητές της εκδήλωσης. Πιο κάτω υπήρχαν και φωτογραφίες από ομιλητές σε προηγούμενες εκδηλώσεις που έγιναν. Εγώ ενδιαφέρθηκα περισσότερο για την εκδήλωση που πήγα και έτσι άρχισα να διαβάζω τι έγραφε για αυτή τη συνάντηση στη σελίδα. Στη σελίδα αυτή είχε πληροφορίες για το που θα γινόταν η εκδήλωση, ποιοι θα ήταν οι ομιλητές και γενικά κάποιες πληροφορίες για το το θέμα του event.

Επιπλέον μετά από 5 μέρες, έψαξα το Open Coffee και στην ιστοσελίδα του Facebook για να δω αν υπάρχει κάτι. Ήθελα να δω αν έβαλαν κάποιες φωτογραφίες από τη συγκεκριμένη εκδήλωση, γιατί κατά τη διάρκεια έβγαζαν αρκετές φωτογραφίες. Μπήκα έτσι μέσα στη σελίδα και είδα κάποιες από τις φωτογραφίες της συνάντησης (<https://www.facebook.com/OpenCoffeeCyprus?fref=ts>).

Μέσα από αυτή την αναζήτηση κατάλαβα περισσότερα πράγματα για αυτές τις δύο εκδηλώσεις, αφού πριν από τη συμμετοχή μου σε αυτές δεν γνώριζα και πολλά πράγματα. Για το Ubuntu ήξερα μόνο πολύ λίγα, αλλά για το Open Coffee δεν γνώριζα τίποτα απολύτως. Παρ' όλα αυτά βρήκα ενδιαφέρουσα τη συμμετοχή μου σε αυτές τις εκδηλώσεις και έμαθα πολλά νέα πράγματα.

11 Μαρτίου, 2013, «Αίθουσα ΛΑΤ2», Λεμεσός

Ωρα: 11:00 – 12:30

Το Σάββατο, 16 Μαρτίου, μίλησα με τον Μάριο μέσω μηνυμάτων και τον ρώτησα πότε μπορεί να συναντηθούμε. Μου είπε ότι μπορεί κάθε μέρα και εισηγήθηκε να βρεθούμε την Δευτέρα στο μάθημα που έχει. Έτσι, του είπα όταν ξεκινήσει για το μάθημα την Δευτέρα να μου στείλει μήνυμα για να συναντηθούμε.

Τη Δευτέρα, η ώρα 10:30 τελείωσα από το μάθημά μου και περίμενα μήνυμα από τον Μάριο για να συναντηθούμε. Η ώρα 10:45 περίπου μου έστειλε μήνυμα και μου είπε να βρεθούμε σε 5 λεπτά έξω από την Βιβλιοθήκη του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου. Όταν έφτασα εκεί, δεν είδα τον Μάριο και μετά από λίγο με είδε και με χαιρέτησε για να πάω εκεί. Εκείνη την ώρα μιλούσε με ένα φίλο του, αλλά ο φίλος του έφυγε. Όπως φάνηκε ήταν ευδιάθετος και χαμογελαστός, μου είπε «Καλημέρα» και «Καλή Εβδομάδα». Τα ρούχα του και πάλι ήταν απλά, αφού φορούσε φόρμες, μπλε από κάτω και γκριζο από πάνω, με αθλητικά παπούτσια. Επίσης, κρατούσε μια βαλίτσα που μέσα βρισκόταν ο υπολογιστής του.

Στην αρχή τον ρώτησα αν θα με αφήσει ο καθηγητής να παρακολουθήσω το μάθημα και μου είπε αν σε ρωτήσει να του πεις ότι ενδιαφέρεσαι να μάθεις για Web Design. Έτσι προχωρήσαμε προς τον ανελκυστήρα για να πάμε στον 1^ο όροφο στην αίθουσα ΛΑΤ2. Εκεί που περιμέναμε για να έρθει ο ανελκυστήρας είδε που κρατούσα ένα μεγάλο ποτήρι φραπέ και λόγω του ότι και την προηγούμενη φορά που βρεθήκαμε έπινα φραπέ, με ρώτησε «πάλι φραπέ;». Φυσικά το είπε με αστείο τρόπο. Μέσα στον ανελκυστήρα μου είπε ότι το μάθημα είναι για Web Design και μπορεί να ξέρω μερικά πράγματα και εγώ του είπα ότι έκανα κάποια μαθήματα, αλλά δεν θυμάμαι και πολλά πράγματα. Όταν φτάσαμε στον 1^ο όροφο, ήταν κάποιοι συμφοιτητές του εκεί και μιλούσαν. Ο Μάριος τους μίλησε για λίγο, τους ρώτησε αν ήταν ο καθηγητής μέσα και μετά από 2 λεπτά πήγαμε στην αίθουσα που θα γινόταν το μάθημα.

Στην αίθουσα ήταν ο καθηγητής και 6 συμφοιτητές του Μάριου. Εγώ ακολουθούσα τον Μάριο για να δω που θα πάει και πήγε και κάθισε στην τρίτη θέση στα αριστερά της αίθουσας. Μπροστά του δεν υπήρχε θρανίο και δίπλα του καθόταν μια συμφοιτήτριά του. Η συμφοιτήτριά του μιλούσε μαζί του και με ρώτησε και εμένα γιατί πήγα στο μάθημα. Δεν ήξερα τι να πω εκείνη την στιγμή και είπα ότι ήρθα με τον Μάριο και ο Μάριος με κοίταξε και μου είπε «Πες της ότι ήρθες για το Web Design». Εκείνη τη στιγμή κατάλαβα ότι δεν ήθελε να γνωρίζει κανένας για πιο λόγο πήγα στο μάθημα. Μέχρι να αρχίσει το μάθημα, τον ρώτησα αν είναι βαρετό και πόσες ώρες διαρκεί και μου απάντησε ότι βαριέται λίγο και ότι το μάθημα θα διαρκέσει 2 ώρες και μετά θα πάει σε άλλη αίθουσα για να παρουσιάσει ένα project που είχαν με την ομάδα του. Κάποια στιγμή ρώτησε τη συμφοιτήτριά του για μια

εργασία που είχαν και πότε θα την παραδώσουν. Εκείνη του είπε ότι σήμερα θα έπρεπε και έτσι έβγαλε από την τσάντα του τον υπολογιστή του και προσπαθούσε να στείλει την εργασία στο moodle. Αυτό διήρκεσε περίπου 5 λεπτά και η ώρα 11:10 ξεκίνησε το μάθημα. Μέχρι εκείνη την ώρα στην αίθουσα βρίσκονταν 15 άτομα.

Όταν ξεκίνησε το μάθημα ο Μάριος έκλεισε τον υπολογιστή του, τον έβαλε στην τσάντα και παρακολούθησε το μάθημα. Κάποια στιγμή έφυγε από δίπλα του η φίλη του και κάθισε ένας συμφοιτητής του. Εκείνος άνοιξε τον υπολογιστή του και άρχισε να βλέπει εικόνες, όπου μερικές φορές μιλούσε με τον Μάριο δείχνοντας του κάποιες. Ο Μάριος έβλεπε και μιλούσε μαζί του για λίγο, αλλά μετά παρακολούθησε το μάθημα. Μετά από 20 λεπτά περίπου, καθώς ο καθηγητής μιλούσε, ο Μάριος φαινόταν να βαριέται και άρχισε να παίζει με την καρτέλα.

Η ώρα 11:35, έβγαλε ξανά τον υπολογιστή του και το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να χαμηλώσει τον ήχο. Στη συνέχεια μπήκε σε κάποιο λογαριασμό του και άρχισε να διαβάζει τα ηλεκτρονικά μηνύματα που είχε. Δεν ήθελα να δω όμως, τι γράφουν τα μηνύματα του, λόγω διακριτικότητας. Το μόνο που μπόρεσα να δω είναι το ότι είχε αρκετά μηνύματα που δεν είχαν διαβαστεί. Ένα μήνυμα ήταν αρκετά μεγάλο και γραμμένο στα αγγλικά και κάποια στιγμή άρχισε να κοιτάζει και έναν χάρτη, αλλά δεν πρόσεξα ποιας χώρας ήταν. Σαν διάβαζε τα μηνυμάτα του, όμως, άκουγε και τι έλεγε ο καθηγητής, αφού απαντούσε σε κάποιες ερωτήσεις του καθηγητή. Ο διπλανός του, του ξαναμίλησε και έλεγαν κάτι σιγά σχολιάζοντας και πάλι μια εικόνα.

Η ώρα 12:10, ο καθηγητής, τους είπε να κάνουν 10 λεπτά διάλειμμα. Ο Μάριος συνέχισε να διαβάζει κάτι στον υπολογιστή του και μετά από 2 λεπτά το έκλεισε. Με ρώτησε αν μου άρεσε το μάθημα και του είπα ότι ήταν λίγο βαρετό και μου είπε ότι και εκείνος βαρέθηκε, αλλά δεν μπορεί να κάνει κάτι. Μου πρότεινε εκείνη τη στιγμή να βγούμε έξω για να κάνουμε διάλειμμα. Εκεί με ρώτησε αν κατάλαβα τίποτα από το μάθημα και εγώ του είπα ότι έκανα κάτι παρόμοιο τον 1^ο χρόνο, αλλά δε θυμάμαι και πολλά. Το κλίμα ήταν χαλαρό και φιλικό και φαινόταν ότι αρχίσαμε να νιώθουμε πιο άνετα από την πρώτη φορά της συνάντησής μας.

Μετά από λίγο ήρθε ένας συμφοιτητής του και άρχισαν να μιλούν. Έλεγαν για ένα project που είχαν να παρουσιάσουν μετά το μάθημα. Η εργασία αυτή ήταν ομαδική και απ' ότι κατάλαβα, ο Μάριος αγχωνόταν γιατί δεν την είχαν ολοκληρώσει. Έλεγε του συμφοιτητή του, ότι την προηγούμενη μέρα προσπαθούσε να κάνει κάτι, αλλά δεν εμφανίζονταν κάποια πράγματα. Ο φίλος του όμως, του έλεγε ότι έφτιαξε κάποια πράγματα και δούλευαν μια χαρά. Απ' όσα άκουσα, νομίζω πως έπρεπε να φτιάξουν κάποια ιστοσελίδα, αλλά δεν μπορούσα να τους διακόψω για να ρωτήσω. Ο Μάριος φαινόταν ανήσυχος ότι θα δείξουν κάτι που δεν είναι τελειωμένο και πως ότι γίνει θα γίνει. Επίσης, κάποια στιγμή άρχισαν να λένε ότι για μια παρένθεση ή μια καμπύλη που ξέχασαν να προσθέσουν, δεν τους έβγαζε τη σελίδα.

Μετά από αυτό άρχισαν να μιλούν για θέματα που ήταν άσχετα με την εργασία που είχαν και εγώ δεν καταλάβαινα τίποτα απολύτως.

Η ώρα του διαλείμματος ήταν 10 λεπτά, αλλά όλοι ήταν έξω περίπου 20 λεπτά. Όταν άρχισαν όλοι να πηγαίνουν μέσα στην τάξη, ο Μάριος και ο φίλος του, ακόμα μιλούσαν μεταξύ τους. Εγώ καθόμουν εκεί και τους άκουγα χωρίς να ξέρω για τι πράγμα μιλούσαν. Μετά από λίγο τελείωσαν την κουβέντα τους και με ρώτησε αν θα πήγαινα ξανά μέσα στο μάθημα. Λόγω του ότι, είχα και εγώ μάθημα, έπρεπε να φύγω. Έτσι, του είπα να συναντηθούμε την επόμενη μέρα στέλνοντας μου μήνυμα και λέγοντάς μου τι ώρα θα μπορεί. Έτσι, ο Μάριος πήγε μέσα για να συνεχίσει το μάθημα και εγώ έφυγα για να πάω στο δικό μου μάθημα.

Την επόμενη μέρα περίμενα να μου στείλει μήνυμα για να βρεθούμε. Απ' ότι μου είπε θα μπορούσε μετά τις 18:00 το απόγευμα και έτσι περίμενα να μου στείλει κατά τις 18:30. Δυστυχώς, όμως, δεν με ενημέρωσε και σκέφτηκα ότι κάτι θα του έτυχε. Γι' αυτό το λόγο δεν τον ρώτησα ξανά αν θα μπορεί, ούτως ώστε να μην τον πιέσω και στο τέλος να μην θέλει να βρεθούμε ξανά.

13 Μαρτίου, 2013

Πριν τη Συνάντηση Εθελοντών για «Space Apps Challenge Limassol»

Στις 13 Μαρτίου ήμουν συνδεδεμένη στο Facebook και η ώρα 16:00 περίπου μου στάλθηκε ένα αίτημα για να πάω σε μια εκδήλωση που θα πραγματοποιηθεί την επόμενη μέρα, δηλαδή στις 14 Μαρτίου στο φοιτητικό μπαράκι του Πανεπιστημίου. Όπως είδα την εκδήλωση την διοργάνωνε η συμφοιτήτριά μου και φίλη του Μάριου. Εκείνη την ώρα όμως, δεν έδωσα σημασία και δεν διάβασα για πιο λόγο θα γινόταν η εκδήλωση.

Κατά τις 20:00 το βράδυ, όταν μπήκα ξανά στο Facebook και αποφάσισα να διαβάσω για την συγκεκριμένη εκδήλωση. Ο τίτλος ήταν Συνάντηση Εθελοντών για «Space Apps Challenge Limassol» και περιελάμβανε το παρακάτω αυτούσιο κείμενο:

«Σας καλούμε στη πρώτη συνάντηση για γνωριμία μεταξύ μας και ενημέρωση για τους εθελοντές και τους συμμετέχοντες. Με χαρά σας ανακοινώνουμε πως η Λεμεσός επιλέχτηκε να είναι μία από τις περίπου 20 πόλεις στην Ευρώπη που θα φιλοξενήσουν την παγκόσμια International Space Apps Challenge σε συνεργασία με τη NASA! Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στις 20 και 21 Απριλίου. "Η International Space Apps Challenge είναι ίσως η μεγαλύτερη εκδήλωση με στόχο να φέρει άτομα από όλον τον κόσμο να συνεργαστούν για να πρωτοπορήσουν και να δημιουργήσουν νέες λύσεις σε πραγματικά προβλήματα. Οι λύσεις αυτές μπορούν να είναι μια ιστοσελίδα ή ένα video ή μια νέα συνταγή μαγειρικής για αστροναύτες, ή ακόμα κι ένας νέος ρομποτικός βραχίονας για συνθήκες χαμηλής βαρύτητας."».

Πιο κάτω υπήρχαν και 2 σύνδεσμοι για περισσότερες πληροφορίες, οι οποίοι φαίνονται πιο κάτω:

- <http://spaceappschallenge.org/location/limassol/>
- <https://twitter.com/spaceappscy>

Μου φάνηκε ενδιαφέρον εκδήλωση, αλλά δεν είχα σκοπό να πάω. Μετά από λίγο όμως, είδα ότι εκτός από τη συμφοιτήτριά μου διοργανωτής, ήταν και ο Μάριος. Γι' αυτό το λόγο αποφάσισα να πάω στην εκδήλωση. Έτσι, απάντησα στη σελίδα που πραγματοποιήθηκε στο Facebook ότι θα παρευρεθώ.

14 Μαρτίου, 2013, «Ζάππειο» Πλατεία Ηρώων, Λεμεσός

Ωρα: 19:00 – 20:30

Στις 14 Μαρτίου και ώρα 16:59 μου ήρθε μήνυμα από τον Μάριο, ενημερώνοντάς με ότι η ώρα 19:00 θα γίνει εκδήλωση για εθελοντές για το hackathon στο Ζάππειο. Το μήνυμα όμως, το είδα η ώρα 17:30 που τελείωσα από το μάθημα που είχα εκείνη την ημέρα. Έτσι, του απάντησα ότι θα παρευρεθώ.

Κατά τις 18:00 μαζί με 2 συμφοιτητές μου, πήγα στο Ζάππειο να φάμε και να μου κάνουν παρέα, μέχρι να αρχίσει η εκδήλωση. Κατά τις 18:45 έφτασαν στο Ζάππειο η συμφοιτητριά μου και διοργανώτρια της εκδήλωσης, μαζί με ένα φίλο της. Ο φίλος της ήταν πρώην φοιτητής του ΤΕΠΑΚ και τώρα κάνει το μεταπτυχιακό του. Η ώρα 19:00 έφτασαν και άλλα άτομα για τη συγκεκριμένη εκδήλωση, τα οποία ήταν φοιτητές της νοσηλευτικής. Μετά από λίγο ήρθε και ο Μάριος και κάθισε μαζί μας. Λόγω του ότι βρισκόμασταν εκεί 11 άτομα, χρησιμοποιήσαμε 3 τραπέζια σε σχήμα «Γάμα». Ο Μάριος και πάλι ήταν απλά ντυμένος, αλλά δεν φορούσε φόρμες αυτή τη φορά. Φορούσε μια μπλούζα χρώματος μοβ, τζιν παντελόνι, ένα πουλόβερ μπλε και γκριζα παπούτσια. Επίσης, κρατούσε και την τσάντα που είχε τον υπολογιστή του μέσα.

Πριν αρχίσει ο Μάριος να μιλάει για τη συγκεκριμένη εκδήλωση και το λόγο που βρισκόμασταν εκεί, ήρθε ο σερβιτόρος για να παραγγείλουμε. Κάποιοι από τους φοιτητές της νοσηλευτικής παρήγγειλαν φαγητό. Ο Μάριος παρήγγειλε μύρα στην αρχή και αστειεύτηκα και του είπα «Πάλι μύρα;» και άλλαξε την παραγγελία του. Τελικά, αποφάσισε να πιάσει φρέσκο χυμό πορτοκάλι.

Μετά από λίγα λεπτά που έδωσαν όλοι την παραγγελία τους, ο Μάριος άναψε τον υπολογιστή του και άρχισε να μιλάει. Στην αρχή ρώτησε αν ήξερε κανείς για πιο λόγο βρισκόμασταν εκεί και κανείς δεν είχε ιδέα. Φυσικά, μας εξήγησε περιληπτικά για το λόγο που βρισκόμασταν εκεί.

Όπως ενημέρωσε, θα διοργανώσουν στις 21 και 22 Απριλίου 2013 ένα διήμερο διαγωνισμό για λύση κάποιων προβλημάτων της NASA. Όπως είπε πριν ένα μήνα περίπου βγήκε ανακοίνωση σε όλο το κόσμο, για το ποιες πόλεις ενδιαφέρονται να συμμετέχουν. Επιλέχτηκαν 75 πόλεις και ανάμεσά τους και η Λεμεσός και συγκεκριμένα το ΤΕΠΑΚ. Η διοργάνωση θα γίνει 21 Απριλίου από το πρωί του Σαββάτου μέχρι το απόγευμα της Κυριακής, συνεχόμενα και το βράδυ. Σε ένα μήνα περίπου θα βγουν οι δοκιμασίες, οι οποίες είναι γενικού ενδιαφέροντος. Όπως ενημέρωσε μπορεί να είναι από μια ιστοσελίδα ή ένα βίντεο μέχρι ένα νέο ρομπότ. Γι' αυτό το λόγο θα χρειαστούν εθελοντές για το event και όσοι ενδιαφέρονται θα συμμετέχουν.

Επίσης, ανέφερε μια περσινή αποστολή, η οποία ήταν πως μπορείς να ψήσεις ψωμί στο διάστημα. Άρα πρέπει οι εθελοντές να προτείνουν λύσεις. Οι δυο καλύτερες λύσεις από την κάθε χώρα θα διαγωνιστούν με όλες τις υπόλοιπες απ' όλο τον κόσμο. Οπότε θα υπάρχουν δυο καλύτερες λύσεις από τη Λεμεσό. Η μια θα επιλεγεί από τον κόσμο με ψηφοφορία και την άλλη τρεις κριτές.

Μετά από την εξήγηση του γιατί βρισκόμασταν εκεί είπε ότι το event αυτό ονομάζεται International Space Apps Challenge. Μετά γύρισε τον υπολογιστή του προς εμάς για να βλέπουμε δείχνοντας μας μια παρουσίαση, η οποία ήταν στα αγγλικά. Ανέφερε ότι υπάρχει μια ιστοσελίδα την οποία θα μας έδειχνε λίγο πιο μετά και την ανέβασαν στο Facebook, στη σελίδα που ετοιμάσαν την προηγούμενη μέρα. Εκείνη την στιγμή ενημέρωσε ότι θα μπορούσαν να καλέσουν όσο πιο πολλά άτομα ενδιαφέρονται στη σελίδα του Facebook και μέσα από τον σύνδεσμο που υπάρχει στην σελίδα του Facebook να μπουν και να κάνουν Register. Σαν εθελοντές δικαιούνται να πάρουν μέρος ταυτόχρονα και σαν διαγωνιζόμενοι. Καλά θα ήταν να υπάρχει ένας εθελοντής σε κάθε λύση, ώστε άτομα που ξέρουν τι γίνεται να βοηθήσουν και τους υπόλοιπους. Επειδή υπάρχουν εθελοντές που γνωρίζουν διαφορετικά πράγματα καλό θα ήταν να εργαστούν σε ομάδες. Για παράδειγμα, η ομάδα που θα ασχοληθεί με τα media θα γίνει από το τμήμα του ΕΣΔ, η ομάδα η οποία θα ασχοληθεί με τον Ερυθρό Σταυρό θα γίνει από το τμήμα των νοσηλευτών.

Έδωσε να καταλάβουν ότι η συμβολή του κάθε εθελοντή είναι πολύ σημαντική, γιατί είναι άνθρωποι που μπορεί να χρειαστούν βοήθεια. Μετά έδειξε τη σελίδα που υπάρχει online και είπε ξανά ότι όποιοι θέλουν μπορούν να κάνουν Register. Επίσης, τόνισε ότι θα χρειαστούν κάποια άτομα στο event το Σάββατο το πρωί, περίπου τέσσερα άτομα, που θα κάνουν Register καινούργια άτομα που πηγαίνουν στο event και δεν είναι εγγεγραμμένα. Οι χρήστες οι οποίοι ήδη έχουν εγγραφεί θα τους δίνονται καρτελάκια και κάποιες περαιτέρω πληροφορίες. Αν βρουν budget θα υπάρχουν και μπλουζάκια που θα δίνονται, φαγητό. Αν και είναι εκδήλωση του ΤΕΠΑΚ δεν μπορούν να συμβάλλουν οικονομικά. Μετά από ερώτηση για το που θα γίνει αυτή η εκδήλωση, απάντησε ότι θα γίνει στις αίθουσες πάνω από τη Λαϊκή και ότι ο όροφος θα είναι όλος διαθέσιμος για εκείνες τις μέρες.

Μετά ανέφερε ότι υπάρχει καθορισμένο χρονοδιάγραμμα, για το πώς θα εξελιχθεί η εκδήλωση, οπότε το Σάββατο το πρωί θα μαζευτούν όλοι και θα υπάρχει μια πολύ μικρή εισαγωγή για το τι γίνεται, θα δημιουργηθούν οι ομάδες που θα δουλεύουν τα άτομα. Σάββατο μεσημέρι κάτι θα υπάρχει για φαγητό, το βράδυ πάλι κάτι θα έχει για φαγητό. Την Κυριακή το απόγευμα θα σταματήσουν τα challenges. Έτσι, η κάθε ομάδα θα πρέπει να φτιάξει από μια παρουσίαση την οποία θα παρουσιάσει στους υπόλοιπους, ούτως ώστε να γίνουν οι ψηφοφορίες.

Μετά επισήμανε τα πράγματα που έχουν κάνει μέχρι τώρα. Έχουν κλείσει το πανεπιστήμιο για να γίνει η εκδήλωση, έχουν συνεννοηθεί με τη NASA, έχουν βγάλει

την ιστοσελίδα online, την οποία δεν έχουν διαφημίσει ακόμα πολύ. Το στάδιο που έμεινε για τώρα είναι να βρεθούν χορηγοί για την εκδήλωση. Οι χορηγοί είτε θα είναι για φαγητό, είτε για αναμνηστικά. Μέχρι τέλη Μαρτίου θα πρέπει να βρεθούν οι χορηγοί, δηλαδή δυο εβδομάδες για να κανονιστούν. Ενημέρωσε ότι για να δοθεί ένα πλήρες φαγητό για όλο το event θα χρειαστεί ένα budget περίπου 4000 ευρώ. Δεν είναι μικρό όπως είπε, αλλά ούτε και μεγάλο. Σημαντικό αν δεν υπάρχει ούτε budget, να υπάρχει μια καλή ομάδα. Έτσι, αυτοί που ενδιαφέρονται να το προωθήσουν και σε άλλους. Τα άτομα που βρίσκονταν εκεί, δεν ήταν σίγουροι αν θα συμμετείχαν σαν εθελοντές, αλλά θα το προωθούσαν σε άλλους που πίστευαν ότι θα ενδιαφέρονταν.

Υπήρχε ακόμα μια ερώτηση κατά τη διάρκεια της ενημέρωσης, η οποία ήταν σχετικά με το τι θα κάνουν οι εθελοντές. Ο Μάριος ανέφερε ότι ιδανικά θα πρέπει να εργαστούν σε ομάδες, δηλαδή η ομάδα των media, η ομάδα που θα ασχοληθεί με τα γραφικά και με τις αφίσες, η ομάδα που θα ασχοληθεί με το budget και τέλος με τη δημοσιοποίηση, όπως μπορεί ο καθένας. Επίσης, οι εθελοντές αν θέλουν θα μπορούν να βοηθήσουν και πριν από τις δυο αυτές μέρες που θα γίνει το event, αλλά αν δεν θέλουν δεν υπάρχει πρόβλημα. Ο κάθε εθελοντής διαλέγει σε τι τομέα θέλει να βοηθήσει και πως. Φυσικά, είτε πως το Σάββατο το πρωί, γύρω στις 8:30, θα χρειαστούν άτομα για να ετοιμάσουν κάποια πράγματα, κυρίως για το Registration και είναι πολύ απλά αυτά που θα ζητηθούν να κάνουν οι εθελοντές. Όσοι θέλουν μπορούν να καθίσουν και να διαγωνιστούν.

Μια άλλη απορία ήταν οι συμμετέχοντες θα είναι προετοιμασμένοι από πριν ή αν οι δοκιμασίες θα καθοριστούν εκείνη τη μέρα. Ο Μάριος απάντησε ότι οι δοκιμασίες θα ανακοινωθούν περίπου δυο εβδομάδες πριν από το event. Επιπλέον, την Κυριακή θα χρειαστούν άτομα που θα είναι η τελική παρουσίαση για να ελέγχεται η ψηφοφορία και στο τέλος να μαζευτούν τα πράγματα από το χώρο. Τόνισε ότι θα ήταν καλό να υπάρχουν ένας με δύο νοσηλευτές όλοι την ώρα της εκδήλωσης. Οι νοσηλευτές θα χρειαστούν, όπως είπε, για ευνόητους λόγους. Επίσης, πρότεινε και άλλες λύσεις, οι οποίες θα εφαρμοστούν αν δεν υπάρχει budget. Για παράδειγμα, κάποιοι εθελοντές να κάνουν sandwich για τα άτομα που βρίσκονται εκεί.

Μετά από αυτή την παρουσίαση για το τι θα γίνει εκείνες τις δυο ημέρες και για το πως θα ήταν καλό να βοηθήσουν όλοι για να επιτευχθεί ο στόχος, άρχισε η συζήτηση για το πως θα βρεθεί το budget. Κάποιο άτομο πρότεινε ότι το τμήμα ΕΣΔ, θα μπορούσε να το προωθήσει στα ΜΜΕ, όπως το Κανάλι 6 ή σε κάποια εφημερίδα. Ο Μάριος εκείνη τη στιγμή, μιλούσε με έναν φοιτητή που ήθελε περισσότερες πληροφορίες για τη συγκεκριμένη εκδήλωση και αποφάσισαν να κάνουν ακόμα ένα group στο Facebook στο οποίο θα έβαζαν πληροφορίες σχετικά με το event. Επειδή, όμως βαριόταν να το κάνει, είπε στη συμφοιτήτριά μου να αναλάβει να το δημιουργήσει αυτή. Μετά ενημέρωσε πως αν πάει καλά η οργάνωση της εκδήλωσης, θα το αναλάβουμε και του χρόνου και είπε πως μάλλον θα δοθούν και κάποιες

βεβαιώσεις για τη συμμετοχή σε αυτό. Ασχέτως με το budget, θα δοθεί και ένα αναμνηστικό.

Στην αρχή ο Μάριος ήταν λίγο αγχωμένος, αλλά μετά ήταν πιο χαλαρός. Ήταν φιλικός και απαντούσε σε όλες τις ερωτήσεις που έκαναν τα άτομα που βρίσκονταν εκεί. Προσπαθούσε με όσο το δυνατό πιο απλό τρόπο να εξηγήσει τι θα πρέπει να κάνει ο κάθε εθελοντής τις συγκεκριμένες μέρες.

Στο τέλος, ρώτησε αν υπάρχουν κάποιες άλλες απορίες για την εκδήλωση, αλλά κανείς δεν είχε. Του είπαν ότι θα το προωθήσουν σε όσα άτομα ενδιαφέρονται. Έτσι, κατά τις 20:00 τέλειωσε η ενημέρωση και άρχισαν οι διοργανωτές, δηλαδή ο Μάριος, η συμφοιτήτριά μου και ένας φίλος τους, να οργανώνουν πως θα βρουν άτομα τα οποία θα βοηθήσουν για την προώθηση, αλλά και την εύρεση κάποιων χορηγών. Έτσι, είπαν ότι θα πάνε την επόμενη μέρα το πρωί να συναντήσουν κάποια άτομα, τα οποία θα μπορούσαν να τους βοηθήσουν σε αυτή τη φάση.

15 Μαρτίου, 2013

Επόμενη μέρα συνάντησης για το «Space Apps Challenge Limassol»

Μετά τη συνάντηση που είχαμε για το «Space Apps Challenge Limassol», αποφάσισα να επισκεφτώ τη σελίδα που μας πρότεινε ο Μάριος και να κάνω register (<http://spaceappschallenge.org/>). Έτσι, μπήκα στη σελίδα έβαλα τα στοιχεία μου και εγγράφηκα. Μετά πήγα να δω σε ποιες τοποθεσίες θα πραγματοποιηθεί η συγκεκριμένη εκδήλωση, γιατί όπως μας είπαν την προηγούμενη μέρα, επιλέχτηκαν 75 πόλεις ανάμεσά τους και η Λεμεσός. Κάποιες από τις πόλεις που θα διαγωνιστούν είναι το Άμστερνταμ, η Αθήνα, η Μπαρσελόνα, το Λονδίνο. Οι περισσότερες πόλεις θα ξεκινήσουν από τις 20 Απριλίου και θα τελειώσουν στις 21 Απριλίου. Κάποιες από αυτές όμως θα διαρκέσουν τρεις μέρες, δηλαδή από τις 19 μέχρι τις 21 Απριλίου.

Στη συνέχεια, επειδή ήθελα να εγγραφώ πήγα να δω κάποιες λεπτομέρειες για το event που θα γινόταν στη Λεμεσό. Στη σελίδα αυτή είχε λεπτομέρειες για την εκδήλωση αυτή και τις δοκιμασίες που θα μπορούν να διαγωνιστούν οι ομάδες.

Στη σελίδα αυτή ενημέρωνε τον κόσμο για το τι είναι το International Space Apps Challenge. Όπως αναφερόταν στη σελίδα, είναι μια διήμερη εκδήλωση τεχνολογίας, όπου άτομα από όλο τον κόσμο θα συνεργαστούν για να αντιμετωπίσουν προκλήσεις σχετικές με την εξερεύνηση του διαστήματος και κοινωνικά θέματα. Σκοπός της εκδήλωσης αυτής είναι να ενώσει άτομα που ασχολούνται με την τεχνολογία και να προωθήσουν τη συνεργασία και την ανοικτή κουλτούρα. Οι ομάδες που θα παρευρεθούν στην εκδήλωση θα ενώσουν τις δυνάμεις τους και θα φτιάξουν πρωτοποριακές λύσεις για το μέλλον.

Όσοι ενδιαφέρονται να συμμετέχουν πιο κάτω στη σελίδα αναφέρονταν οι δοκιμασίες και πως θα υπάρχει βοήθεια από επαγγελματίες. Επίσης, θα υπάρχουν Κύπριοι και Έλληνες που εργάζονται στη NASA και θα έχουν την ευκαιρία οι παρευρισκόμενοι να ακούσουν εμπειρίες από αυτούς.

Οι δυο καλύτερες λύσεις από τη Λεμεσό, θα προκύψουν από ψηφοφορία του κοινού και τριμελούς κριτικής επιτροπής. Μετά θα σταλούν για να «συναγωνιστούν» με τις υπόλοιπες από όλο τον κόσμο. Επίσης, θα προσφερθούν δώρα σε ομάδες που πρότειναν τις πιο πρωτότυπες λύσεις.

Σημαντικό στοιχείο που υπήρχε στη σελίδα είναι η Παγκόσμια Ημέρα Ελευθερίας Υλικού. Όπως αναφερόταν, σε συνδυασμό με την εκδήλωση αυτή, υποστηρίζουν και την Παγκόσμια Ημέρα Ελευθερίας Υλικού. Εξηγεί τι είναι το ανοικτό υλικό (open hardware), όπου ορίζεται οποιοδήποτε υλικό που έχει σχεδιαστεί με τις αρχές ανοικτού κώδικα. Αναφέρει ότι είναι διαθέσιμο για οποιοδήποτε θέλει να

κατασκευάσει ή και να βελτιώσει τη σχεδίαση υλικού. Επίσης, υπάρχουν σύνδεσμοι που παραπέμπουν σε περισσότερες πληροφορίες για το ανοικτό υλικό.

Τέλος, υπάρχει το πρόγραμμα που θα ακολουθηθεί τις δυο αυτές μέρες. Αρχίζει από το Σάββατο 20 Απριλίου, η ώρα 9:00 το πρωί. Η ώρα 11:00 όταν θα συσταθούν οι ομάδες θα αρχίσουν τη δουλειά και ενδιάμεσα θα υπάρχουν κάποια μικρά διαλείμματα για φαγητό. Ο διαγωνισμός συνεχίζεται ασταμάτητα μέχρι την επόμενη μέρα, 21 Απριλίου. Την Κυριακή θα παρουσιαστούν οι λύσεις από τις ομάδες και κατά τις 16:30 θα ανακοινωθούν τα αποτελέσματα και οι βραβεύσεις.

10 Απριλίου, 2013, «Ζάππειο» Πλατεία Ηρώων, Λεμεσός

Ωρα: 22:00 – 23:30

Με τον Μάριο θα βρισκόμασταν την Τρίτη, στις 09 Απριλίου, αλλά δυστυχώς κάτι του έτυχε και έλειπε από τη Λεμεσό. Την Τετάρτη, 10 Απριλίου μου έστειλε μήνυμα και με ρώτησε αν θα μπορούσαμε να συναντηθούμε. Του είπα ότι θα μπορώ μετά τις 22:00 το βράδυ, γιατί θα δούλευα. Μου είπε ότι δεν είχε πρόβλημα και έτσι λίγο πριν τελειώσω τη δουλειά του έστειλα για να συναντηθούμε. Τόπος συνάντησης θα ήταν και πάλι το Ζάππειο, αφού είναι ο πιο κοντινός προορισμός και για αυτόν, αλλά και για εμένα.

Μόλις τέλειωσα τη δουλειά, ήμουν με την αδελφή του και πήγαμε μαζί στο διαμέρισμά τους, μέχρι να ετοιμαστεί ο Μάριος. Μετά από 5 λεπτά περίπου, μου είπε ότι νύσταζε πολύ, αλλά θα με βοηθούσε. Έτσι, ξεκινήσαμε για το Ζάππειο. Τα ρούχα του και πάλι ήταν απλά. Φορούσε φόρμες με αθλητικά παπούτσια και κρατούσε το σακίδιο με τον υπολογιστή του. Στη διαδρομή μιλούσαμε για διάφορα θέματα. Η συζήτηση ήταν σχετικά με τις ασχολίες του Μάριου και το ότι κάνει πολλά πράγματα ταυτόχρονα. Τον ρώτησα πως τα προλαβαίνει όλα και μου είπε πως είναι πολύ δύσκολο.

Επιπλέον, μου είπε ότι θα έχει κάποια συνάντηση, μέσω διαδικτύου, με άτομα από την Ευρώπη και την Ασία για το Fedora. Μου εξήγησε ότι είναι ένα λειτουργικό σύστημα και είναι φτιαγμένο από μια κοινότητα, με την οποία και θα συναντιόταν κατά τις 22:30. Με ρώτησε αν θέλω να παρακολουθήσω και εγώ φυσικά δέχτηκα. Κάποια στιγμή μου είπε ότι στο ραδιόφωνο του Πανεπιστημίου, μπορεί να κάνει εκπομπή η συμφοιτήτριά μου και έτσι πήγαμε να δούμε αν ήταν εκεί. Τελικά, εκείνη την ώρα έκαναν άλλα άτομα εκπομπή. Έτσι, πήγαμε κατευθείαν στο Ζάππειο.

Σκοπός της συνάντησης ήταν να μάθω περισσότερα πράγματα για το hacking, μέσα από αυτά που θα μου έλεγε ο Μάριος. Έτσι, ετοίμασα κάποιες ερωτήσεις που θα με βοηθούσαν για να μάθω πράγματα που μπορεί να μην υπάρχουν καν στη βιβλιογραφία. Καθίσαμε έξω και πριν αρχίσω να του κάνω κάποιες ερωτήσεις, ήρθε ο σερβιτόρος για να παραγγείλουμε. Ο Μάριος παρήγγειλε μπύρα, όπως και άλλες φορές και εγώ παρήγγειλα παγωμένο τσάι. Μέχρι να έρθουν τα ποτά αρχίσαμε τη συζήτηση περί του hacking.

Καταρχάς τον ρώτησα αν ήξερε τι ακριβώς ήταν το hacking, πριν ακόμα αρχίσει να ασχολείται. Στην ερώτηση αυτή, απέφυγα να πω τη λέξη hacking, μήπως και δε θέλει να ακουστεί στους άλλους που βρίσκονταν εκεί. Αλλά, με παραξένεψε το γεγονός ότι στην απάντησή του επανέλαβε τη λέξη. Όπως μου ανέφερε, πριν αρχίσει να ασχολείται, γνώριζε κάποια πράγματα μέσα από ταινίες και από το διαδίκτυο. Επίσης, μέσα από άρθρα, όπου ανέφεραν ότι οι hackers κάνουν καταστροφικά

πράγματα, κλέβουν δεδομένα. Όπως είπε δεν είχε ιδιαίτερη σχέση και δεν είχε συνδέσει ότι το hacking μπορεί να είναι κάτι διαφορετικό από το cracking.

Στη συνέχεια τον ρώτησα, τι σημαίνει για τον ίδιο το hacking. Σε αυτή την ερώτηση δυσκολεύτηκε λίγο να απαντήσει, του πήρε λίγο χρόνο μέχρι να σκεφτεί. Όπως είπε, είναι ένας τρόπος να έρχεται σε μεγαλύτερη επαφή με τον υπολογιστή. Εξήγησε ότι κάποιες γνώσεις που έχει, τις χρησιμοποιεί για να κάνει άλλα πράγματα. Πλέον το hacking για τον ίδιο είναι πολλά περισσότερα πράγματα. Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά είναι ένας τρόπος ζωής, χωρίς υπερβολές, με την έννοια ότι βλέπεις και τον κοινωνικό αντίκτυπο που έχει και τα πράγματα που μπορεί να επιτύχει μέσα από αυτό. Οπότε έχει ήδη αλλάξει αρκετά το τι σημαίνει για αυτόν το hacking.

Ο Μάριος, άρχισε να ασχολείται με το ανοικτό λογισμικό, χρησιμοποιώντας το και γνωρίζοντας άτομα από αυτό. Αυτό ξεκίνησε πριν αρχίσει να ασχολείται πολύ σοβαρά με τους υπολογιστές και πριν ακόμα αρχίσει τις σπουδές του. Ανέφερε ότι παλαιότερα χρησιμοποιούσε ανοικτό λογισμικό, αλλά δεν του έδωσε περισσότερη σημασία για το γιατί να το χρησιμοποιήσει. Και σαν παράδειγμα έφερε το Firefox. Μέσα από τις επαφές που ξεκίνησε να κάνει, μπήκε πιο βαθιά και μάθαινε συνεχώς καινούργια και περισσότερα πράγματα. Αργότερα, ανέφερε ότι τα χρειάστηκε και για τις σπουδές του. Μετά ξεκίνησε να το παίρνει λίγο πιο κοινωνικοπολιτικά και έτσι, άλλαξε ο όρος hacking για τον ίδιο, αλλά και ο τρόπος με τον οποίο το κάνει πλέον.

Το hacking του αρέσει, γιατί έχει ένα κοινωνικό αντίκτυπο. Κάνει κάτι, με το οποίο αισθάνεται ότι είναι σωστό. Επίσης, παίρνει πάρα πολλές ώρες από την ημέρα του. Θέλει πάνω από τρεις ώρες, μόνο για να κοιτάζει τα email του. Όταν αφήσει μια μέρα χωρίς να διαβάσει τα μηνύματά του, του παίρνει πολύ περισσότερο χρόνο.

Για το αν πρέπει να απενοχοποιηθεί το hacking, δεν μπορούσε να απαντήσει με ένα ναι ή ένα όχι. Όπως είπε, και ναι και όχι. Υπάρχει δίλημμα για αυτό, γιατί υπάρχει το ηθικό και το ανήθικο hacking. Το ανήθικο hacking για τον ίδιο, θα έπρεπε να μείνει ποινικό αδίκημα. Αλλά και πάλι υπάρχει δίλημμα, γιατί ποιος μπορεί να κρίνει τι είναι ηθικό και τι ανήθικο hacking. Αν είχε να διαλέξει ανάμεσα στο να είναι ποινικό αδίκημα ή όχι, θα προτιμούμε να αποποινικοποιηθεί.

Όσον αφορά τα ανοιχτά λογισμικά, με τα οποία και ασχολείται, δεν τον ενοχλεί να το γνωρίζει ο κόσμος. Αυτό, γιατί μέσα από τη δραστηριότητά του αυτή προσπαθεί μαζί με άλλους, να μαζέψουν και άλλα άτομα τα οποία θα βοηθήσουν στην προσπάθειά τους αυτή. Για κάποιες άλλες δράσεις που κάνουν σε σχέση με το hacking, τις γνωρίζουν μόνο συγκεκριμένα άτομα. Αυτά τα άτομα συνήθως συμμετέχουν και αυτά. Όπως ανέφερε, οι δράσεις αυτές θέλει να μείνουν κρυφές και να μην τις γνωρίζει κανείς άλλος, εκτός από αυτούς που ασχολούνται.

Κατά τη διάρκεια αυτής της συζήτησης, ήταν πρόθυμος να μου απαντήσει σε όλα. Σε κάποιες ερωτήσεις δυσκολευόταν να απαντήσει και του έπαιρνε λίγα

δευτερόλεπτα μέχρι να σκεφτεί. Αυτό έγινε σε δυο ερωτήσεις συγκεκριμένα. Η μια ήταν για το τι σημαίνει hacking για αυτόν και η άλλη για το αν θα πρέπει να μην θεωρείται πλέον ποινικό αδίκημα το hacking. Στην πρώτη ερώτηση, μου είπε πως είναι δύσκολο να απαντήσει τόσο εύκολα. Στην άλλη ερώτηση ήταν δίλημμα γι' αυτόν. Από τη μια θα ήθελε, αλλά από την άλλη δε θα ήθελε να αποποινικοποιηθεί.

Όπως μου ανέφερε και πιο πριν, θα είχε συνάντηση με κάποια άτομα από το Fedora. Έτσι, έβαλε τον υπολογιστή του στο τραπέζι και θα έμπαινε στη σελίδα που θα βρίσκονταν όλα τα άτομα μαζί. Εκτός από τη σελίδα για το Fedora, μπήκε και στο email του. Όπως μου ανέφερε και πιο πριν, του παίρνει τρεις ώρες την ημέρα για να διαβάσει μόνο τα μηνύματά του. Όταν είδα πόσα μηνύματα είχε τότε κατάλαβα ότι είναι αλήθεια το ότι του παίρνει τόσες ώρες για να τα διαβάσει.

Σχετικά με το Fedora, μου εξήγησε ότι για να πάρει κάποιος το λόγο στη συζήτηση, βάζει θαυμαστικό και μετά λέει αυτό που θέλει. Επίσης, όταν τελειώνει βάζει τα αρχικά eof. Άρα έχουν ένα δικό τους τρόπο γραφής που μόνο αυτοί γνωρίζουν. Στη συνάντηση αυτή, όπως μου είπε θα υπήρχαν άτομα από την Ευρώπη και την Ασία. Όσοι είχαν μπει στη συζήτηση, άρχισαν να μιλούν για θέματα που δεν είχαν σχέση με το Fedora και άρχισαν να μιλούν για το ποδόσφαιρο. Αυτό το έκαναν, λόγω του ότι περίμεναν να έρθουν και άλλοι για να αρχίσουν τη συζήτηση. Ο Μάριος, ταυτόχρονα διάβαζε κάποια από τα email του και μιλούσε με ένα άτομο που θα ήταν κι αυτός στη συγκεκριμένη συνάντηση. Όπως μου ανέφερε, το άτομο αυτό ήταν από την Ελλάδα και ήταν αρκετά πιο μεγάλος από εμάς.

Κάποια στιγμή, τον ρώτησα πως πάει η προετοιμασία για την εκδήλωση που θα πραγματοποιηθεί στις 20 – 21 Απριλίου, το «Space Apps Challenge Limassol». Μου είπε ότι δήλωσαν πολλά άτομα συμμετοχή και θα παρευρεθούν περίπου 40 άτομα. Εκείνη τη στιγμή πήγε στη σελίδα του event και μου έδειξε κάποια άτομα που θα συμμετέχουν. Επίσης, τον ρώτησα αν αυτή η εκδήλωση έχει κάποια σχέση με το hacking. Μου ανέφερε ότι έχει σχέση. Επιπλέον, ανέφερε ότι στην εκδήλωση θα είναι κριτής, ένα άτομο το οποίο δουλεύει στη NASA.

Ακόμα, σε ερώτησή μου αν βρήκαν χορηγούς που θα τους βοηθήσουν για την εκδήλωση, μου είπε ότι βρήκαν μερικούς. Μερικούς από αυτούς θα είναι η Redbull, η CYTA, κάποια εταιρεία που θα προμηθεύει φαγητό. Επιπλέον, είπε πως θα υπάρχουν άτομα που θα βοηθούν τις ομάδες και οι εθελοντές που θα πάνε θα είναι αρκετά βοηθητικοί στη διαδικασία εγγραφών, αλλά και στη βράβευση.

Κατά τις 23:20, ο Μάριος μου είπε ότι μπορώ να φύγω, αφού η συζήτηση θα διαρκέσει περίπου 40 λεπτά και δεν υπάρχει κάτι που θα με βοηθήσει στην εργασία μου. Μέχρι να φύγω, μου είπε ότι αν θέλω οποιαδήποτε βοήθεια, να του στείλω μήνυμα. Με ευχαρίστησε που του έκανα παρέα και έτσι η ώρα 23:30 έφυγα και έμεινε εκεί μέχρι να τελειώσει τη συζήτησή του.

20 Απριλίου, 2013, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου,

Space Apps Challenge Limassol

Ωρα: 08:45 – 22:00

Το Σάββατο 20/04/2013 ήταν η μέρα που θα γινόταν η εκδήλωση για το Space Apps Challenge. Έτσι, η ώρα 8:40 του Σαββάτου ξεκίνησα από το σπίτι μου για να πάω να βοηθήσω στην προετοιμασία της εκδήλωσης, αλλά και να παρακολουθήσω τις ομάδες που θα συμμετέχουν. Ο χώρος διεξαγωγής του event ήταν στις αίθουσες του Πανεπιστημίου του ΤΕΠΑΚ, πάνω από το γραφείο Φοιτητικής Μέριμνας. Όταν έφτασα στο χώρο, ο Μάριος ήταν ήδη εκεί και έβαζε τραπέζια, αλλά και καρέκλες στη μεγάλη αίθουσα, ούτως ώστε να χωρέσουν όσοι θα διαγωνίζονταν. Τα ρούχα του και πάλι ήταν απλά. Δεν φορούσε κάτι που να έδειχνε ότι ήταν ο διοργανωτής, αλλά φορούσε τη μπλούζα των εθελοντών. Επίσης, βρίσκονταν και άλλα άτομα τα οποία βοηθούσαν. Για τους εθελοντές δόθηκαν μπλουζάκια, όπου πίσω έγραφε «Volunteer» για να κατευθύνει τους διαγωνιζόμενους για οποιεσδήποτε απορίες θα είχαν. Κατά τη διάρκεια αυτού, εγώ με μια άλλη κοπέλα, πήγαμε και βάλουμε χαρτί το οποίο έδειχνε που θα βρισκόταν η εκδήλωση. Αυτό το κάναμε, γιατί κάποια άτομα δεν ήταν φοιτητές στο ΤΕΠΑΚ και δε θα ήξεραν που ήταν η αίθουσα.

Κατά τις 9:00 άρχισαν να έρχονται άτομα που θα διαγωνίζονταν. Η ομάδα των εθελοντών τους κατεύθυνε στη μεγάλη αίθουσα, όπου και θα γινόταν μια παρουσίαση από το Μάριο για την εκδήλωση. Επίσης, τα άτομα αυτά αν γράφτηκαν online στην εκδήλωση θα σημειώνονταν στην προϋπάρχουσα λίστα και θα έπαιρναν δωράκι. Άτομα τα οποία δεν γράφτηκαν, θα μπορούσαν να το κάνουν εκείνη τη στιγμή και θα λάμβαναν και αυτοί δώρο. Η εγγραφή, όμως άρχισε κατά τις 10:30, λόγω του ότι θα έπρεπε να φέρει μια κοπέλα τις λίστες, όπου βρίσκονταν τα ονόματα με τα άτομα που έκαναν register από το σπίτι τους. Μέσα σε 30 με 40 λεπτά περίπου, ήρθαν πολλά άτομα που θα διαγωνίζονταν. Υπήρχαν άτομα μεγάλης ηλικίας, φοιτητές, αλλά και παιδιά γυμνασίου. Επιπλέον, παρευρέθηκαν και άτομα που δεν ήταν Κύπριοι.

Η παρουσίαση του Μάριου για την εκδήλωση, είχε σκοπό να ανακοινώσει και να παρουσιάσει τις διάφορες αποστολές που θα υπήρχαν. Στη συνέχεια έγινε σύσταση των ομάδων και μετά τα άτομα οδηγήθηκαν εκεί όπου θα γινόταν η εγγραφή τους. Κατά την εγγραφή τους, μπορούσαν εκτός από τα δωράκια να πάρουν και κωδικούς για το internet. Οι κωδικοί δίνονταν μόνο στα άτομα τα οποία δεν ήταν φοιτητές στο ΤΕΠΑΚ. Όσοι εγγράφονταν μπορούσαν να πάνε να φάνε κάτι ή και να πιουν, αφού υπήρχε χορηγός που έφερε διάφορα αλμυρά και ποτά. Η ώρα 11:00 άρχισαν οι ομάδες να πηγαίνουν σε διάφορες αίθουσες, όπου θα μπορούσαν να συζητήσουν τις διάφορες ιδέες τους και να αρχίσουν δουλειά. Ο αριθμός των ατόμων σε κάθε ομάδα δεν είχε περιορισμό, αφού μέσα σε μια ομάδα υπήρχαν ακόμα και 13

άτομα. Επίσης, θα μπορούσαν τα άτομα να φύγουν από μια αποστολή και να πάνε σε μια άλλη που τους άρεσε καλύτερα. Καθ' όλη τη διάρκεια της μέρας, έρχονταν και άλλα άτομα είτε μόνο για να παρακολουθήσουν είτε για να διαγωνιστούν. Οι διαγωνιζόμενοι, αλλά και αυτοί που παρευρέθηκαν ήταν πάνω από εκατό άτομα.

Όλοι οι διαγωνιζόμενοι ήταν απλά ντυμένοι και δεν υπήρχε κάτι στην εμφάνισή τους που να δείχνει ότι είναι hacker. Επίσης, κανένας δεν ανέφερε ότι ασχολείται με το hacking. Το μόνο που αντιληπτό σε όλη τη διαδικασία, ήταν η θέλησή τους να διαγωνιστούν και να φτιάξουν κάτι καινοτόμο.

Μέχρι και το μεσημέρι, οι διαγωνιζόμενοι βρίσκονταν στις ομάδες τους και παρέθεταν τις ιδέες που είχαν για την αποστολή που διάλεξαν. Μερικές από τις ομάδες που κατάλαβα, κατά κάποιο τρόπο τι θα έκαναν, ήταν το Listening to the stars και το Lego Rovers. Στην πρώτη δοκιμασία, τα άτομα της ομάδας είχαν σαν στόχο να βγάλουν φυσικούς ήχους, με τους οποίους θα αναπαριστούσαν τους ήχους στο διάστημα. Η ομάδα προσπαθούσε μέσα από συζήτηση και κάποια προγράμματα να βρουν ήχους που θα έμοιαζαν με αυτούς του διαστήματος. Η δεύτερη ομάδα, θα προσπαθούσε με τα Lego να φτιάξουν ρομπότ. Επίσης, χρησιμοποίησαν και διάφορα προγράμματα τα οποία θα τους βοηθούσαν με τον μηχανισμό, ούτως ώστε το ρομπότ να κινείται. Μια ακόμα δοκιμασία ήταν το In the sky with Diamonds. Σε αυτή τη δοκιμασία υπήρχε ένα άτομο, μεγάλης ηλικίας που είχε ασχοληθεί με τη χειροτεχνία. Δηλαδή, έφτιαχνε διάφορα πράγματα με διαμάντια.

Όλες οι υπόλοιπες ομάδες χρησιμοποιούσαν τον υπολογιστή τους, ο οποίος τους βοηθούσε στη διεξαγωγή της ιδέας τους. Επίσης, χρησιμοποιούσαν διάφορα προγράμματα στον υπολογιστή, τα οποία δεν γνώριζα. Επίσης, λόγω του ότι χρησιμοποιούσαν όρους τεχνολογικούς, δεν καταλάβαινα τι θα έφτιαχναν. Μέσα από την παρουσίαση που θα γίνει την Κυριακή, θα έβλεπα τι σχεδίασε η κάθε ομάδα.

Η ώρα 14:00 το μεσημέρι, ήρθε το φαγητό και έτσι έκαναν ένα διάλειμμα τα άτομα για να φάνε κάτι και να ξεκουραστούν. Όσοι έτρωγαν μπορούσαν να συνεχίσουν με τη δουλειά που έκαναν. Στη διάρκεια της μέρας, μου ζητήθηκε να βγάλω video, όπου θα χρησιμοποιούσαν κομμάτια αυτού για να κάνουν ένα trailer. Έτσι, θα έπρεπε να περνάω από όλες τις ομάδες και να τραβάω με την κάμερα τις ομάδες που εργάζονται.

Μετά το διάλειμμα η ομάδα του Listening to the stars, κατά τις 15:30 άρχισαν να μαζεύουν τα πράγματά τους για να πάνε σε μια αίθουσα του Πανεπιστημίου να ηχογραφήσουν τους ήχους τους. Μέχρι να φύγουν μάζεψαν διάφορα αντικείμενα ούτως ώστε να τους βοηθήσουν στην εκτέλεση του έργου τους. Οι άλλες ομάδες, συνεργάζονταν με ησυχία και προσπαθούσαν να χρησιμοποιήσουν τις γνώσεις τους για να ολοκληρώσουν την αποστολή τους.

Στην εκδήλωση, παρευρίσκονταν και κάποιοι κριτές που επέβλεπαν κάθε τόσο, αλλά δεν επέβαιναν στη διαδικασία που ακολουθούσαν οι ομάδες. Όποιος ήθελε βοήθεια μπορούσε να τη ζητήσει, αφού υπήρχαν άτομα με ειδικές γνώσεις. Κάποιοι από τους διαγωνιζόμενους, όμως δεν ήξεραν ποιοι ήταν οι κριτές.

Καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, οι ομάδες ήταν απασχολημένες με τις δουλειές τους και τα μόνα διαλείμματα που έκαναν ήταν για να φάνε κάτι ή να πάνε τουαλέτα. Επίσης, όλα τα άτομα ήταν ευγενικά προς όλους και συνεργάζονταν πάρα πολύ καλά μεταξύ τους. Ο Μάριος, σε όλη τη διαδικασία, βοηθούσε όσους ήθελαν και προσπαθούσε να διοργανώσει όσο καλύτερα μπορούσε την εκδήλωση. Ήταν ευγενικός με όλους και ήθελε να τους βοηθήσει.

Κατά τις 20:00 το βράδυ, υπήρχε και μια έκπληξη για τους διαγωνιζομένους, όπου θα τους χαλάρωνε λίγο. Ένας από τους κριτές, έφερε μαζί του τηλεσκόπιο. Έτσι, όποιος ήθελε μπορούσε να κατέβει κάτι στο προαύλιο του Πανεπιστημίου, για να παρακολουθήσει τα άστρα. Οι περισσότερες ομάδες είχαν την περιέργεια να παρακολουθήσουν, ενώ υπήρχαν και κάποιες εξαιρέσεις. Δηλαδή, για κάποια άτομα ήταν προτιμότερο να μείνουν και να δουλέψουν, παρά να δουν τα άστρα.

Η διαδικασία αυτή διήρκεσε περίπου δύο ώρες, λόγω του ότι υπήρχαν πολλά άτομα που ήθελαν να δουν. Με το τηλεσκόπιο είδαμε πρώτα το φεγγάρι, όπου έγιναν τρεις μεγεθύνσεις σε αυτό μέσω του τηλεσκοπίου. Ο κ. Γιώργος, ο οποίος έφερε και το τηλεσκόπιο, ανέφερε ότι δεν πρέπει να βλέπεις για ώρα το φεγγάρι, γιατί μπορεί να προκαλέσει κάποια ζημιά στα μάτια. Μετά από το φεγγάρι, είδαμε το Δία και μετά από αυτό τον Κρόνο. Όλοι όσοι παρευρέθηκαν εκεί, ενθουσιάστηκαν με τη διαδικασία. Εδώ φάνηκε ιδιαίτερα ότι κάποια άτομα, εκτός από την ενασχόλησή τους με την τεχνολογία, τους ενδιαφέρει να κάνουν και άλλα πράγματα.

Καθ' όλη τη διαδικασία, τα άτομα μιλούσαν μεταξύ τους και ανέφεραν διάφορα πράγματα από την καθημερινότητά τους. Επίσης, άρχισαν τα άτομα να συζητούν και με άτομα που δεν ήξεραν και η ατμόσφαιρα ήταν πολύ φιλική. Όσο περίμενα να δω και εγώ με το τηλεσκόπιο, άρχισα να κουβεντιάσω με μια κοπέλα, η οποία διαγωνιζόταν. Η κοπέλα χωρίς να με ξέρει, ήσαν πολύ φιλική μαζί μου και μιλούσαμε σαν να με ήξερε από παλιά. Επιπλέον, μου ανέφερε ότι όταν έγινε το Hackathon στη Λεμεσό, παρευρέθηκε και πέρασε πολύ ωραία.

Η ώρα 22:00 το βράδυ, αποφάσισα να φύγω από την εκδήλωση και να πάω την επόμενη μέρα το πρωί. Κάποια από τα άτομα όμως, θα έμεναν στο χώρο και θα ξεκουράζονταν πάνω στα τραπέζια και στις καρέκλες. Αυτό έγινε, γιατί κάποια άτομα ήρθαν από άλλες πόλεις και δε θα μπορούσαν να πάνε πίσω και να έρθουν την επόμενη μέρα.

21 Απριλίου, 2013, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου,

Space Apps Challenge Limassol

Ωρα: 10:00 – 21:45

Η ώρα 10:00 έφτασα στο Πανεπιστήμιο, όπου συνεχιζόταν η εκδήλωση. Αποφάσισα να αργήσω λίγο, γιατί τα άτομα θα εργάζονταν και δε θα υπήρχε κάτι ενδιαφέρον. Όταν έφτασα εκεί, δεν ήταν όλες οι ομάδες στο χώρο. Υπήρχαν όμως κάποιες που από το πρωί συνέχιζαν τη δουλειά τους. Όπως μας ενημέρωσε ο Μάριος, οι παρουσιάσεις των ομάδων θα γίνονταν κατά τις 15:00 το απόγευμα. Μέχρι να αρχίσουν οι παρουσιάσεις, οι ομάδες δούλευαν εντατικά, έτσι ώστε να υλοποιήσουν την αποστολή τους.

Στην αίθουσα την οποία βρισκόμουν τα άτομα διασκεδάζαν λίγο, ακούγοντας μουσική και βλέπονταν video clip. Κάποιοι από τους διαγωνιζόμενους και εθελοντές, άρχισαν να χορεύουν και να περνούν ωραία την ώρα τους. Η ομάδα Listening to the stars, η οποία βρισκόταν στην ίδια αίθουσα με εμένα, έκαναν κάποιες τελευταίες δουλειές για να τελειώσουν τη δουλειά τους. Όπως άκουσα, προσπαθούσαν να ενώσουν τους ήχους τους, για να γίνει ένας ολοκληρωμένος ήχος. Μέχρι τις 12:00 οι ομάδες ήταν όλες στο χώρο και εργάζονταν, αλλά και πάλι δεν μπορούσα να τους ενοχλήσω για να δω τι κάνουν. Έτσι, θα περίμενα μέχρι την ώρα των παρουσιάσεων για να δω ολοκληρωμένα τα έργα.

Κατά τις 14:00, οι ομάδες έκαναν ένα διάλειμμα για μεσημεριανό, αλλά αυτή τη φορά δε διήρκεσε πολύ. Έπρεπε μέχρι τις 15:00 να έχουν έτοιμες τις παρουσιάσεις τους, για να τις παρουσιάσουν στους κριτές, αλλά και σε όλους τους παρευρισκόμενους. Έτσι, οι ομάδες συνέχισα τη δουλειά τους, χωρίς να τους αποσπά τίποτα.

Κατά τις 15:00, άρχισαν οι εθελοντές να φωνάζουν τις ομάδες για να πάνε στην αίθουσα που θα γίνονταν οι παρουσιάσεις. Κατά τις 15:05, κάθισαν όλοι και έτσι έκανε μια σύντομη ομιλία ο Μάριος. Ευχαρίστησε όλες τις ομάδες που βρίσκονταν εκεί, αλλά και τους εθελοντές. Επίσης, ανέφερε ότι οι ομάδες χρησιμοποίησαν προγράμματα ανοικτού κώδικα και η μεγαλύτερη πρόκληση της εκδήλωσης ήταν η προώθηση της συνεργασίας και της διαφάνειας. Στη συνέχεια, μίλησε για τους τέσσερις κριτές που βρίσκονταν εκεί, λέγοντας ότι ήρθαν εθελοντικά, χωρίς κανένα κέρδος. Ο κάθε ένας από τους τέσσερις κριτές, μίλησε λίγο για τη συμμετοχή τους.

Για το ποια θα ήταν η σειρά των ομάδων που θα παρουσίαζαν, έκαναν μια κλήρωση. Μια από τις εθελόντριες της εκδήλωσης, διάλεγε χαρτάκια και ανακοίνωνε τη σειρά των ομάδων που θα παρουσίαζαν. Οι ομάδες ήταν 16 και θα έπρεπε η παρουσίασή τους να διαρκεί περίπου 15 λεπτά. Μετά θα ακολουθούσαν ερωτήσεις

από τους κριτές, για όποιες απορίες υπήρχαν. Την όλη διαδικασία μπορούσε να παρακολουθήσει όποιος ήθελε από σπίτι του, αφού υπήρχε live streaming.

Οι παρουσιάσεις διήρκεσαν πάρα πολύ ώρα, αφού ήταν πάρα πολλές οι ομάδες. Υπήρχαν κάποιες ομάδες που έκαναν περισσότερη ώρα απ' όση θα έπρεπε. Δυστυχώς, η ακουστική στην αίθουσα δεν ήταν καθόλου καλή και πολύ δύσκολα άκουγα τι παρουσίαζε η κάθε ομάδα.

Η πρώτη ομάδα κατασκεύασε κάτι, το οποίο είχε αισθητήρες και θα μπορούσε να ειδοποιεί για το αν θα είναι καλή μέρα, αν θα βρέξει. Στη συνέχεια υπήρχε η ομάδα που ασχολήθηκε με κότες. Αυτή η ομάδα έφτιαξε μια ιστοσελίδα, όπου ενημέρωνε τους χρήστες για διάφορα πράγματα που αφορούν τις κότες, πόσα θα τους στοιχίσει για να φτιάξουν κοτέτσι. Η ομάδα Listening to the stars, έδειξε το video, όπου ακούγονταν οι ήχοι που έφτιαζαν μέσα σε δυο μέρες. Επίσης, υπήρχε και η ομάδα με τα robot όπου έδειξαν ότι έκαναν πολύ προσπάθεια για να φτάσουν στο τελικό αποτέλεσμα. Μας έδειξαν ότι σχεδίασαν τρεις φορές το ρομπότ για να μπορεί να δουλεύει, αλλά υπήρχε ακόμα ο φόβος ότι μπορεί να μην δουλέψει καλά, λόγω του ότι οι αισθητήρες είναι πολύ ευαίσθητοι.

Αν και οι παρουσιάσεις θα τελείωναν κατά τις 17:00, λόγω καθυστερήσεων τελειώσαν δυο ώρες μετά, δηλαδή η ώρα 19:00. Στη συνέχεια, θα έπρεπε κριτές να αποφασίσουν ποιες ομάδες θα κερδίσουν. Επίσης, μέσα από το group στο Facebook, μέσα σε 10 λεπτά, μπορούσε όποιος ήθελε να ψηφίσει για το ποια ομάδα ήταν καλύτερη. Άρα τη μια ομάδα που θα κέρδιζε, την διάλεγαν οι κριτές και την άλλη ομάδα, το κοινό. Μπορούσαν ακόμα να ψηφίσουν και τα άτομα που έβλεπαν live streaming την εκδήλωση. Οι κριτές πήγαν σε μια αίθουσα, ούτως ώστε να αποφασίσουν ποια θα ήταν η καλύτερη ομάδα, που θα διαγωνιζόταν μαζί με τις άλλες που θα κέρδιζαν στις άλλες χώρες. Στη συνέχεια, ένα μέλος από κάθε ομάδα, είχε την ευκαιρία να ψηφίσει μια ομάδα που τους άρεσε, χωρίς όμως να ψηφίσει τη δική του ομάδα.

Κατά τις 20:00, τελείωσε η διαδικασία ψηφοφορίας. Ένας από τους κριτές ανακοίνωσε τις δυο καλύτερες ομάδες. Το πρώτο έργο που κέρδισε ήταν η επίλυση του Seven minutes of science. Η ομάδα λεγόταν Mars Sense. Ο γενικός τους στόχος ήταν η παρακολούθηση του περιβάλλοντος με τη χρήση αισθητήρων. Για τη σχεδίαση του έργου τους, χρησιμοποίησαν προϋπάρχουσες τεχνολογίες.

Το δεύτερο έργο που κέρδισε ήταν η ομάδα Enermap και ήταν η επίλυση του Renewable Energy Explorer. Η ομάδα αυτή παίρνει δεδομένα από διάφορες πηγές και στη συνέχεια τα εμφανίζει στο χάρτη. Ο σκοπός είναι να συμβουλευουν τους πολίτες σχετικά με το που είναι καλύτερα να επενδύσουν στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Επίσης, τα δεδομένα που λαμβάνει υπόψη είναι η αιολική και η ηλιακή ενέργεια.

Όταν ανακοινώθηκαν οι νικητές, ο Μάριος ευχαρίστησε όλες τις ομάδες που βρίσκονταν εκεί, αλλά και όλους όσους βοήθησαν για να μπορέσει να πραγματοποιηθεί η εκδήλωση. Τέλος, έγινε μια κλήρωση και 5 άτομα κέρδισαν από μια κάμερα και άλλα 5 άτομα κέρδισαν κάποιους αισθητήρες. Έτσι, τελείωσε ο διαγωνισμός και μερικά άτομα έμειναν για να καθαρίσουν και να συγυρίσουν το χώρο που πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση. Κατά τις 21:45 έφυγα από το Πανεπιστήμιο, αφού βοήθησα στο συγύρισμα του χώρου.